

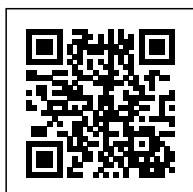

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

205/0

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

Zástupce předkladatele: min. financí
Doručeno poslancům: 13. června 2018 v 17:16

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne ... 2018,

**kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o evidenci tržeb

Čl. I

Zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. a nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 8/2018 Sb., se mění takto:

1. V § 3 se na konci textu odstavce 2 doplňují slova „uskutečněné na území České republiky“.

2. V § 5 písmeno b) zní:

„b) prostřednictvím prostředků, které jsou určeny pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách využívaných vydavatelem prostředku nebo zboží nebo služeb úzce vymezenému okruhu dodavatelů anebo k zaplacení úzce vymezeného okruhu zboží nebo služeb,“.

3. V § 8 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Tržbu, kterou přijme poplatník jednající svým jménem na účet jiného, nelze evidovat ve zvláštním režimu.

(3) Evidovanou tržbou poplatníka, na jehož účet bylo jednáno, je také platba plynoucí mu následně od poplatníka, který jednal svým jménem na jeho účet, pokud splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu a v okamžiku přijetí poplatníkem, který jednal svým jménem na jeho účet, založila rozhodný příjem.“.

4. V § 9 odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Poplatník, který je k evidování tržby pověřen, má povinnost evidovat tržbu poplatníka, který ho evidováním tržby pověřil, a odpovídá za porušení této povinnosti. Poplatník, který je k evidování tržby pověřen, plní i ostatní povinnosti poplatníka, který ho evidováním tržby pověřil, podle tohoto zákona a odpovídá za jejich porušení; to neplatí v případě povinnosti, u které bylo mezi nimi ujednáno, že ji plní poplatník, který pověřil jiného poplatníka evidováním tržby.

(4) Poplatník, který pověřil evidováním tržby jiného poplatníka, neodpovídá za porušení povinnosti, kterou má plnit poplatník, který je k evidování tržby pověřen, s výjimkou povinnosti evidovat tržbu.“.

5. V § 9 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Tržby, k jejichž evidování je poplatník pověřen, nelze evidovat ve zvláštním režimu.“.

6. V části druhé nadpis hlavy III zní:

„TRŽBY EVIDOVANÉ VE ZJEDNODUŠENÉM REŽIMU, VE ZVLÁŠTNÍM REŽIMU A TRŽBY VYLOUČENÉ Z EVIDENCE TRŽEB“.

7. V § 11 odst. 4 větě první se slova „oznámení o“ zrušují.

8. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

„§ 11a

Povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu

(1) Správce daně vydá na základě žádosti poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je poskytovatelem zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění a přijímá za jejich poskytování úhrady od zdravotní pojišťovny, nebo na základě žádosti poplatníka daně z příjmů fyzických osob povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu, pokud

- a) poplatník není plátcem daně z přidané hodnoty podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty,
- b) poplatník neprovozuje podnikatelskou činnost s více než 2 zaměstnanci, ledaže je další zaměstnanec zaměstnán pouze z důvodu a po dobu trvání překážky v práci na straně zaměstnance nebo čerpání dovolené zaměstnancem, a
- c) výše příjmů poplatníka z evidovaných tržeb nepřesahuje za 12 bezprostředně předcházejících kalendářních měsíců 200 000 Kč a předpokládaná výše těchto příjmů ve 12 bezprostředně následujících kalendářních měsících nepřesahuje 200 000 Kč.

(2) V žádosti poplatník uvede

- a) skutečnosti prokazující naplnění podmínek podle odstavce 1 písm. b) a c) a
- b) údaje o provozovnách, v nichž přijímá evidované tržby, které nebyly správci daně dosud v souvislosti s plněním povinností podle tohoto zákona oznámeny.

(3) Správce daně o žádosti rozhodne ve lhůtě 30 dnů ode dne jejího podání. Rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu je účinné ode dne následujícího po dni, ve kterém poplatník převezme blok účtenek, nejpozději však patnáctým dnem ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

(4) Přestanou-li být podmínky podle odstavce 1 písm. b) a c) splňovány, je poplatník povinen tuto skutečnost oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, ve kterém tato skutečnost nastala.

(5) Správce daně zruší povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu,

- a) požádá-li o to poplatník,
- b) zjistí-li, že pominuly podmínky pro jeho vydání, nebo
- c) porušuje-li poplatník závažným způsobem evidenční povinnost.

(6) Rozhodnutí o zrušení povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu je účinné třicátým dnem ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(7) Povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu zaniká okamžikem zaslání údajů o evidované tržbě správci daně datovou zprávou.

(8) Další žádost o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu lze podat nejdříve po

- a) 60 dnech ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí předchozí žádosti,
- b) 60 dnech ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení podle odstavce 5 písm. a) nebo b),
- c) 6 měsících ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení podle odstavce 5 písm. c),
- d) 60 dnech ode dne zániku povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.“.

9. V § 12 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena k) až n), která znějí:

„k) ve formě platby za poskytování telekomunikačních služeb nebo jiných služeb uskutečněné prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě, které jsou následným čerpáním nebo zúčtováním jiné platby,

l) z hazardní hry,

m) z obchodní letecké dopravy a ze služeb poskytovaných v přímé souvislosti s ní,

n) poplatníka daně z příjmů fyzických osob,

1. kterému je přiznán nárok na průkaz ZTP/P z důvodu úplné nebo praktické nevidomosti nebo těžké hluchoslepoty,

2. který provozuje podnikatelskou činnost bez spolupracujících osob podle zákona upravujícího daně z příjmů a bez zaměstnanců, ledaže tyto osoby splňují podmínku uvedenou v bodě 1,

3. který není společníkem společnosti, z jejíž činnosti tržba plyne, ledaže všichni společníci společnosti splňují podmínku uvedenou v bodě 1, a

4. který tuto tržbu přijímá sám nebo prostřednictvím zaměstnance, spolupracující osoby nebo společníka společnosti, kteří splňují podmínku uvedenou v bodě 1.“.

10. V § 12 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) V případě občana jiného členského státu Evropské unie, který je hlášen k pobytu na území České republiky po dobu nejvýše 3 měsíců, se podmínka uvedená v odstavci 3 písm. n) bodě 1 považuje za splněnou, pokud tato osoba prokáže svou úplnou nebo praktickou nevidomost nebo těžkou hluchoslepotu.“.

11. V části druhé hlavě IV nadpis dílu 1 zní:

„Autentizační údaje, certifikát pro evidenci tržeb a blok účtenek“.

12. V § 13 odst. 1 se slova „evidované tržby“ nahrazují slovy „tržby evidované v běžném nebo zjednodušeném režimu“.

13. Za § 15 se vkládá nový § 15a, který včetně nadpisu zní:

„§ 15a

Blok účtenek

(1) Správce daně předává poplatníkovi bloky účtenek jedenkrát ročně v počtu podle povahy a rozsahu jeho činnosti. V odůvodněných případech předá správce daně poplatníkovi další bloky účtenek i před uplynutím 1 roku.

(2) Poplatník může převzít blok účtenek od správce daně nejdříve po oznámení rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.

(3) Poplatník vrátí správci daně blok účtenek do 15 dnů od zrušení nebo zániku povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.

(4) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup podmínky a postup pro převzetí bloku účtenek, nakládání s ním a jeho vrácení.

(5) Ministerstvo financí vydává bloky účtenek a zabezpečuje jejich distribuci jednotlivým správcům daně.“.

14. § 16 včetně nadpisu zní:

„§ 16

Ochrana autentizačních údajů, certifikátu pro evidenci tržeb a bloku účtenek

Poplatník je povinen zacházet s autentizačními údaji, certifikátem pro evidenci tržeb a blokem účtenek tak, aby předešel jejich zneužití. Součástí poplatníkovy povinnosti zacházet s blokem účtenek tak, aby předešel jeho zneužití, je povinnost vrátit blok účtenek za podmínek stanovených tímto zákonem.“.

15. V § 17 odst. 1 větě první se slova „prostřednictvím kterých provádí činnosti, z nichž plynou evidované tržby, nebo“ zrušují.

16. V § 17 odst. 2 větě druhé se slova „Toto oznámení lze“ nahrazují slovy „Poplatník, který neeviduje tržby ve zvláštním režimu, může toto oznámení“.

17. V § 18 odstavec 2 zní:

„(2) Uskutečněním evidované tržby je

- a) přijetí evidované tržby, nebo
 - b) vydání pokynu k jejímu provedení, pokud byl tento pokyn vydán dříve.“.
18. V § 19 odst. 1 na konci textu písmene f) a v § 19 odst. 2 na konci textu písmen a), e) a f) se doplňují slova „uvedená v české měně“.
19. V § 19 odst. 2 se na konci textu písmene b) doplňují slova „, uvedená v české měně“.
20. V § 19 odst. 2 se na konci textu písmene d) doplňují slova „uvedené v české měně“.
21. V § 20 odst. 1 písmeno b) zní:
„b) své daňové identifikační číslo, pokud není jeho kmenová část tvořena obecným identifikátorem, kterým je rodné číslo,“.
22. V § 20 odst. 1 se na konci textu písmene g) doplňují slova „v české měně“.
23. V § 20 odstavce 2 zní:
„(2) Údajem o evidované tržbě uváděným na účtence je také daňové identifikační číslo poplatníka, který pověřil evidováním této tržby poplatníka, který tržbu eviduje, pokud není kmenová část tohoto daňového identifikačního čísla tvořena obecným identifikátorem, kterým je rodné číslo.“.
24. V části druhé hlavě IV dílu 3 se doplňuje oddíl 3, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl 3

Evidence tržeb ve zvláštním režimu

§ 23a

Obsah evidenční povinnosti

- (1) Poplatník je povinen
- a) nejpozději při uskutečnění evidované tržby vystavit účtenku s nejnižším pořadovým číslem z bloku účtenek tomu, od koho evidovaná tržba plyne,
 - b) evidovat stejnopis vystavené účtenky s tím, že tato povinnost je splněna jeho uchováváním až do uplynutí lhůty pro stanovení daně z příjmů, ke které se vztahuje, a
 - c) podat správci daně za každé kalendářní čtvrtletí, ve kterém uskutečnil nebo vrátil evidovanou tržbu nebo provedl její opravu, oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu, a to do 20 dnů od konce tohoto kalendářního čtvrtletí.
- (2) Oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu lze podat jen
- a) na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí,
 - b) na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, který má údaje, obsah a uspořádání údajů shodné s tiskopisem vydaným Ministerstvem financí, nebo

- c) datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně
1. podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu,
 2. s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo
 3. dodatečně potvrzenou za podmínek uvedených v daňovém řádu.

§ 23b

Údaje na účtence vystavené ve zvláštním režimu

(1) Poplatník je na účtence povinen uvádět

- a) své daňové identifikační číslo, pokud není jeho kmenová část tvořena obecným identifikátorem, kterým je rodné číslo,
- b) označení provozovny, ve které je tržba uskutečněna, pokud má více než 1 provozovnu,
- c) datum a čas přijetí tržby nebo vystavení účtenky, pokud je vystavena dříve, a
- d) celkovou částku tržby v české měně.

§ 23c

Údaje v oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu

(1) V oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu je poplatník povinen kromě obecných náležitostí podání uvést

- a) své identifikační a kontaktní údaje,
- b) označení provozovny, ve které jsou tržby uskutečněny, pokud má více než 1 provozovnu,
- c) údaje týkající se účtenek a bloku účtenek a
- d) údaje týkající se evidovaných tržeb.

(2) Údaje podle odstavce 1 písm. c) a d) uvádí poplatník zvlášť za každou provozovnu, ve které jsou uskutečňovány evidované tržby.“.

25. V § 25 odst. 2 i písm. a) se slovo „nebo“ zrušuje.

26. V § 25 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) text ve znění „Podle zákona o evidenci tržeb prodávající eviduje tržby ve zvláštním režimu a je povinen vystavit kupujícímu účtenku z bloku účtenek.“, eviduje-li poplatník v daném pokladním místě tržby ve zvláštním režimu.“.

27. V § 26 odst. 1 se za slovo „poplatníkovi“ vkládají slova „, který eviduje tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu,“.
28. V § 27 odst. 1 se slova „dané tržbě“ nahrazují slovy „tržbě evidované v běžném nebo zjednodušeném režimu“.
29. V § 29 odst. 1 písm. d) se slova „nebo certifikátem pro evidenci tržeb“ nahrazují slovy „, certifikátem pro evidenci tržeb nebo blokem účtenek“ a slova „nemohlo dojít k“ se nahrazují slovy „předešla“.
30. V § 31 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „tržbě“ vkládají slova „, podat oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu“.
31. § 37 se včetně nadpisu zrušuje.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Pro evidování tržeb uskutečněných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 112/2016 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Tržba uskutečněná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona je evidovanou tržbou pro účely § 11a odst. 1 písm. c) zákona č. 112/2016 Sb., ve znění od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, pokud by byla evidovanou tržbou podle zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Žádost o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu podle § 11a zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, lze podat ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tato žádost podaná před prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona se považuje za podanou prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.
4. Rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu podle § 11a zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, vydané před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona je účinné nejdříve prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.
5. Rozhodnutí o zrušení povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu podle § 11a odst. 5 zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, vydané před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona je účinné nejdříve prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

6. Ustanovení § 11a odst. 7 zákona č. 112/2016 Sb., ve znění účinném od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, se nepoužije před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. III

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 196/2014 Sb., zákona č. 262/2014 Sb., zákona č. 360/2014 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 33/2017 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 40/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 371/2017 Sb. a zákona č. .../2018 Sb., se mění takto:

1. V § 47 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „U služeb uvedených v příloze č. 2a se uplatňuje druhá snížená sazba daně.“.

CELEX: 32006L0112

2. V příloze č. 2 se položky „36.00.2 Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.“, „37 Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.“, „56 Stravovací služby, podávání nápojů, pokud nejsou jako stravovací služby osvobozeny od daně podle § 57 až 59 nebo pokud se nejedná o podání alkoholických nápojů uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku 2203 až 2208 nebo tabákových výrobků uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku kapitoly 24.“, „81.21.10 Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.“, „81.22.11 Služby mytí oken prováděné v domácnostech.“ a „88.10,88.91 Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.“ zrušují a v položce „90 Služby spisovatelů, skladatelů, sochařů a jiných výkonných umělců, pokud se nejedná o poskytnutí oprávnění k výkonu práva díla užít a mimo služby nezávislých novinářů, nezávislých modelů a modelek.“ se slova „spisovatelů, skladatelů, sochařů a jiných výkonných umělců“ nahrazují slovy „autorů a výkonných umělců“ a za slovo „dílo“ se vkládají slova „nebo umělecký výkon“.

CELEX: 32006L0112, 32009L0047

3. V příloze č. 2 se věta „Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018⁷²⁾.“ a věty „Za služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a služby mytí oken prováděné v domácnostech se pro účely tohoto zákona považuje úklid v bytě nebo rodinném domě mimo prostor, které nejsou určeny k bydlení. Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.“ zrušují, za slova „podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě“ se vkládá čárka, slova „vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 388/2000 Sb., o jízdách v rámci veřejné linkové osobní dopravy“ se nahrazují slovy „nebo vyhlášky č. 122/2014 Sb., o jízdách v rámci veřejné linkové dopravy“ a věta „Oprávněním k výkonu práva dílo užít se rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů v platném znění.“ se nahrazuje větou „Oprávněním k výkonu práva dílo nebo umělecký výkon užít se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“

CELEX: 32006L0112, 32009L0047

4. Za přílohu č. 2 se vkládá nová příloha č. 2a, která včetně nadpisu zní:

„Příloha č. 2a k zákonu č. 235/2004 Sb.

Seznam služeb podléhajících druhé snížené sazbě daně

<u>CZ-CPA</u>	<u>Popis služby</u>
<u>36.00.2</u>	<u>Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.</u>
<u>37</u>	<u>Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.</u>
<u>56</u>	<u>Stravovací služby, podávání nápojů, pokud</u> <ul style="list-style-type: none">- <u>nejsou jako stravovací služby osvobozeny od daně podle § 57 až 59,</u>- <u>se nejedná o podání alkoholických nápojů; to neplatí pro podávání nápojů uvedených pod kódem nomenklatury celního sazebníku 2203 00 10, nebo</u>- <u>se v rámci stravovací služby nebo podávání nápojů nejedná o podání tabákových výrobků uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku kapitoly 24.</u>
<u>81.21.10</u>	<u>Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.</u>
<u>81.22.11</u>	<u>Služby mytí oken prováděné v domácnostech.</u>
<u>88.10, 88.91</u>	<u>Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.</u>
<u>95.23</u>	<u>Opravy obuvi a kožených výrobků.</u>
<u>95.29.11</u>	<u>Opravy a úpravy oděvů a textilních výrobků.</u>
<u>95.29.12</u>	<u>Opravy jízdních kol.</u>
<u>96.02</u>	<u>Kadeřnické a holičské služby.</u>

Druhé snížené sazbě daně podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA platné k 1. lednu 2008 a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018⁷²⁾.

Alkoholickými nápoji se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí alkoholické nápoje podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.

Za služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a služby mytí oken prováděné v domácnostech se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně považuje úklid v obytném prostoru nebo rodinném domě. Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.“

CELEX: 32006L0112, 32009L0047

5. V příloze č. 3 položce 01-05, 07-23, 25 se slova „(vyjma alkoholických, vymezených zvláštním předpisem⁷⁰⁾)“ nahrazují slovy „s výjimkou alkoholických nápojů“, slova „číselných kódů 2203-2208 a zboží“ se zrušují a za číslo „2106“ se vkládají slova „a 2201“.

CELEX: 32006L0112

Poznámka pod čarou č. 70 se zrušuje.

6. V příloze č. 3 se za větu „První snížené sazbě daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.“ na samostatný řádek vkládá věta „Alkoholickými nápoji se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí alkoholické nápoje podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.“

CELEX: 32006L0112

7. V příloze č. 3a se za položku „1806, 1901, 2004, 2005, 2103, 2106 – Upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k přípravě potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku.“ na samostatný řádek vkládá položka 2201, která zní:

„2201 - Pitná voda.“

CELEX: 32006L0112

8. V příloze č. 3a se za větu „Mlýnské výrobky a směsi těchto mlýnských výrobků, slad, škroby, pšeničný lepek a směsi těchto výrobků, upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k přípravě potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku musí splňovat požadavky na složení potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku definované v nařízení Komise (ES) č. 41/2009 ze dne 20. ledna 2009 o složení a označování potravin vhodných pro osoby s nesnášenlivostí lepku.“ na samostatný řádek vkládá věta „Pitnou vodou se pro účely tohoto zákona rozumí pitná voda dodávaná odběratelům vodovodem podle zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.“.

CELEX: 32006L0112

Čl. IV

Přechodné ustanovení

Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem prvního kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou

- a) ustanovení čl. I bodů 6, 8, 11 až 14 a 29, která nabývají účinnosti prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, a
- b) ustanovení čl. I bodů 5, 16, 24 až 28, 30 a 31, čl. III a čl. IV, která nabývají účinnosti prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

I. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Tato část je rozdělena podle novel jednotlivých daňových zákonů.

Současná právní úprava nemá dopad ve vztahu k zákazu diskriminace ani ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

1.1. Evidence tržeb

Zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. a nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 8/2018 Sb. (dále jen „zákon o evidenci tržeb“) s účinností od 1. prosince 2016 zavedl institut evidence tržeb doplňující stávající evidenční povinnosti o plošně zacílené hlášení údajů o platbách, které se vyznačují nižší nebo nejasnou mírou dohledatelnosti (platby v hotovosti, šekem apod.) ze strany správce daně v reálném čase. Evidence tržeb spočívá na následujících základních principech:

- evidenci tržeb podléhají platby poplatníkům daní z příjmů, pokud k tržbě dojde za zákonem stanovených okolností (materiální znak vymezený v § 6 zákona o evidenci tržeb, tj. v zásadě jedná-li se o příjem z podnikání) a tržba proběhne stanoveným způsobem (formální znak vymezený v § 5 zákona o evidenci tržeb, zejména platby v hotovosti),
- povinnost provádět evidenci tržeb je uložena prostřednictvím stálého elektronického (internetového) spojení (viz § 18 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci tržeb),
- poplatník je povinen vydat zákazníkovi účtenku v okamžiku přijetí evidované tržby (viz § 18 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona o evidenci tržeb),
- při řízení a jiném postupu týkajícím se evidence tržeb se postupuje podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), s výjimkou přestupků.

V dalším textu se uvádí popis současné právní úpravy k oblastem dotčeným věcnými změnami tohoto návrhu zákona.

1.1.1. Územní působnost evidence tržeb

V zákoně o evidenci tržeb v současném znění není upravena jeho územní působnost. V jeho § 3 se pouze stanoví, že subjektem evidence tržeb je poplatník daně z příjmů fyzických osob nebo právnických osob (tedy jak daňový rezident České republiky, tak daňový nerezident) a předmětem evidence tržeb jsou evidované tržby poplatníka; evidovaná tržba přitom musí zakládat rozhodný příjem definovaný v § 6 zákona o evidenci tržeb, tedy příjem ze samostatné činnosti, která je podnikáním, v případě poplatníků daně z příjmů fyzických osob, nebo z podnikání v případě poplatníků daně z příjmů právnických osob, a to podle českého zákona o daních z příjmů. Z toho vyplývá, že povinnosti evidence tržeb podléhají všechny tržby, které poplatníkům zakládají rozhodný příjem, a to bez ohledu na to, kde jsou uskutečněny.

1.1.2. Oblasti dotčené nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16

a) Evidenci bezhotovostních plateb

Podle § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb ve znění před nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16¹ splňovala formální náležitosti pro evidovanou platbu mimo jiné platba uskutečněná bezhotovostním převodem peněžních prostředků, k němuž dává příkaz plátce prostřednictvím příjemce, kterým je poplatník, který má tržbu evidovat. Tím se rozuměly zejména karetní transakce, ať už uskutečňované prostřednictvím debetní či kreditní karty, nebo prostřednictvím virtuální karty umístěné např. v mobilním telefonu. Uvedený náleží Ústavního soudu toto ustanovení s účinností k 28. únoru 2018 zrušil, a to z důvodu, že tyto platby jsou snadno dohledatelné a správce daně si může podle § 57 odst. 3 daňového řádu od poskytovatele platebních služeb údaje o nich vyžádat. Tím byly z evidovaných tržeb vyloučeny tržby uskutečněné způsobem uvedeným ve zrušeném § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb.

b) Daňové identifikační číslo

Podle § 19 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci tržeb je údajem o evidované tržbě zasílaným datovou zprávou daňové identifikační číslo poplatníka a podle § 19 odst. 2 písm. c) tohoto zákona je takovým údajem také daňové identifikační číslo poplatníka, který pověřil evidováním této tržby poplatníka, který tržbu eviduje. Podle § 20 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona o evidenci tržeb ve znění před nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 je poplatník povinen uvádět tato daňová identifikační čísla také na účtence, kterou vystavuje tomu, od koho evidovaná tržba plyne. Ústavní soud svým nálezem Pl. ÚS 26/16 zrušil k 28. únoru 2018 ustanovení § 20 odst. 1 písm. b) a odst. 2 z důvodu, že daňové identifikační číslo v některých případech jako svou kmenovou část obsahuje rodné číslo poplatníka. Daňové identifikační číslo se tedy po tomto datu bude pouze zasílat datovou zprávou správci daně s údaji o evidované tržbě, nebude však uváděno na vystavovaných účtenkách.

c) Náběh 3. a 4. fáze evidence tržeb

Podle § 37 odst. 1 písm. b) a c) zákona o evidenci tržeb ve znění před nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 měly být tržby spadající do 3. fáze evidence tržeb evidovány od 1. března 2018 a tržby spadající do 4. fáze evidence tržeb od 1. června 2018. Ústavní soud uvedeným nálezem zrušil k 28. únoru 2018 část ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) a celé ustanovení § 37 odst. 1 písm. c), tj. odložil náběh 3. a 4. fáze na neurčito, aby zabránil negativním vlivům plynoucím z nastoupení dalších fází v případě, že by povinnost uložená poplatníkům byla vzápětí zrušena, ať již na základě vyhodnocení dopadů regulace, nebo závěru o zbytečném zatížení poplatníků, popř. i samotného kontrolního systému. Takový postup by byl v rozporu se zásadami demokratického právního státu založeného na úctě k právům a svobodám člověka a občana a narušil by důvěru k právnímu řádu a státu jako takovému.

d) Režimy evidence tržeb

Ustanovení § 18 zákona o evidenci tržeb upravuje samotný obsah a způsob plnění evidenční povinnosti. Jedná se o tzv. evidenci tržeb v běžném režimu, kdy nejpozději při uskutečnění evidované tržby je poplatník, který má tržbu evidovat, povinen zaslat správci daně datovou zprávou údaje o evidované tržbě a vystavit prostřednictvím pokladního zařízení účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne. Povinnost provádět evidenci tržeb je tak založena na existenci stálého elektronického (internetového) spojení. V odůvodněných případech, kde by striktní trvání na plnění evidenční povinnosti běžným způsobem zásadně ztěžovalo nebo

¹ náleží Ústavního soudu ze dne 12. prosince 2017 sp. zn. Pl. ÚS 26/16 ve věci návrhu na zrušení zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, nebo jeho jednotlivých ustanovení, vyhlášený pod č. 8/2018 Sb.

znemožňovalo výkon podnikatelské činnosti, zákon v § 23 upravuje evidenční povinnost ve zjednodušeném režimu, který je poplatníkovi ve vztahu ke konkrétním tržbám umožněn ze zákona nebo na základě povolení správce daně podle § 11 zákona o evidenci tržeb. Zjednodušeným režimem není poplatník evidenční povinnosti zcela zproštěn, dochází pouze k posunutí nejzazšího okamžiku, kdy musí dojít k odeslání datové zprávy s údaji o evidované tržbě, a to nejpozději do 5 dní od uskutečnění evidované tržby. Zjednodušený režim nezbavuje poplatníka povinnosti disponovat pokladním zařízením a jeho prostřednictvím evidovat tržby. V okamžiku uskutečnění evidované tržby musí být tržba zpracována v pokladním zařízení a vystavena účtenka tomu, od koho evidovaná tržba plyne. Mění se pouze okamžik odeslání zpracované informace o tržbě prostřednictvím datové zprávy s údaji o evidované tržbě správci daně.

e) Tržby vyloučené z evidence tržeb

Výjimky z povinnosti evidence tržeb jsou v současné době uvedeny v § 12 zákona o evidenci tržeb a v nařízení vlády č. 376/2017 Sb., o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb (dále jen „nařízení vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb“), vydaném podle § 12 odst. 4 a § 37 odst. 3 zákona o evidenci tržeb. Ustanovení § 12 zákona o evidenci tržeb stanoví v odstavcích 1 a 2 písm. a) až h) subjekty, jejichž tržby nejsou evidovanými tržbami, bez ohledu na charakter činnosti, ze které plynou, a v odstavci 2 písm. i) a j) a odstavci 3 druhy tržeb, které nejsou evidovanými tržbami s ohledem na specifický charakter činnosti, ze které plynou. Nařízení vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb stanoví jako další výjimky z evidence tržeb vynětí tržeb těžce zrakově postižených osob a tržeb z prodeje kaprů a jiných sladkovodních ryb v předvánočním období.

Nařízení vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb na základě nálezu Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 pozbude platnosti uplynutím dne 31. prosince 2018.

1.2. Daň z přidané hodnoty

Daň z přidané hodnoty patří bezpochyby mezi významné nástroje fiskální politiky všech členských států Evropské unie. Tato univerzální daň ze spotřeby tvoří jeden ze základních pilířů daňové soustavy, a to zejména díky výnosům z ní plynoucím do veřejného rozpočtu. Její důležitost podtrhává i vysoká harmonizace této daně na úrovni Evropské unie.

Daň z přidané hodnoty byla v České republice zavedena s účinností od 1. ledna 1993 a v současnosti je upravena zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“), který je účinný od 1. května 2004.

V současné době jsou zavedeny celkem 3 sazby daně z přidané hodnoty:

- základní sazba daně ve výši 21 %,
- první snížená sazba daně ve výši 15 % a
- druhá snížená sazba daně ve výši 10 %.

Jednotlivé zboží a služby, které podléhají při dodání nebo poskytnutí některé snížené sazbě daně z přidané hodnoty, jsou upraveny zejména v přílohách k zákonu o dani z přidané hodnoty, a to takto:

- příloha č. 2 upravuje služby v první snížené sazbě daně,
- příloha č. 3 upravuje zboží podléhající první snížené sazbě daně,
- příloha č. 3a upravuje zboží ve druhé snížené sazbě daně.

V současné době nejsou žádné ze služeb zařazeny do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty.

Do první snížené sazby daně z přidané hodnoty v současné době spadají mimo jiné tyto služby:

- úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí (vodné, resp. jeho část),
- odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi (stočné),
- stravovací služby a podávání nápojů (s výjimkou stravovacích služeb, které jsou osvobozeny od daně podle § 57 až 59 zákona o dani z přidané hodnoty, a s výjimkou podávání tabákových výrobků a alkoholických nápojů),
- služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech,
- služby mytí oken prováděné v domácnostech,
- domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.

Do první snížené sazby daně z přidané hodnoty v současné době spadá vedle jiného zboží pitná voda dodávaná vodovodem pro veřejnou potřebu.

Do základní sazby daně z přidané hodnoty v současné době spadají mimo jiné tyto služby:

- drobné opravy obuvi a kožených výrobků,
- drobné opravy a úpravy oděvů a textilních výrobků,
- drobné opravy jízdních kol,
- kadeřnické a holičské služby.

Na točené pivo v rámci poskytování stravovací nebo cateringové služby se v současné době uplatňuje základní sazba daně z přidané hodnoty.

V restauracích a v dalších zařízeních poskytujících stravovací služby dochází v řadě případů také k dodání hotových jídel nebo dodání nápojů v termoobalech, kelímcích apod., tj. dodání formou „s sebou“. Na tuto formu dodání hotových jídel a dodání nápojů se nahlíží jako na dodání zboží (potravin), nikoliv jako na poskytnutí služby stravovací či podávání nápojů (ostatně obdobný přístup byl převzat v rámci první vlny evidence tržeb). V řadě případů tak není z pohledu uplatnění sazby daně z přidané hodnoty rozdílu mezi podáním daného jídla či nápoje v rámci poskytnutí služby (stravovací služby či podávání nápojů) nebo v rámci dodání zboží (dodání potravin).

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Tato část je rozdělena podle novel jednotlivých daňových zákonů.

Navrhovaná právní úprava nemá dopad ve vztahu k zákazu diskriminace ani ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

2.1. Evidence tržeb

Návrh novely zákona o evidenci tržeb přináší reakci na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 a praktické uplatňování zákona o evidenci tržeb. Navržené změny vycházejí ze závazků vlády v Programovém prohlášení v oblasti evidence tržeb.

Dále se uvádí popis věcných změn promítnutých do návrhu zákona.

2.1.1. Územní působnost evidence tržeb

Navrhuje se omezit územní působnost zákona o evidenci tržeb na území České republiky, tedy aby evidovanými tržbami byly pouze tržby uskutečněné na území České republiky. Tržby uskutečněné v zahraničí, a to jak daňovými rezidenty České republiky, tak daňovými nerezidenty, nebudou podléhat povinnosti evidence tržeb.

2.1.2. Oblasti dotčené nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16

a) Evidence bezhotovostních plateb

Ústavní soud ve svém nálezu Pl. ÚS 26/16 zrušil § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb, podle kterého splňovaly formální náležitosti evidované tržby tzv. karetní transakce. Písmena a) až d), tj. včetně písmena b) v původním znění, se však ve spojení s písmenem e), které stanoví, že evidovanou tržbou je i platba, která je uskutečněna v jiné formě, která má charakter obdobný formám podle písmen a) až d), vztahovala také na platby pomocí elektronických peněženek, čipových karet, kupónů, voucherů a jiných obdobných instrumentů, v rámci kterých dochází nejdříve k jejich „nabití“ a následně k čerpání kreditu, který byl takto nabit. Z odůvodnění nálezu Ústavního soudu však nevyplývá, že Ústavní soud zamýšlel zrušit povinnost evidovat tržby i v těchto formách, a proto se i na tyto tržby po zrušení písmene b) evidenční povinnost vztahuje. I po zrušení písmene b) totiž jde stále o platby obdobné platbám podle písmen a), c) nebo d). Do písmena b) se však z důvodů právní jistoty navrhuje uvést jako další formu platby, která splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu, platbu prostřednictvím prostředků, které jsou určeny pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách využívaných vydavatelem prostředků nebo zboží nebo služeb úzce vymezenému okruhu dodavatelů anebo k zaplacení úzce vymezeného okruhu zboží nebo služeb.

b) Daňové identifikační číslo

Navrhovaná úprava uvádění daňového identifikačního čísla na účtence reaguje na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, kterým bylo daňové identifikační číslo z údajů povinně uváděných na účtence vyřazeno z důvodu ochrany osobních údajů, neboť daňové identifikační číslo v některých případech obsahuje jako svou kmenovou část rodné číslo. Na základě provedení analýzy hodnocení dopadů regulace se nově navrhuje tak, že se povinnost uvádět na účtence daňové identifikační číslo vztahuje pouze na případy, kdy toto číslo neobsahuje rodné číslo poplatníka. Tato povinnost bude dopadat na zahraniční fyzické osoby, kterým bylo přiděleno vlastní číslo plátce (nebylo jim přiděleno rodné číslo), a poplatníky daně z příjmů právnických osob. Výhodou navrženého řešení je skutečnost, že dojde-li ke změně tvorby daňového identifikačního čísla prostřednictvím bezvýznamového identifikátoru, nebude nutné zákon o evidenci tržeb novelizovat.

c) Náběh 3. a 4. fáze evidence tržeb

Na základě provedení analýzy hodnocení dopadů regulace se navrhuje, aby tržby podléhající evidenci tržeb v rozsahu navrženém tímto zákonem, které do té doby nepodléhaly evidenci tržeb (3. a 4. fáze evidence tržeb), byly evidovány od prvního dne třetího kalendářního měsíce následujícího po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

d) Režimy evidence tržeb

S cílem eliminovat nepřiměřený dopad a zátěž elektronické evidence tržeb na skupinu podnikatelů s ohledem na malý rozsah jejich podnikatelské činnosti se na základě provedení analýzy hodnocení dopadů regulace navrhuje zavést možnost tzv. papírové evidence. Nedochází tak ke zproštění povinnosti evidovat tržby, pouze tak nebude činěno elektronicky (zasíláním datové zprávy) jako v případě evidence tržeb v běžném nebo zjednodušeném režimu.

Tato evidence tržeb ve zvláštním režimu je možná pouze na základě povolení správce daně a v souladu se záměrem cílit na drobné živnostníky či poplatníky, kteří podnikatelskou činnost vykonávají jako svou vedlejší činnost, resp. pro které je výkon této činnosti zdrojem občasného přivýdělku, je omezen okruh poplatníků, kteří mohou o povolení požádat. Požádat o zvláštní režim evidence tržeb mohou pouze fyzické osoby, které nejsou plátcí daně z přidané hodnoty, provozují podnikatelskou činnost s nejvýše dvěma zaměstnanci a současně výše jejich příjmů z tržeb, které jsou evidovanou tržbou, nepřekročí 200 000 Kč za posledních 12 kalendářních měsíců a není předpoklad, že to mu tak bude v následujících 12 kalendářních měsících. Z poplatníků daně z příjmů právnických osob mohou o povolení k evidování tržeb ve zvláštním režimu žádat pouze poskytovatelé zdravotních služeb, kteří přijímají úhrady za poskytování těchto služeb od zdravotních pojišťoven, a to za stejných podmínek jako fyzické osoby.

Cílem evidence tržeb ve zvláštním režimu je zachovat co možná nejvíce povinností běžného režimu evidence tržeb s tím, že se tyto povinnosti přizpůsobují specifikům zvláštního režimu. V rámci evidence tržeb ve zvláštním režimu je zachována povinnost:

- vystavit účtenku pro zákazníka nejpozději v okamžiku uskutečnění evidované tržby, přičemž se mění pouze forma a rozsah údajů uváděných na účtence, a nad rámec povinností uložených poplatníkům evidujícím tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu se zakládá povinnost poplatníka uchovávat stejnopis vystavené účtenky pro kontrolní účely,
- podat informace o evidovaných tržbách správci daně, kdy poplatník namísto datové zprávy s údaji o evidované tržbě podá za každé čtvrtletí správci daně oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu, a to do 20. dne po skončení daného kalendářního čtvrtletí na stanoveném formuláři v papírové nebo elektronické podobě,
- provést storno v případě, že se vrací evidovaná tržba nebo provádí její oprava, přičemž se mění pouze forma, storno se provede totožně jako evidování tržby ve zvláštním režimu, tj. vystavením účtenky z bloku účtenek s tím rozdílem, že celková částka tržby bude uvedena jako záporná,
- oznámit správci daně údaje o provozovnách,
- umístit na místě, kde se běžně uskutečňují evidované tržby, informační oznámení.

Poplatník evidující tržby ve zvláštním režimu nebude povinen podat žádost o autentizační údaje. Taktéž s ohledem na papírovou formu evidence tržeb není třeba generovat certifikát pro evidenci tržeb.

e) Tržby vyloučené z evidence tržeb

Navrhuje se na základě provedení analýzy hodnocení dopadu regulace v zákoně o evidenci tržeb stanovit další výjimky z povinnosti evidence tržeb, a to pro tržby, u nichž se až po přijetí zákona o evidenci tržeb ukázala evidence jako neproveditelná nebo neopodstatněná s ohledem na možnost správce daně získat relevantní data o tržbách dotčených poplatníků z jiných zdrojů.

V první řadě se úplné zproštění týká tržeb těžce zrakově postižených osob, pro které je v současné době výjimka stanovena nařízením vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb, které bude k 31. prosinci 2018 zrušeno.

Nově se stanoví výjimka pro platby za poskytování telekomunikačních a jiných služeb uskutečněné prostřednictvím veřejné mobilní sítě, tj. prostřednictvím stržení kreditu z předplacené karty. Jedná se zejména o tržby za uskutečněná volání, zasilání zpráv a datové služby. Dále se navrhuje vynětí z evidence tržeb pro tržby z hazardních her. S ohledem na možnost získat relevantní data prostřednictvím Informačního systému provozování hazardních her (dále jen „ISPHH“) se jeví jako ústavně nekonformní, aby byly prostřednictvím evidence tržeb získávány obdobné údaje, tedy údaje, které správce daně právě s ohledem na jiný zdroj nezbytně nepotřebuje (podrobněji viz nálezy Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16). Do doby vytvoření a spuštění ISPHH bude zajištěno oznamování a zasilání herních a finančních dat správci daně na základě vyhlášky vydané na základě zmocnění podle § 133 odst. 1 písm. a) zákona o hazardních hrách, která je v tomto okamžiku v pokročilém stádiu legislativního procesu a měla by být účinná nejpozději v okamžiku nabytí účinnosti tohoto zákona. Dalším důvodem je, že u části těchto her (např. živé a technické hry) je vzhledem ke způsobu a frekvenci přijímání tržeb nemožné technicky zajistit evidenci tržeb podle zákona o evidenci tržeb. Vyňaty budou také tržby z obchodní letecké dopravy, protože ty jsou uskutečňovány přes globální distribuční systémy, do kterých není možné zabudovat systém pro evidování tržeb podle českého zákona o evidenci tržeb.

2.2. Daň z přidané hodnoty

Navrhuje se do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty ve výši 10 % zařadit vybrané služby a zboží. Jedná se o následující služby:

- úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí (vodné, resp. jeho část) – *kód CZ-CPA² 36.00.2*,
- odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi (stočné) – *kód CZ-CPA 37*,
- stravovací služby a podávání nápojů (s výjimkou stravovacích služeb, které jsou osvobozeny od daně podle § 57 až 59 zákona o dani z přidané hodnoty, a s výjimkou podávání tabákových výrobků a alkoholických nápojů; to neplatí pro točené pivo) – *kód CZ-CPA 56*,
- služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech – *kód CZ-CPA 81.21.10*,
- služby mytí oken prováděné v domácnostech – *kód CZ-CPA 81.22.11*,
- domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany – *kód CZ-CPA 88.10, 88.91*,

² Klasifikace produkce CZ-CPA ve znění platném k 1. lednu 2008.

- drobné opravy obuvi a kožených výrobků – *kód CZ-CPA 95.23*,
- drobné opravy a úpravy oděvů a textilních výrobků – *kód CZ-CPA 95.29.11*,
- drobné opravy jízdních kol – *kód CZ-CPA 95.29.12*,
- kadeřnické a holičské služby – *kód CZ-CPA 96.02*.

Co se týká zboží, bude druhé snížené sazbě daně z přidané hodnoty ve výši 10 % podléhat pitná voda dodávaná vodovodem pro veřejnou potřebu – *kód nomenklatury celního sazebníku 2201*.

Pozn.

V souvislosti s návrhem na zařazení stravovacích služeb do druhé snížené sazby 10 % je nutné upozornit, že nadále u dodání zboží (potravin) se uplatňuje účinná sazba daně dle typu dodávané potravin, a to ačkoliv toto zboží (např. jídlo „s sebou“) dodává restaurační či ostatní zařízení poskytující zejména stravovací služby.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Tato část je rozdělena podle novel jednotlivých daňových zákonů.

Navrhovaná právní úprava nemá dopad ve vztahu k zákazu diskriminace ani ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

3.1. Evidence tržeb

Do právní úpravy evidence tržeb je třeba zapracovat několik poznatků, které od doby jejího schválení přinesla její praktická aplikace. Dále je třeba reagovat na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16.

Navrhované změny odpovídají také závazku uvedenému v Programovém prohlášení vlády zohlednit závěry vyplývající z nálezů Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, kterým byla zrušena některá ustanovení zákona o evidenci tržeb.

K jednotlivým věcným změnám návrhu zákona:

3.1.1. Územní působnost evidence tržeb

Povinnost evidovat tržby uskutečňované mimo území České republiky není racionální z několika důvodů. Zaprvé je tak zakládána nerovnost mezi poplatníky, kteří jsou daňovými rezidenty České republiky, působícími v zahraničí, jejichž tržby uskutečňované v zahraničí jim zakládají příjem podle českého zákona o daních z příjmů a splňují tedy podmínky pro rozhodný příjem podle zákona o evidenci tržeb, viz jeho § 6 odst. 1, a jejich zahraničními konkurenty, neboť ti povinnost evidovat tržby uskutečněné mimo území České republiky podle českého zákona o evidenci tržeb zpravidla nemají (pokud jim tyto tržby nezakládají příjem podle českého zákona o daních z příjmů). Zadruhé není možné plnění evidenční povinnosti v zahraničí kontrolovat, neboť správce daně, tj. orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, nemohou vykonávat své pravomoci mimo území České republiky.

3.1.2. Oblasti dotčené nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16

a) Evidence bezhotovostních plateb

Nově navrhované znění § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb reaguje na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, který spolu s platbami provedenými bezhotovostním převodem

peněžních prostředků, k němuž dává příkaz plátce prostřednictvím příjemce (tj. transakcemi prováděnými typicky kreditní nebo debetní kartou) vyřadil z evidence tržeb z důvodu vazby § 5 písm. e) na zrušené písm. b) zákona o evidenci tržeb také tržby prováděné obdobnými formami. Z odůvodnění nálezu Ústavního soudu však nevyplývá, že Ústavní soud zamýšlel zrušit povinnost evidovat i tržby uskutečněné v těchto obdobných formách, a pro placení těmito prostředky se tedy zachovává povinnost evidence podle zákona o evidenci tržeb. Z důvodu právní jistoty se toto stanoví v novém § 5 písmenu b), tedy že evidovanou tržbou je i platba prostřednictvím prostředků, které jsou určeny pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách využívaných vydavatelem prostředků nebo zboží nebo služeb úzce vymezenému okruhu dodavatelů anebo k zaplacení úzce vymezeného okruhu zboží nebo služeb.

b) Daňové identifikační číslo

Navrhovaná úprava uvádění daňového identifikačního čísla na účtence reaguje na náleze Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, kterým bylo daňové identifikační číslo z údajů povinně uváděných na účtence vyřazeno z důvodu ochrany osobních údajů, neboť daňové identifikační číslo v některých případech obsahuje jako svou kmenovou část rodné číslo. Byť může správce daně v systému evidence tržeb dohledat dle ostatních zasílaných údajů konkrétního poplatníka, který účtenku vystavil, je takový postup pro správce daně nad míru administrativně náročný. Obdobně bude významně obtížnější identifikaci poplatníka vystaven i zákazník, kterému byla účtenka bez daňového identifikačního čísla vystavena a který, na rozdíl od správce daně, nemá přístup do systému správce daně. Z tohoto důvodu se navrhuje navrátit daňové identifikační číslo alespoň v těch případech, kdy jeho uvedení není v rozporu s ochranou osobních údajů.

c) Náběh 3. a 4. fáze evidence tržeb

Náběh 3. a 4. fáze evidence tržeb reaguje na náleze Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, který tento náběh odložil na neurčito s tím, aby zákonodárce zvážil další postup pro tyto dvě fáze i s ohledem na možné další trvalé vyjmutí některých tržeb nebo poplatníků spadajících do těchto fází z evidence tržeb či zavedení jiné alternativy.

d) Režimy evidence tržeb

Navrhované zavedení evidence tržeb ve zvláštním režimu vyplývá z nutnosti eliminovat nepřiměřený dopad a zátěž elektronické evidence tržeb na skupinu podnikatelů s ohledem na malý rozsah jejich podnikatelské činnosti, tak jak vyžaduje náleze Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, a to při naplnění cíle narovnání podnikatelského prostředí.

e) Tržby vyloučené z evidence tržeb

Výjimky z povinnosti evidovat tržby je nutno stanovit v zákoně o evidenci tržeb s ohledem na náleze Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, který zrušil zmocňovací ustanovení ke stanovení výjimek z evidence tržeb nařízením vlády uvedená v § 12 odst. 4 a § 37 odst. 3 zákona o evidenci tržeb a také nařízení vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb, které bylo na základě těchto zmocňovacích ustanovení vydané. Ústavní soud v uvedeném nálezu požaduje, aby byly výjimky stanovovány na základě důkladného vyhodnocení dopadů evidenční povinnosti na povinné subjekty, a to zákonem, nikoli pouze nařízením vlády, a to z důvodu zajištění předvídatelnosti a právní jistoty poplatníků. Na základě provedených analýz a praktických zkušeností poplatníků s přípravami na evidenci tržeb byly detekovány oblasti vynětí těchto tržeb z evidence tržeb s ohledem na nemožnost plynulého a hospodárného výkonu podnikatelské činnosti nebo s ohledem na možnost správce daně získat relevantní data o tržbách dotčených poplatníků z jiných zdrojů.

3.2. Daň z přidané hodnoty

Navrhovaná změna v oblasti daně z přidané hodnoty se týká především zboží a služeb, u kterých je v praxi velice obtížné či nákladné zajistit efektivní výběr daně. Jedná se o poskytnutí služeb, kde poskytovatel i konečný zákazník mohou realizovat transakci často skrytě bez jakékoliv evidence či existence přítomnosti třetí strany. Nižší sazba daně z přidané hodnoty tak bude znamenat nižší stimul vyhnout se dani nejen pro poskytovatele, ale i pro zákazníka, který často při nepřiznání transakce přichází například o možnost následné reklamace nepřiznané služby. Zároveň se zavedením snížené sazby daně z přidané hodnoty dojde pro dotčené plátce ke zmírnění vyšších nároků v souvislosti se zavedením elektronické evidence tržeb. Snížení sazby daně z přidané hodnoty zde sleduje zmírnění vyšších nároků na dotčené plátce v souvislosti se zavedením elektronické evidence tržeb. Zavedení elektronické evidence služeb při současné aplikaci nižší sazby daně z přidané hodnoty by nemělo mít za následek zvýšení motivace k daňovým únikům v podobě nepřiznání daně u těchto specifických služeb, kde z logiky věci ani nemůže docházet k efektivní daňové kontrole. Vzájemné vyvažování povinností kladených na daňové subjekty různými úlevami, které se jim zároveň poskytují, jsou standardním postupem daňové politiky. Změna právní úpravy daně z přidané hodnoty tak bezprostředně souvisí se změnou právní úpravy v oblasti evidence tržeb (byť je právní úprava rozdělena do dvou samostatných zákonů) a přijetí jedné změny bez druhé by bylo z pohledu daňové politiky nekoherentní.

V případě přeražení sudového piva dojde k vytvoření konkrétního pozitivního stimulu pro plátce, kteří budou nově benefitovat z možnosti uplatnění relativně vyšší sazby daně z přidané hodnoty na vstupu při pořízení sudového piva oproti nižší sazbě daně na výstupu, a tudíž si budou moci uplatňovat vyšší nadměrný odpočet či odvádět nižší daň.

Obecným pozitivním efektem navrhovaného přeražení položek do nižší sazby daně z přidané hodnoty je to, že se jedná o služby, které mají vysokou přidanou hodnotu lidské práce. Jedná se tak o systémové opatření, které automaticky v době jakékoliv budoucí ekonomické recese podpoří zaměstnanost hlavně v odvětvích s nízkými příjmy a nízkou pracovní kvalifikací.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem

Návrhem zákona dochází ke změně zákona o evidenci tržeb a zákona o dani z přidané hodnoty. Základní meze jak pro uplatňování těchto zákonů, tak i jejich budoucích změn stanoví Ústava České republiky (dále jen „Ústava“) a usnesení České národní Rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Návrh zákona, kterým se mění zákon o evidenci tržeb a zákon o dani z přidané hodnoty, je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky a garantuje dodržování základních lidských práv a svobod.

Podle čl. 2 odst. 3 Ústavy slouží státní moc všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Dle čl. 2 odst. 2 Listiny lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny). K tomu se v daňové oblasti uplatní ještě ustanovení čl. 11 odst. 5 Listiny, které stanoví, že daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona. Kromě toho je nutno dbát i mezi vyplývajícími z ústavně zajištěné nedotknutelnosti vlastnictví.

Navrhovaná právní úprava má zákonnou formu, je tak vyhověno požadavku čl. 4 odst. 1 Listiny.

Navrhovaná právní úprava změny zákona o evidenci tržeb a zákona o dani z přidané hodnoty je taktéž v souladu s principem zákazu retroaktivity neboli zákazu zpětné působnosti zákona.

K řešení intertemporality, jak je též výše uvedená problematika nazývána, dochází zpravidla v přechodných ustanoveních právních předpisů. V nálezu Ústavního soudu ČSFR Pl. ÚS 78/92, který se zabývá retroaktivitou právních norem, se uvádí dva možné způsoby jejího řešení. Prvním je konstatování, že právní vztahy vzniklé před nabytím účinnosti nového zákona se řídí podle dosavadních právních předpisů. Druhým pak konstatování, že od nabytí účinnosti nového zákona se při vztazích vzniklých podle dosavadních právních předpisů řídí jejich vznik dosavadní právní úpravou a jejich obsah novou právní úpravou. V předkládaném návrhu zákona se problematika intertemporality řeší způsobem, který je v souladu s ústavním pořádkem, a to díky odpovídajícímu přechodnému ustanovení.

Ke kolizi ústavních principů, resp. zásahu do důvěry občanů v právo Ústavní soud ve svém nálezu Pl. ÚS 21/96 uvádí: „Rozhodnutí zákonodárce o způsobu řešení časového střetu staré a nové právní úpravy nemůže být věcí nahodilou nebo věcí libovůle [...] dochází k tomu v důsledku ochrany jiného veřejného zájmu [...] při posouzení způsobu legislativního řešení intertemporality tudíž sehrává svou roli nejen míra odlišnosti nové a staré právní úpravy, nýbrž i společenská naléhavost zavedení nové právní úpravy“. V případě právní úpravy evidence tržeb se nejedná o nahodilý krok zákonodárce, ale o systémovou změnu, která je ve veřejném zájmu a zároveň je společensky naléhavá.

Navrhovaný zákon, kterým se mění zákon o evidenci tržeb, také není v rozporu s principem legitimního očekávání a právní jistoty. Navrhovaná právní úprava je nezbytnou reakcí na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, kdy v souladu se závěry Ústavního soudu provádí změny, které si zrušení několika napadených ustanovení vyžádalo. Ústavní soud se již mnohokrát zabýval principy legitimního očekávání a právní jistoty v rámci své rozhodovací pravomoci. V této oblasti je Ústavní soud názoru, že příliš časté změny právní úpravy oslabují právní jistotu občanů a věrohodnost státu samého. Na druhé straně však nelze zákonodárci upřít právo nově upravit společenské vztahy všude tam, kde to pokládá za potřebné a účelné z hlediska veřejného zájmu a pokud tím nejsou ohrožena základní práva a svobody občanů (srov. Pl. ÚS 17/96, IV ÚS 814/06). Proto, došlo-li k zásahu do legitimního očekávání, je nutno zkoumat, zdali byl tento zásah podmíněn existencí veřejného zájmu (srov. Pl. ÚS 2/02). V této souvislosti je tedy nutno konstatovat, že veřejný zájem na změně právní úpravy evidence tržeb, spočívající v nezbytných zásazích reflektujících rozhodnutí Ústavního soudu, by měl převýšit případně vzniklý zásah do legitimního očekávání ostatních subjektů.

Ústavní soud ve svém nálezu Pl. ÚS 26/16 kromě jiného zhodnotil i ústavnost samotného zákona o evidenci tržeb jako celku. Došel při tom k závěru, že úprava povinnosti k evidenci tržeb neporušuje ani právo na ochranu vlastnictví, ani právo na svobodu podnikání, a tedy zcela jednoznačně nemá „rdousící efekt“ pro menší podnikatele. Samotná podstata a smysl práva podnikat tak touto úpravou není popřena.

Ústavní soud zároveň uvedl, že povinnost k evidenci tržeb dostojí požadavku na legitimitu cíle právní úpravy, kterým je narovnání podnikatelského prostředí a efektivnější správa daně, ve všech segmentech bez ohledu na velikost daňového subjektu. Prostředky, které zákon pro dosažení tohoto cíle volí, byly Ústavním soudem shledány jako rozumné a odpovídající, čímž pádem byl dovozen i soulad s principem přiměřenosti.

Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovaná právní úprava neodporuje žádnému ze závěrů Ústavního soudu vyjádřených ve výše uvedeném nálezu, nýbrž z něj vychází, lze konstatovat, že navrhovaná změna **není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, a to ani s judikaturou Ústavního soudu vztahující se k této problematice.**

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii

5.1. Evidence tržeb

Návrh novely zákona o evidenci tržeb je plně slučitelný s právem Evropské unie a ustanovení navrhované právní úpravy nezakládají rozpor s primárním právem Evropské unie ve světle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.

S poukazem na sekundární právo Evropské unie lze konstatovat, že také v tomto ohledu předkládaná právní úprava respektuje závazky, které pro Českou republiku v této oblasti z členství v Evropské unii vyplývají.

V daňové oblasti je nutné zdůraznit, že třebaže legislativa daní zůstává v pravomoci členských států a obecně nepodléhá na úrovni Evropské unie celkové harmonizaci, čl. 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) stanovuje, že „Rada na návrh Komise [...] přijímá směrnice o sblížení právních a správních předpisů členských států, které mají přímý vliv na vytváření nebo fungování vnitřního trhu.“ Vzhledem k absenci jiných ustanovení SFEU, která by Evropské unii svěřovala pravomoc v oblasti legislativy zdanění příjmů, je zde pravomoc Rady přijímat směrnice podle čl. 115 SFEU dána pouze v rozsahu, v jakém je nezbytné odstranit překážky při vytváření nebo zajištění fungování vnitřního trhu.

Kromě článku 115 SFEU jako základu pro harmonizaci v oblasti přímých daní jsou členské státy povinny při výkonu svých pravomocí respektovat principy dané SFEU (zejména články 19 SFEU, 45 SFEU, 49 SFEU, 56 SFEU, 63 SFEU) a dbát na to, aby nedocházelo k neodůvodněné diskriminaci na základě státní příslušnosti nebo neodůvodněnému omezení volného pohybu osob, služeb a kapitálu nebo svobody usazování, jak bylo opakovaně potvrzeno Soudním dvorem EU. Navrhovanou právní úpravou budou tyto principy plně respektovány.

Vzhledem k tomu, že navrhovaná právní úprava představuje pouze dílčí změnu zákona o evidenci tržeb, při jehož přijímání byla slučitelnost se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z jejího členství v Evropské unii podrobena detailnímu rozboru, a k tomu, že novela vychází z nálezů Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, lze uzavřít, že navrhovaná právní úprava je v souladu s těmito závazky.

5.2. Daň z přidané hodnoty

Navrhovaná právní úprava v oblasti daně z přidané hodnoty je plně slučitelná s právem Evropské unie a ustanovení navrhované právní úpravy nezakládají rozpor s primárním právem Evropské unie ve světle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.

S poukazem na sekundární právo Evropské unie lze konstatovat, že také v tomto ohledu předkládaná právní úprava respektuje závazky, které pro Českou republiku v této oblasti z členství v Evropské unii vyplývají.

Slučitelnost s právem Evropské unie je dána tím, že do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty se zařazuje pouze zboží a služby, jejichž poskytnutí, resp. dodání lze do snížené sazby daně z přidané hodnoty zařadit v souladu s přílohou č. III směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Mezinárodní smlouvy, které jsou součástí právního řádu České republiky podle čl. 10 Ústavy (vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána), mají z hlediska hierarchie právních předpisů aplikační přednost před zákony a právními předpisy nižší právní síly. Vztah mezinárodních smluv podle čl. 10 Ústavy vůči vnitrostátním právním předpisům je vymezen též v článku 10 Ústavy, kde je princip aplikační přednosti těchto mezinárodních smluv výslovně stanoven. Stanoví-li tedy mezinárodní smlouva podle čl. 10 Ústavy něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva. Článek 10 Ústavy tak zaručuje, že při případném nesouladu vnitrostátního práva s mezinárodní smlouvou musí být respektována právě mezinárodní smlouva podle čl. 10 Ústavy.

Za současného stavu existují mezinárodní ujednání, která mají vliv na daňový režim transakcí s některými subjekty. Jde např. o Vídeňskou úmluvu o diplomatických stycích (č. 157/1964 Sb.) či o Vídeňskou úmluvu o konzulárních stycích (č. 32/1969 Sb.).

Pokud jde o aplikaci Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (viz sdělení č. 209/1992 Sb.) v oblasti daní a jiných povinných peněžitých plnění plynoucích do veřejných rozpočtů, lze poukázat na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Ferrazzini proti Itálii*. Podle tohoto rozsudku daňové řízení v rozsahu, v němž se týká zjištění a vyměření daňové povinnosti, nepředstavuje řízení o občanských právech a závazcích a nevztahuje se na ně čl. 6 odst. 1 Úmluvy, který zaručuje spravedlivé projednání sporů o občanská práva nebo závazky.

V této souvislosti je nutné dostát požadavkům kladeným článkem 1 Protokolu č. 1 k Úmluvě, týkajícím se ochrany majetku, který státním umožňuje ukládat povinnosti spočívající v placení daní, poplatků nebo pokut s tím, že je nutné dostát kautelám obsaženým ve zde jmenovaných omezeních, spočívajících v nutnosti naplnění podmínky zákonnosti, legitimacy a proporcionality. Podmínka *zákonnosti* je naplněna tím, že zásah je v případě předkládaného návrhu zákona stanoven právním předpisem, který odpovídá podstatným vnitrostátním požadavkům z hlediska **ústavnosti**, je **dostupný** (předpis bude vyhlášen ve Sbírce zákonů a podstatné aspekty ukládaných povinností nejsou ponechávány na právním textu, který vykazuje znak snížené dostupnosti) a **předvídatelný** (předkládaná zákonná ustanovení vykazují jednoznačnost formulace daňové povinnosti a je vyloučen zpětný účinek zákona při vymezování povinností soukromých subjektů) a obsahuje též **záruky proti svévolnému uplatňování** (dotčenému subjektu je s ohledem ke všem aspektům působení předkládané úpravy na jeho právní sféru ponechána skutečná možnost předložit veškeré argumenty ohledně údajně nesprávného uplatňování daňového předpisu k posouzení nezávislému orgánu – tedy uplatnění ochrany u nezávislého soudu ve správním soudnictví). Podmínka *legitimity* je rovněž naplněna, neboť zásah v souladu s věcným záměrem sleduje legitimní cíl v obecném zájmu. Tento cíl, který sleduje samotný zákon o evidenci tržeb, byl Ústavním soudem shledán jako legitimní (Pl. ÚS 26/16). Konečně je splněna i podmínka *proporcionality*, když jedinec není s ohledem na vyčíslení předpokládaných nákladů nucen nést individuální břemeno, jež by bylo možné označit za nadměrné, tedy takové, které by ohrožovalo jeho samotnou existenci v rovině majetkových poměrů (zejména s ohledem na hrozbu ukončení podnikání či úpadku), a zákonem zaváděná opatření jsou z těchto hledisek pro adresáty povinnosti únosná. Otázka proporcionality zákona o evidenci tržeb, který je navrhovanou právní úpravou měněn, byla rovněž zhodnocena Ústavním soudem v nálezu Pl. ÚS 26/16, přičemž bylo uzavřeno, že se jedná o úpravu, která nevykazuje znaky „rdousícího efektu“ pro menší podnikatele.

Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovaná právní úprava navazuje na tento náleží Ústavního soudu a vychází z jeho závěrů, lze uzavřít, že požadavkům kladeným článkem 1 Protokolu č. 1 k Úmluvě navrhovaná úprava dostojí.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat též slučitelnost s článkem 13 Úmluvy, jehož obsahem je záruka práva na účinný vnitrostátní prostředek nápravy, vč. možnosti domáhat se náhrady škody a nemajetkové újmy, která byla porušením základního práva chráněného Úmluvou způsobena, a to ze stejných důvodů, ze kterých je vyhověno požadavku na vyloučení svévole v rámci naplnění podmínky zákonnosti na poli článku 1 Protokolu č. 1.

Uvedená právní úprava vyhovuje též požadavkům článku 14 Úmluvy, který zakazuje diskriminaci, neboť návrh novely přímo nezakládá normy působící rozdílné zacházení založené na identifikovatelném znaku či „postavení“, kdy by mohlo dojít buď k rozdílnému zacházení s osobami, které se nacházejí v obdobném či srovnatelném postavení, nebo ke stejnému zacházení s osobami, které se v relevantních aspektech nacházejí v rozdílném postavení. Normy obsažené v návrhu novely vycházejí v aspektech rozlišování z objektivních důvodů.

Navrhovaná právní úprava je tedy v souladu s mezinárodními smlouvami o lidských právech, zvláště s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.), a to zejména s čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

Nová právní úprava tak bude zajišťovat plnění všech závazků, které se na upravovanou oblast vztahují a které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv a dalších dokumentů.

Návrh novely zákona o evidenci tržeb nezasahuje do aplikace smluv o zamezení dvojímu zdanění.

Lze konstatovat, že návrh novely zákona o evidenci tržeb je **plně v souladu s mezinárodními smlouvami**, jimiž je Česká republika vázána.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy

7.1. Zákon o evidenci tržeb

7.1.1. Dopady navrhované právní úpravy na veřejné rozpočty a rozpočty obcí a krajů

Nepředpokládají se významnější dopady do veřejných rozpočtů. V rámci zvolené koncepce zvláštního režimu evidence tržeb (tzv. papírová evidence) by nemělo dojít k výpadkům příjmů předpokládaných při přípravě zákona o evidenci tržeb. Zvolená koncepce evidence tržeb nemění rozsah poplatníků podléhajících evidenci tržeb, pouze ve vztahu k části z nich mění formu evidence tržeb z elektronické na papírovou. Nevýznamně se na inkasu může projevit zrušení povinnosti evidovat tržby uskutečněné platební kartou – zrušení této povinnosti zhoršuje postavení správce daně při kontrolách plnění povinností podle zákona o evidenci tržeb; i přes rozporuplné přínosy pro vynucování zákonodárce v tomto ohledu považuje za svou ústavněprávní povinnost respektovat závěry nálezu Ústavního soudu ÚS Pl. 26/16. Pokud by bylo odhlédnuto od vynětí plateb kartou z povinně evidovaných plateb, bylo by možné očekávat naplnění odhadu proklamovaného ke dni nabytí platnosti zákona, tj. 18 mld. Kč po náběhu všech fází evidence tržeb. Dopady vynětí dotčených plateb z evidence tržeb je aktuálně velmi obtížné kvantifikovat, snížení předpokládaného výnosu se bude s největší

pravděpodobností pohybovat v jednotkách procent. V důsledku změn realizovaných nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 a změn navrhovaných tímto zákonem lze předpokládat dosažení výše uvedeného daňového inkasa až po plném náběhu evidence tržeb, tj. v letech 2020 – 2021. Negativní dopad lze spatřovat v posunu období, ve kterém lze zvýšené daňové inkaso očekávat – pro roky 2018 a 2019 se zvýšením daňového inkasa počítat pouze v rozsahu 1. a 2. fáze, tedy v částce cca 12 mld. Kč.

7.1.2. Dopady navrhované právní úpravy na straně správce daně

Lze předpokládat, že na straně Generálního finančního ředitelství, resp. Finanční správy vzniknou výdaje související s úpravou informačních systémů, které budou podrobeny úpravám tak, aby umožňovaly zadávat údaje o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu, především údaje o poplatníkovi, o přidělených blocích účtenek a údaje o provozovnách a tržbách tohoto poplatníka. Výdaje na úpravu systému se budou pohybovat v řádech desítek miliónů korun. V souvislosti s navrhovanou změnou lze dále očekávat vznik určitých personálních nákladů, které však budou řešeny realokací stávajících personálních kapacit.

Další náklady lze očekávat na tisk a distribuci bloků účtenek. Podrobněji viz Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace.

Mírné zvýšení personálních nákladů lze očekávat též v souvislosti s vypuštěním tržeb realizovaných prostřednictvím platby přes internetovou bránu a platby kartou. Údaje o platbách realizovaných tímto způsobem budou získávány prostřednictvím § 57 daňového řádu, což s sebou nese zvýšenou administrativu na straně správce daně. Tyto i další administrativně-provozní náklady, které vyloučnou v souvislosti se změnou zákona a IT systémů, budou pokryty ze stávajících zdrojů Generálního finančního ředitelství.

7.1.3. Dopady navrhované úpravy na straně poplatníků

Lze sledovat pozitivní dopad v podobě úspory nákladů na pořízení pokladního zařízení. Tento dopad se projeví zejména:

- u nejmenších podnikatelů, kteří se podnikání věnují spíše doplňkově (k hlavní závislé činnosti) nebo okrajově, např. osob podnikajících vedle pracovního poměru, podnikajících důchodců nebo podnikajících žen na mateřské, resp. rodičovské dovolené, a u nichž s ohledem na nízkou daňovou povinnost fakticky nevzniká prostor pro uplatnění slevy na pořízení pokladního zařízení podle § 35bc zákona o daních z příjmů, a to díky možnosti využít zvláštní režim evidence tržeb; i s ohledem na skutečnost, že papírové bločky budou distribuovány zdarma Finanční správou, budou tak náklady pro tyto subjekty prakticky nulové nebo zanedbatelné.
- u podnikatelů, kteří realizují své tržby výhradně prostřednictvím platby kartou a platebních bran, neboť tito podnikatelé nemají v souladu s navrhovanou právní úpravou resp. nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 povinnost evidence tržeb.

U ostatních poplatníků, kterým vznikne povinnost evidovat tržby elektronicky, lze z hlediska dopadů odkázat na RIA k zákonu o evidenci tržeb.

7.2. Daň z přidané hodnoty

7.2.1. Dopady navrhované právní úpravy na veřejné rozpočty a rozpočty obcí a krajů

Roční negativní hotovostní dopady související s přeřazením navrhovaných služeb a zboží do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty ve výši 10 % jsou uvedeny v následující tabulce:

Hotovostní dopady na veřejné rozpočty

Položky nově zařazené do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty (10 %)	mil. Kč
Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí	
Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi	- 1 200
Pitná voda dodávaná odběratelům vodovodem	
Stravovací služby a podávání nápojů, a to včetně točeného piva	- 1 360
Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech	- 150
Služby mytí oken prováděné v domácnostech	- 100
Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany	- 30
Drobné opravy obuvi a kožených výrobků	- 5
Drobné opravy a úpravy oděvů a textilních výrobků	- 5,5
Drobné opravy jízdních kol	- 5,5
Kadeřnické a holičské služby	- 400
Celkem	- 3 256

7.2.2. Dopady navrhované právní úpravy na straně správce daně

Přeřazení některých služeb a zboží ze základní, resp. první snížené sazby daně z přidané hodnoty do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty nezpůsobí žádné podstatné dopady na činnost správce daně, nebude mít vliv na zpracování údajů z daňových přiznání, ani na podobu daňového přiznání. Druhá snížená sazba daně u stravovacích služeb a podávání nápojů může vést ke snaze tuto sazbu využívat v rozporu se zákonem, tj. je možné očekávat zvýšené časové nároky na kontrolní činnost správce daně v této oblasti (doposud jsou sazby daně z přidané hodnoty až na výjimky shodné, ačkoliv se z pohledu daně z přidané hodnoty jedná o typově rozdílné komodity).

7.2.3. Dopady navrhované úpravy na straně daňových subjektů

U daňových subjektů bude mít přeřazení některých služeb a zboží do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty za následek nutnost úpravy softwaru pro fakturaci a vykazování zdanitelných plnění podle sazby daně. Na druhé straně však rozdíl v sazbách daně umožní daňovým subjektům zlepšit finanční situaci, pokud rozdíly mezi původní a novou sazbou daně promítnou do svých příjmů.

8. Zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava reaguje na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16, kterým byla zrušena povinnost uvádění daňového identifikačního čísla na účtenkách. Tuto povinnost však Ústavní soud zrušil pro všechny poplatníky, přestože dovedl rozpor s ochranou osobních

údajů pouze v případě poplatníků, u nichž je součástí daňového identifikačního čísla jejich rodné číslo. Navrhovaná právní úprava, vědoma si závěrů Ústavního soudu, do zákona o evidenci tržeb opětovně zakotvuje ustanovení o povinnosti uvádět na účtenkách daňové identifikační číslo, avšak s výjimkou pro poplatníky, jejichž daňové identifikační číslo obsahuje jejich rodné číslo, které je osobním údajem.

V navrhované právní úpravě tak nedochází k věcnému rozšíření množiny údajů, které jsou dotčené právní subjekty oprávněny využívat. Nedochází ani ke změně v přístupu a zveřejňování osobních nebo citlivých údajů, neboť daňové identifikační číslo takovým údajem není, pokud neobsahuje rodné číslo poplatníka. Z navrhované právní úpravy tudíž neplynou nepříznivé důsledky pro ochranu soukromí a osobních údajů poplatníků, plátců ani jiných osob.

9. Zhodnocení korupčních rizik navrhovaného řešení (CIA)

Obecně lze k navrhované úpravě ve vztahu ke vzniku korupčních rizik uvést následující:

a) Přiměřenost

Pokud jde o rozsah působnosti správního orgánu, je rozhodující jak zákonný okruh působnosti jako takový, tak míra diskrece, kterou zákon při výkonu jednotlivých působností správnímu orgánu umožňuje, resp. jakou míru diskrece zákon předpokládá. Jakýkoli normativní text zakotvující určitou míru diskrece sám o sobě představuje potenciální korupční riziko. Proto se při přípravě takového ustanovení vždy poměřuje nutnost zavedení takové diskrece daného orgánu s mírou zásahu do individuální sféry subjektu, o jehož právech a povinnostech by se v rámci této diskrece rozhodovalo. Navržená právní úprava mění kompetence správních orgánů pouze způsobem, který zpřesňuje rozsah kompetencí stávajících, nebo stávající kompetence ve stejném nebo upraveném rozsahu svěruje jinému správnímu orgánu, který je schopen tyto kompetence vykonávat efektivněji, anebo zavádí kompetenci novou, a to pouze v rozsahu nezbytném pro úpravu vztahů, které mají být právní úpravou nově regulovány, přičemž míra diskrece je vzhledem k vymezení povinností (ať už zákonem nebo mezinárodní smlouvou) minimální.

b) Efektivita

Z hlediska efektivity lze k předložené úpravě poznamenat, že ke kontrole a vynuovení splnění povinností stanovených zákonem bude příslušný správce daně a orgány Celní správy České republiky. Tyto příslušné orgány obvykle disponují podklady pro vydání daného rozhodnutí, ale i potřebnými odbornými znalostmi, čímž je zaručena efektivní implementace dané regulace i její efektivní kontrola, případně vynuovení. Nástroje kontroly a vynuovení jsou upraveny jako obecné instituty daňového řádu.

Přitom při zajištění efektivity úpravy užitím kontrolních a vynuovacích nástrojů se uplatní účelně nezbytná míra diskrece příslušných orgánů související s právní kvalifikací zjištěných faktických poznatků a případnou volbou v daném případě nejefektivnějšího postupu z hlediska uložení dodatečných povinností sankční povahy, který zajistí individualizaci aplikace sankční normy při zohlednění okolností konkrétního případu a jehož v praxi ověřeným výsledkem bude vyšší naplnění represivní a výchovné funkce přijatých vynuovacích opatření.

c) Odpovědnost

Zvolená právní úprava vždy jasně reflektuje požadavek čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož musí být působnost správního orgánu stanovena zákonem.

Odpovědnou osobou na straně správce daně, resp. jiného správního orgánu je v daňovém řízení vždy úřední osoba. Určení konkrétní úřední osoby je prováděno na základě vnitřních předpisů, resp. organizačního uspořádání konkrétního správního orgánu, přičemž popis své organizační struktury je správní orgán povinen zveřejnit na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Totožnost konkrétní úřední osoby je přitom seznatelná zákonem předvídaným postupem (srov. § 12 odst. 4 daňového řádu); úřední osoba je povinna se při výkonu působnosti správního orgánu prokazovat příslušným služebním průkazem.

d) Opravné prostředky

Z hlediska opravných prostředků existuje možnost účinné obrany proti nesprávnému postupu správce daně v první řadě v podobě řádného opravného prostředku, kterým je odvolání, resp. rozklad (srov. § 109 a násl. daňového řádu). V souladu s § 102 odst. 1 písm. f) daňového řádu má správce daně povinnost v rozhodnutí uvést poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce daně se odvolání podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku. Neúplné, nesprávné nebo chybějící poučení je spojeno s důsledky pro bono daného subjektu uvedenými v § 110 odst. 1 daňového řádu. Existuje také možnost užití mimořádných opravných prostředků dle daňového řádu (srov. § 117 a násl. daňového řádu). Vedle opravných prostředků daňový řád připouští rovněž jiné prostředky ochrany, kterými je třeba rozumět: námitku (srov. § 159 daňového řádu), stížnost (srov. § 261 daňového řádu), podnět na nečinnost (srov. § 38 daňového řádu).

e) Kontrolní mechanismy

Z hlediska systému kontrolních mechanismů je nutno uvést, že oblast daňového práva se pohybuje v procesním režimu daňového řádu, jenž obsahuje úpravu kontroly a přezkumu přijatých rozhodnutí, a to primárně formou opravných prostředků. Proti rozhodnutím je možno podat odvolání anebo v určitých případech užít mimořádných opravných prostředků či jiných prostředků ochrany (viz předchozí bod). Vedle toho lze využít rovněž dozorcí prostředky, čímž je zaručena dostatečná kontrola správnosti a zákonnosti všech rozhodnutí vydávaných v režimu daňového řádu.

Soustavy orgánů vykonávajících správu daní, resp. další dotčené působnosti současně disponují interním systémem kontroly v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti včetně navazujícího systému personální odpovědnosti. V případě vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu je s odpovědností konkrétní úřední osoby spojena eventuální povinnost regresní náhrady škody, za níž v důsledku nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu odpovídá stát. Z hlediska transparency a otevřenosti dat lze konstatovat, že navrhovaná úprava nemá vliv na dostupnost informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Při správě daní se uplatňuje zásada neveřejnosti. Informace o poměrech daňových subjektů jsou tak chráněny povinností mlčenlivosti pod hrozbou pokuty do výše 500 000 Kč a nemohou být zpřístupněny veřejnosti.

Pokud dochází k zavedení nových kompetencí orgánů veřejné správy, jsou potenciální korupční rizika, jež nejsou popsána výše, zohledněna ve zvláštní části důvodové zprávy.

10. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá dopad na bezpečnost nebo obranu státu ve smyslu usnesení vlády č. 343/D z roku 2015.

II. Zvláštní část

K části první – změna zákona o evidenci tržeb

K čl. I

K bodu 1 (§ 3 odst. 2)

Navrhuje se zúžit okruh tržeb, které jsou předmětem evidence tržeb, na tržby uskutečněné na území České republiky. Omezení se v první řadě týká poplatníků, kteří jsou daňovými rezidenty České republiky. Podle dosavadního textu zákona by jim povinnost evidovat tržbu vznikla s každým uskutečněním evidované tržby (vymezené v § 4 zákona o evidenci tržeb), a to jak na území České republiky, tak v zahraničí. Povinnost evidovat tržby uskutečněné v zahraničí však není racionální z několika důvodů. Zprvė tato povinnost zakládá nerovnost mezi poplatníky – daňovými rezidenty České republiky působícími v zahraniční a jejich zahraničními konkurenty, neboť ti povinnosti evidovat tržby uskutečněné mimo Českou republiku podle českého zákona o evidenci tržeb nepodléhají; čeští poplatníci tak jsou při působení na zahraničním trhu znevýhodněni. Zadržé není ani reálně možné plnění evidenční povinnosti při uskutečňování tržeb v zahraničí kontrolovat, neboť správce daně, tj. orgány Finanční správy České republiky a orgány Celní správy České republiky, nemohou vykonávat své pravomoci mimo území České republiky.

Co se týká daňových nerezidentů, vzhledem k tomu, že evidovanou tržbou je pouze tržba, která, vedle splnění formálních náležitostí podle § 5 zákona o evidenci tržeb, zakládá rozhodný příjem, kterým se rozumí příjem ze samostatné činnosti, která je podnikáním, pokud jde o poplatníka daně z příjmů fyzických osob, případně příjem z činnosti, která je podnikáním, pokud jde o poplatníka daně z příjmů právnických osob, tedy příjem podle českého zákona o daních z příjmů, je okruh jejich tržeb, které podléhají povinnosti evidence tržeb, již nyní omezen. Podle § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 zákona o daních z příjmů se totiž daňová povinnost daňových nerezidentů vztahuje pouze na příjmy ze zdrojů na území České republiky, přičemž příjmy ze zdrojů na území České republiky jsou vymezeny v § 22 zákona o daních z příjmů. Z tržeb za tyto příjmy potom budou nově předmětem evidence tržeb pouze ty tržby, které budou uskutečněny na území České republiky.

K bodu 2 (§ 5 písm. b))

Na základě provedené analýzy hodnocení dopadů regulace se navrhuje nové znění § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb v reakci na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 26/16, kterým bylo v § 5 zákona o evidenci tržeb zrušeno dosavadní písmeno b), které znělo „bezhotovostním převodem peněžních prostředků, k němuž dává příkaz plátce prostřednictvím příjemce, kterým je poplatník, který má tržbu evidovat,“. Ústavní soud zrušil toto ustanovení z důvodu nadbytečnosti evidence tržeb provedených platební kartou, a to jak v kamenné provozovně poplatníka přes platební terminál, tak přes internet, neboť tyto platby jsou dle tvrzení Ústavního soudu snadno dohledatelné a správce daně si může podle § 57 odst. 3 daňového řádu od poskytovatele platebních služeb údaje o nich vyžádat.

Písmena a) až d), tj. včetně písmena b) v původním znění, se však ve spojení s písmenem e), které stanoví, že evidovanou tržbou je i platba, která je uskutečněna v jiné formě, která má charakter obdobný formám podle písmen a) až d), vztahovala také na platby pomocí elektronických peněženek, čipových karet, kupónů, voucherů a jiných obdobných instrumentů, v rámci kterých dochází nejdříve k jejich „nabití“ a následně k čerpání kreditu, který byl takto nabit.

Z odůvodnění nálezu Ústavního soudu však nevyplývá, že Ústavní soud zamýšlel zrušit povinnost evidovat tržby i v těchto formách, a proto se i na tyto tržby po zrušení písmene b) evidenční povinnost vztahuje, a to ve vazbě na ustanovení § 4 odst. 2 zákona o evidenci tržeb. I po zrušení písmene b) totiž jde stále o platby obdobné platbám podle písmen a), c) nebo d).

Nicméně z hlediska právní jistoty se vkládá nové písmeno b), které upravuje platby, které jsou uskutečněny prostředky určenými pro platby v tzv. omezené síti. Dikce písmene b) odpovídá § 3 odst. 3 písm. c) bod 4 zákona č. 370/2017 Sb., o platebním styku (dále jen „zákon o platebním styku“), který tyto omezené sítě vylučuje z definice platební služby.

Prvním typem omezené sítě je případ, kdy prostředek je určen pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách vydavatele prostředku nebo úzce vymezenému okruhu dodavatelů. Dále může být omezená síť vymezena okruhem zboží a služeb, které lze pomocí daného prostředku zakoupit. Častá je i kombinace těchto typů (tj. omezený okruh dodavatelů a omezený okruh zboží nebo služeb).

Příkladem je určitá tzv. předplacená karta, kterou vydalo obchodní centrum a se kterou lze hradit nákupy u všech obchodníků majících prodejnu v tomto centru. Z této karty jsou v čase nákupu zboží strhávány příslušné prostředky. Nelze však pod ní zahrnout případy, kdy obchodník vydá zákazníkovi kupon na konkrétní zboží nebo službu, které si zákazník později s tímto kuponem vyzvedne; při nákupu takového kuponu totiž nedochází k „nabití“ prostředků, ale k zaplacení kupní ceny a následné vyzvednutí konkrétního zboží či čerpání služby nepředstavuje „čerpání“ kreditu, ale pouze odběr již zaplaceného zboží či služby.

Dalším typickým příkladem takového prostředku jsou např. karty k čerpání sportovních služeb (např. „multisport“ karty), které umožňují pouze nákup sportovních služeb.

I nadále budou evidenci tržeb podléhat rovněž další platby obdobné platbám v omezené síti (a to podle písmene e)) jako jsou platby uskutečněné pomocí elektronických peněženek, čipových karet, kupónů, voucherů a jiných obdobných instrumentů, kterými se může platit pouze u toho, kdo je vydal. Jde typicky o případ, kdy vydavatel vydá prostředek, kterým lze hradit zboží nebo služby pouze u tohoto vydavatele, resp. v jeho provozovnách.

Z uvedeného vyplývá, že na základě písmen b) a e) budou formální náležitost splňovat jakékoli platby uskutečněné pomocí prostředků, jako jsou elektronické peněženky, čipové karty, kupóny, vouchery a jiné obdobné instrumenty, a to jak v tzv. omezené síti, tak u jednotlivého vydavatele.

K bodu 3 (§ 8 odst. 2 a 3)

V novém odstavci 2 se doplňuje pravidlo, podle kterého nepřímý zástupce nemůže evidovat tržby ve zvláštním režimu, a to bez ohledu na to, v jakém režimu eviduje své vlastní tržby, i bez ohledu na to, v jakém režimu eviduje tržby poplatník, kterého zastupuje. Pokud má tedy nepřímý zástupce povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu, platí toto povolení pouze pro evidování tržeb, které přijímá na svůj účet, nikoli pro tržby přijímané v nepřímém zastoupení. Tržby přijímané v nepřímém zastoupení eviduje v běžném režimu, případně ve zjednodušeném, pokud se jedná o tržby podle § 10 odst. 1 zákona o evidenci tržeb nebo o tržby, ke kterým mu bylo vydáno povolení podle § 11 zákona o evidenci tržeb. Zabraňuje se tak obcházení evidenční povinnosti ze strany zastoupeného poplatníka tím, že by si za nepřímého zástupce zvolil poplatníka, který eviduje tržby ve zvláštním režimu. Pokud nepřímý zástupce zaeviduje tržbu přijímanou na účet jiného poplatníka ve zvláštním režimu, poruší tím povinnost zaslat datovou zprávou údaje o evidované tržbě a vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne, čímž se dopustí přestupku podle § 29 odst. 1 písm. a) a b) zákona o evidenci tržeb. Zastoupený za nesprávné zaevidování tržby odpovědný nebude.

V novém odstavci 3 se navrhuje stanovit, že i platba, kterou poplatník, který jednal svým jménem na účet jiného (jako komisionář), předává takto získané prostředky poplatníkovi, na jehož účet jednal (komitentovi), je evidovanou tržbou, pokud splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu (uvedené v § 5 zákona o evidenci tržeb) a v okamžiku přijetí platby komisionářem vznikl komitentovi rozhodný příjem. Při předání těchto prostředků komisionářem komitentovi již rozhodný příjem nevzniká, neboť vznikl již při převzetí prostředků komisionářem, a není tedy splněn materiální znak evidované tržby; proto je potřeba komitentovu povinnost evidovat tuto tržbu výslovně stanovit. Pro posouzení splnění formálních náležitostí je přitom rozhodný způsob uskutečnění platby komisionáře komitentovi, nikoli způsob uskutečnění platby třetí osoby komisionáři.

K bodu 4 (§ 9 odst. 3 a 4)

Podle § 9 odst. 1 zákona o evidenci tržeb může poplatník, kterému tržba plyne, pověřit jejím evidováním jiného poplatníka. Odstavec 4 v dosavadním znění stanoví, že poplatník, který k evidování tržeb pověřil jiného poplatníka, se pověřením nezbavuje odpovědnosti za důsledky spojené s porušením povinností podle tohoto zákona. Tato dvě ustanovení vedla k výkladovým problémům v otázce, které všechny povinnosti podle tohoto zákona má plnit pověřený poplatník a za porušení kterých z nich odpovídá pověřující poplatník, a za která poplatník pověřený.

K odstavci 3

Odstavec 3 se proto navrhuje upravit tak, že v případě, že poplatník pověří evidováním tržeb jiného poplatníka, vzniká pověřenému poplatníkovi povinnost plnit všechny povinnosti podle zákona o evidenci tržeb, tedy vedle evidenční povinnosti (věta první) také povinnost podat žádost o autentizační údaje podle § 13, oznamovací povinnost podle § 17 a informační povinnost podle § 25 zákona o evidenci tržeb (věta druhá). Za porušení těchto povinností odpovídá pověřený poplatník nejen pověřujícímu poplatníkovi v soukromoprávní rovině, ale rovněž na základě tohoto ustanovení ve veřejnoprávní rovině. Pověřující a pověřený poplatník si však mohou podle věty druhé ujednat, že některé z povinností podle zákona o evidenci tržeb jiných než povinnost evidovat tržbu plní i nadále pověřující poplatník, a tedy odpovídá i za jejich porušení. Tuto skutečnost musí správci daně prokázat poplatník, který byl k evidování tržeb pověřen, jinak bude za porušení odpovídat. Je v zájmu obou poplatníků, aby pro vlastní ochranu a vyšší právní jistotu zvolili takovou formu tohoto ujednání, která co do rozsahu převáděných povinností vylučuje všechny pochybnosti a v případě pochybností je nevystavuje důkazní nouzi, neboť v případě pochybností se předpokládá, že jinak ujednáno nebylo, tj. pověřený poplatník má podle odstavce 3 povinnost plnit všechny povinnosti podle zákona o evidenci tržeb a u povinnosti evidovat tržbu mají sdílenou odpovědnost podle odstavce 4. Jinými slovy řešeno pověřující poplatník se pověřením zbavujeme odpovědnosti za povinnosti podle zákona o evidenci tržeb s výjimkou evidenční povinnosti.

K odstavci 4

Odstavec 4 upravuje odpovědnost pověřujícího poplatníka za případné porušení povinností podle tohoto zákona, k jejichž plnění je povinen pověřený poplatník. Stanoví se, že pověřující poplatník i nadále odpovídá za důsledky spojené s porušením povinnosti evidovat tržbu, upravené v § 18 až 23 zákona o evidenci tržeb, a to vzhledem k § 9 odst. 3 zákona o evidenci tržeb společně s pověřeným poplatníkem. Za porušení ostatních povinností, k jejichž plnění je povinen pověřený poplatník, odpovídá pouze pověřený poplatník. Pro úplnost je nutno dodat, že pokud pověřující poplatník vedle toho, že plněním povinností podle tohoto zákona vztahujících se na určitý okruh jeho tržeb pověřil jiného poplatníka, své ostatní tržby eviduje sám, odpovědnost za plnění povinností vztahujících se na tyto ostatní tržby nese sám.

K bodu 5 (§ 9 odst. 5)

Ustanovení § 9 odst. 5 zákona o evidenci tržeb je obdobou § 8 odst. 2 tohoto zákona pro institut pověření k evidování tržeb a stanoví, že tržba, kterou poplatník eviduje z pověření jiného poplatníka uděleného podle § 9 odst. 1 nebo 2 zákona o evidenci tržeb, nelze evidovat ve zvláštním režimu. Přitom tedy není brán ohled na to, zda pověřený poplatník pro své vlastní tržby má povolení pro evidování ve zvláštním režimu, ani na to, zda má toto povolení pověřující poplatník. Tržby, které poplatník přijímá jako pověřený poplatník, eviduje v běžném režimu, případně ve zjednodušeném, pokud se jedná o tržby podle § 10 odst. 1 zákona o evidenci tržeb nebo o tržby, ke kterým mu bylo vydáno povolení podle § 11 zákona o evidenci tržeb. Zabráňuje se tak obcházení evidenční povinnosti ze strany pověřujícího poplatníka tím, že pověřil evidováním tržeb poplatníka, který eviduje tržby ve zvláštním režimu.

K bodu 6 (část druhá hlava III)

Označení hlavy III se rozšiřuje o tržby evidované ve zvláštním režimu, neboť v nově navrhovaném § 11a se upravuje nový způsob evidence tržeb, nazvaný „zvláštní režim“.

K bodu 7 (§ 11 odst. 4)

Navrhuje se upravit § 11 odst. 4 zákona o evidenci tržeb tak, aby bylo možno novou žádost o povolení pro evidování tržby ve zjednodušeném režimu podat po 60 dnech ode dne nabytí právní moci zamítavého rozhodnutí o předchozí žádosti, nikoli až po 60 dnech ode dne oznámení o nabytí právní moci takového rozhodnutí. Skutečnost, že rozhodnutí nabylo právní moci, se totiž standardně neoznamuje, pouze na žádost příjemce rozhodnutí má správce daně podle § 103 odst. 3 daňového řádu povinnost vyznačit na vyhotovení rozhodnutí doložku právní moci. Stávající formulace ustanovení § 11 odst. 4 zákona o evidenci tržeb měla za následek, že správce daně pouze kvůli určení začátku běhu zde uvedené doby zasílal poplatníkům oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí jejich žádosti. Ustanovení se proto mění tak, aby toto již nebylo potřeba a 60denní doba běžela od nabytí právní moci takového rozhodnutí bez ohledu na to, zda bylo poplatníkovi oznámeno, či nikoli.

K bodu 8 (§11a)

Na základě provedené analýzy hodnocení dopadů regulace s cílem eliminovat nepřiměřený dopad a zátěž elektronické evidence tržeb na skupinu podnikatelů s ohledem na malý rozsah jejich podnikatelské činnosti se navrhuje zavedení evidence tržeb ve zvláštním režimu (tzv. papírová evidence tržeb), která nahrazuje elektronickou evidenci tržeb v běžném, případně zjednodušeném režimu. Ustanovení § 11a zákona o evidenci tržeb upravuje podmínky a postup pro získání povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.

K odstavci 1

Povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu se vydává vždy na žádost poplatníka a je nárokové, to znamená, že pokud poplatník splní podmínky pro jeho vydání, správce daně žádosti vyhová. Podmínky jsou vyjmenované v odstavci 1; pro úplnost se dodává, že v případě podmínky uvedené v písmenu c) je nutno nejen doložit její splnění za uplynulé období, ale náležitě odůvodnit a prokázat i předpoklad jejího splnění v budoucím období. Ve zvláštním režimu může evidovat tržby pouze (i) poplatník daně z příjmů fyzických osob a (ii) poplatník daně z příjmů právnických osob, který je poskytovatelem zdravotních služeb (definice poskytovatele zdravotních služeb a zdravotních služeb viz § 2 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů), přičemž tyto zdravotní služby jsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění a poskytovatel za jejich poskytování přijímá úhrady od zdravotní pojišťovny, tedy prostředky z veřejného

zdravotního pojištění (viz úvodní část ustanovení); ostatní poplatníci daně z příjmů právnických osob tento režim využít nemohou. Možnost využít zvláštní režim je tedy u poskytovatelů zdravotních služeb vázána na faktické přijímání plateb od zdravotní pojišťovny; nemají ji tedy poskytovatelé, kteří poskytují pouze zdravotní služby nehrazené ze zdravotního pojištění (např. estetické kliniky), nebo ti, kteří poskytují zdravotní služby, které sice spadají do kategorie zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění, ale v konkrétních případech hrazené nejsou a poskytovatelé za ně tedy žádné úhrady nedostávají (např. kliniky zaměřené výhradně na cizince, kteří za poskytnutí zdravotních služeb platí sami). Podmínkou povolení zvláštního režimu však není, aby byly z veřejného zdravotního pojištění hrazeny všechny poskytované zdravotní služby; pokud tedy poskytovatel poskytuje jak hrazené služby pojištěncům veřejného zdravotního pojištění, tak vedle toho i nehrazené zdravotní služby nebo zdravotní služby cizincům bez veřejného zdravotního pojištění, má (za splnění ostatních podmínek) na povolení zvláštního režimu také nárok.

Modifikace právní úpravy pro poskytovatele zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění je důsledkem dlouholeté praxe v oblasti lékařských praxí, u kterých právní úprava neumožňovala, aby lékařské praxe, které provozuje fyzická osoba, mohly být zcizovány či předmětem dědického řízení, neboť podmínkou tohoto postupu bylo absolvování výběrového řízení, jehož výsledek nezaručoval, že lékař, který uspěl ve výběrovém řízení, získá smlouvu o poskytování a úhradě zdravotní péče s příslušnými zdravotními pojišťovnami. Důsledkem této skutečnosti je faktický stav v tomto podnikatelském segmentu, u něhož by z povahy věci byl výkon činnosti realizován fyzickou osobou jakožto svobodné povolání, avšak za účelem zajištění kontinuity lékařských praxí je namísto toho standardem založení právnické osoby. Toto specifikum bylo zohledněno při zvažování osobní působnosti tohoto režimu.

Absence oprávnění pro ostatní právnické osoby je odůvodněna obecným požadavkem vyšší míry profesionality a kvality kladené na právnické osoby, jakož i tím, že v převážné míře se jedná o subjekty, které nelze považovat za nejmenší podnikatele, vůči kterým zvláštní režim směřuje.

Další podmínky, které musí splňovat jak žadatelé – fyzické osoby, tak žadatelé – poskytovatelé zdravotních služeb, jsou uvedeny v písmenech a) až c). Povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu se vydává bez časového omezení, zaniká tedy buď zrušením správcem daně podle odstavce 5, nebo zasláním údajů o evidované tržbě datovou zprávou podle odstavce 7.

Podle písmena a) nesmí být poplatník tuzemským plátcem daně z přidané hodnoty, tj. plátcem daně z přidané hodnoty podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

Podmínka podle písmene a) se testuje pouze ve vztahu k České republice, udělení povolení k evidování tržeb ve zvláštním režimu tedy nebrání případné plátcovství daně z přidané hodnoty v zahraničí, neboť evidovanými tržbami jsou pouze tržby uskutečněné na území České republiky (viz § 3 odst. 2 zákona o evidenci tržeb v nově navrhovaném znění), a proto není pro režim evidování tržeb relevantní podnikatelská činnost poplatníka v zahraničí.

Podle písmena b) musí poplatník podnikat nejvýše se 2 zaměstnanci v daném okamžiku. Zaměstnancem se přitom rozumí zaměstnanec podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), tedy fyzická osoba, která se zavázala k výkonu závislé práce v pracovním poměru nebo právním vztahu založeném dohodou o pracích konaných mimo pracovní poměr. Více zaměstnanců je připuštěno pouze v případě, kdy další základní pracovněprávní vztah (pracovní poměr nebo právní vztah založený dohodou o pracích konaných mimo pracovní poměr) vznikne pouze z důvodu a po dobu

náhrady za zaměstnance (jednoho ze dvou „základních“ zaměstnanců), kterému ve výkonu přidělené práce brání překážka na jeho straně nebo který čerpá dovolenou. Nejtypičtějším příkladem bude náhrada za zaměstnance, který čerpá rodičovskou dovolenou nebo je dlouhodobě nemocný. Způsob prokazování počtu zaměstnanců není nijak specifikován, je tak na zaměstnavateli (poplatníkovi žádajícím o zvláštní režim), aby tuto skutečnost prokázal. Bude-li mít správce daně o relevantnosti tvrzení pochybnosti, může využít stávajících mechanismů a informací pro případné ověření poplatníkem tvrzeného počtu zaměstnanců.

Úprava překážek na straně zaměstnance vychází z úpravy v § 191 až § 205 zákoníku práce. Překážky jsou děleny z hlediska povahy důvodu, který je příčinou dočasného potlačení základního pracovněprávního vztahu, na důležité osobní překážky v práci (jde o ochranu zdravotní, či společenských zájmů, příp. o kombinaci obojího) a na překážky v práci z důvodu obecného zájmu.

Důležité osobní překážky v práci na straně zaměstnance jsou jednak upraveny zákoníkem práce v § 191 až § 199, jednak prováděcím právním předpisem. Podle zákoníku práce se jedná o dočasnou pracovní neschopnost a karanténu, mateřskou a rodičovskou dovolenou, ošetřování a péči. Jiné důležité osobní překážky v práci na straně zaměstnance jsou vypočteny v prováděcím právním předpisu, jímž je nařízení vlády č. 590/2006 Sb., kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně se jedná o: vyšetření nebo ošetření, pracovnělékařskou prohlídku, vyšetření nebo očkování související s výkonem práce, přerušení dopravního provozu nebo zpoždění hromadných dopravních prostředků, znemožnění cesty do zaměstnání, svatbu, narození dítěte, úmrtí, doprovod, pohřeb spoluzaměstnance, přestěhování a vyhledání nového zaměstnání.

Mezi překážky v práci na straně zaměstnance z důvodu obecného zájmu se řadí výkon veřejné funkce (§ 201 zákoníku práce); výkon občanské povinnosti (§ 202 zákoníku práce); pracovní volno související s brannou povinností (§ 204 zákoníku práce); školení, jiné formy přípravy nebo studia (§ 205 zákoníku práce); jiné úkony v obecném zájmu (§ 203 zákoníku práce) - například výkon funkce člena orgánu odborové organizace, činnost dárce krve, činnost zprostředkovatele a rozhodce. Výčet překážek v práci v zákoníku práce není úplný. Dále zde jsou překážky v práci vymezené mimo zákoník práce, které váží na obecný zájem - například § 82 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, v němž se upravuje překážka v práci v souvislosti s výkonem funkce člena volební komise.

Vzhledem k tomu, že právní úpravou nelze postihnout všechny situace, které mohou na straně zaměstnance nastat a které mu mohou bránit ve výkonu práce, existují také tzv. nekvalifikované překážky v práci. Na rozdíl od výše uvedených překážek v práci, které jsou upraveny právní úpravou, ať už zákoníkem práce nebo nařízením vlády, které se označují jako kvalifikované překážky v práci, tak existuje ještě druhá skupina překážek, které zákonnou úpravu nemají. Vzhledem k tomu, že zákoník práce nezakazuje zaměstnavateli, aby zaměstnanci omlouval i jinou nepřítomnost v práci, je v případech těchto tzv. nekvalifikovaných překážek v práci na zaměstnavateli, zda zaměstnanci jeho nepřítomnost v práci omluví. Stejně tak záleží na zaměstnavateli, zda zaměstnanci poskytne za dobu jejich trvání náhradu mzdy, popřípadě v jaké výši. Nejčastěji se v případě nekvalifikovaných překážek v práci bude jednat o důvody nepřítomnosti spočívající v osobních, rodinných nebo majetkových záležitostech zaměstnance.

Pokud je další zaměstnanec zaměstnán z výše uvedených důvodů a po dobu trvání těchto důvodů, je naplněna podmínka stanovená v písmenu b) pro zvláštní režim evidence tržeb.

Zároveň je připuštěno řetězení těchto případů. To znamená, že podmínka bude splněna i tehdy, pokud se překážka v práci nebo dovolená vyskytne i u dalšího zaměstnance, který byl

přiját na dobu překážky v práci nebo dovolené původního zaměstnance, a na jeho místo zaměstnavatel přijme na dočasnou dobu již v pořadí čtvrtého zaměstnance. Tato situace není nijak nereálná, zejména pokud je původní zaměstnanec například na mateřské nebo rodičovské dovolené, tzn. je u něj dána překážka dlouhodobějšího rázu, a zaměstnanec přijatý dočasně na jeho místo onemocní nebo čerpá dovolenou.

V písmenu c) je stanoveno kritérium týkající se rozsahu podnikatelské činnosti poplatníka, neboť smyslem zvláštního režimu je poskytnout možnost papírové evidence tržeb bez nutnosti pořízení pokladního zařízení poplatníkům s velmi nízkými tržbami, kterým by se nevyplatilo v podnikatelské činnosti pokračovat, kdyby si museli pořizovat zařízení pro evidenci tržeb v běžném (či zjednodušeném) režimu. Proto se jako podmínka stanoví, že poplatníkovy příjmy z evidovaných tržeb (tj. tržeb, které naplňují podmínky podle § 4 zákona o evidenci tržeb a nejsou vyloučené podle § 12 tohoto zákona) ve dvanácti bezprostředně předcházejících kalendářních měsících nepřesáhly 200 000 Kč a tento limit nepřesahuje ani předpokládaná výše těchto příjmů ve 12 bezprostředně následujících kalendářních měsících. V případě poplatníků, kteří s podnikatelskou činností teprve začínají, se pro účely rozhodnutí o vydání povolení zkoumají pouze předpokládané příjmy v následujících 12 kalendářních měsících, splnění limitu v minulosti je z povahy věci splněno. Pro prokázání předpokládané výše příjmů musí poplatník v žádosti předložit kvalifikovaný odhad těchto údajů na stanovené budoucí období, ze kterého může správce daně relevantně usuzovat na splnění podmínek pro povolení zvláštního režimu. Pro posouzení toho, zda platba naplňuje pojem „evidovaná tržba“, není rozhodné, zda platba byla fakticky zaevidovaná. Rozhodující je skutečnost, zda platba byla evidovanou tržbou podle § 4 zákona o evidenci tržeb, tj. za prvé, platba splňuje formální náležitost pro evidovanou tržbu (tedy je tato platba uskutečněna v některé z forem vyjmenovaných v § 5 zákona o evidenci tržeb), za druhé tato platba zakládá podle § 6 zákona o evidenci tržeb rozhodný příjem (příjem ze samostatné činnosti, která je podnikáním) a za třetí tato platba není vyloučena z evidence tržeb podle § 12 zákona o evidenci tržeb.

Obě uvedená dvanáctiměsíční období jsou uvedena jako klouzavá, to znamená, že uvedené limity příjmů se zkoumají nejen v okamžiku rozhodování o žádosti o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu, ale též po dobu, kdy poplatník toto povolení drží, a to vždy za 12 kalendářních měsíců předcházejících daný měsíc a po tomto měsíci následujících. Během držení povolení musí tyto podmínky sledovat i sám poplatník, neboť v odstavci 4 je mu stanovena oznamovací povinnost vůči správci daně v případě, že podmínky přestanou být splňovány. Pro úplnost je nutno dodat, že poplatník má povinnost oznámit nejen porušení podmínky spočívající v překročení daného limitu v uplynulých 12 kalendářních měsících, ale také porušení podmínky předpokládaných příjmů v následujících 12 kalendářních měsících; pokud tedy poplatník má důvod předpokládat, že v následujícím období se zvýší objem jeho činnosti, musí toto správci daně také oznámit.

K odstavci 2

Podle odstavce 2 písm. a) musí poplatník uvést v žádosti skutečnosti prokazující naplnění podmínek podle odstavce 1 písm. b) a c). Podmínku uvedenou v odstavci 1 písm. a), tedy že poplatník není plátcem daně z přidané hodnoty, v žádosti prokazovat nemusí, neboť tuto skutečnost může správce daně zjistit sám. Žádost se podává způsoby uvedenými v § 71 daňového řádu. Podle odstavce 2 písm. b) je poplatník povinen v žádosti uvést také údaje o provozovnách, v nichž přijímá evidované tržby, které nebyly správci daně dosud v rámci plnění povinností podle zákona o evidenci tržeb oznámeny. Údaje o provozovnách oznamuje poplatník, který eviduje tržby v běžném režimu, prostřednictvím společného technického zařízení správce daně podle § 17 odst. 1 zákona o evidenci tržeb. Poplatník evidující tržby ve zvláštním režimu však nemá na společné technické zařízení správce daně přístup, proto se normuje, že údaje o provozovnách se oznamují v žádosti o vydání povolení pro evidování ve

zvláštním režimu. Jedná se přitom o stejné údaje, které jsou při evidenci tržeb v běžném režimu oznamovány podle § 17 zákona o evidenci tržeb prostřednictvím společného technického zařízení. Porušení této povinnosti má za následek zamítavé rozhodnutí o žádosti o povolení. Pokud však poplatník žádá o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu v situaci, kdy již eviduje tržby v běžném režimu a údaje o provozovnách tedy již správci daně oznámil podle § 17 zákona o evidenci tržeb, znovu je v žádosti uvádět nemusí.

Zákon o evidenci tržeb nezakotvuje pro povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu institut postupu k odstranění pochybností, podle kterého správce daně v případě, že má pochybnost o správnosti nebo úplnosti údajů uvedených v žádosti, vyzve poplatníka k jejich vysvětlení nebo doplnění. Tento institut se podle § 89 daňového řádu uplatňuje na daňová tvrzení a další písemnosti předložené daňovým subjektem v případě, že má správce daně pochybnosti o jejich správnosti, průkaznosti nebo úplnosti. Jedná se tedy o situace, kdy daňový subjekt správci daně něco tvrdí a správce daně má zájem na správnosti tohoto tvrzení.

Žádost podle § 11a odst. 2 písm. a) zákona o evidenci tržeb, stejně jako jiné žádosti, má odlišný charakter a institut postupu k odstranění pochybnosti u ní není účelný. Jedná se tedy o stejný režim, jako platí již nyní pro povolení pro evidování tržby ve zjednodušeném režimu, tedy pokud poplatník v žádosti neuvede všechny potřebné skutečnosti, žádost bude zamítnuta. Břemeno tvrzení a důkazní břemeno tak leží plně na poplatníkovi, který nese sám plnou odpovědnost za úplnost a přesvědčivost skutečností uváděných v žádosti. Institut o vadách podání zakotvený v § 74 daňového řádu se však v těchto případech použije, neboť se jedná o podání a jeho použití není nijak vyloučeno. Žádost tedy nebude v případě, že bude obsahovat vady, okamžitě zamítnuta, ale daňový subjekt bude na tyto vady upozorněn a dostane možnost je odstranit.

K odstavci 3

Podle odstavce 3 musí správce daně o žádosti rozhodnout do 30 dnů od jejího podání, přičemž se jedná o pořádkovou lhůtu, při jejím nedodržení tedy poplatník může dát podnět na nečinnost nejbližší nadřízenému správci daně podle § 38 daňového řádu. Rozhodnutí je poplatníkovi oznámeno jakýmkoli ze způsobů stanovených daňovým řádem, tedy zejména při jednání, datovou schránkou nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Proti rozhodnutí se poplatník může odvolat. Věta druhá stanoví, že rozhodnutí se stává účinným až dnem následujícím po dni, kdy poplatník převezme blok účtenek od správce daně, nejpozději však patnáctým dnem od oznámení rozhodnutí o povolení evidování ve zvláštním režimu poplatníkovi. Tento odsun účinnosti se stanoví z důvodu nemožnosti evidovat tržby ve zvláštním režimu dříve, než poplatník bude mít k dispozici blok účtenek, neboť pouze účtenky z tohoto bloku může vystavovat při přijetí tržby. Poplatníkovi nehrozí sankce v případě, že si blok účtenek nevyzvedne ve stanovené lhůtě 15 dnů od oznámení rozhodnutí. Je tak možné si ho vyzvednout až den přede dnem, ve kterém dojde k přijetí první evidované tržby ve zvláštním režimu. Pokud si však blok účtenek v této lhůtě nevyzvedne a současně neplní evidenční povinnost vůči tržbám přijatým po této lhůtě, hrozí mu sankce za nesplnění evidenční povinnosti.

Do okamžiku účinnosti rozhodnutí o povolení evidování tržeb ve zvláštním režimu je poplatník povinen evidovat tržby v běžném režimu, případně ve zjednodušeném režimu, pokud mu má povolení pro evidování tržby v tomto režimu; samotné podání žádosti o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu tedy nemá vliv na evidenční povinnost poplatníka. Vhodné tedy je, aby poplatník, který zahajuje podnikatelskou činnost, o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu požádal již v okamžiku podání přihlášky k registraci k dani z příjmů fyzických osob, aby žádost byla vyřízena a poplatník si vyzvedl blok účtenek dříve, než mu vznikne povinnost evidovat první tržby (tato povinnost začíná zpravidla

s ohledem na výjimku uvedenou v § 12 odst. 3 písm. a) zákona o evidenci tržeb po uplynutí 10 dnů po přidělení daňového identifikačního čísla).

K odstavci 4

Odstavec 4 stanoví poplatníkovi oznamovací povinnost v případě, že přestane splňovat podmínky pro povolení zvláštního režimu. V případě podmínek uvedených v odst. 1 písm. c) je poplatník povinen oznámit správci daně nejen skutečnost, že jeho příjmy z evidovaných tržeb v předcházejících dvanácti kalendářních měsících překročily stanovené limity, ale také to, že předpokládá, že se tak stane v následujících dvanácti kalendářních měsících. Tento předpoklad nastane typicky v situaci, kdy poplatník rozšiřuje své podnikání např. otevřením další provozovny a lze tedy předpokládat, že objem jeho evidovaných tržeb se v následujícím období zvýší (a přesáhne limit 200 000 Kč za 12 kalendářních měsíců). Pokud však k překročení limitu dojde, aniž by toto mohl poplatník předvídat, oznamovací povinnost nastane až při jeho faktickém překročení (nebude tedy trestán za porušení oznamovací povinnosti týkající se budoucího období, když oznamovanou událost nemohl předvídat). Pokud v určitém měsíci budou evidované tržby poplatníka neočekávané tak vysoké, že za uplynulých 12 kalendářních měsíců bude překročen limit 200 000 Kč, má poplatník povinnost podat oznámení do 15 dnů od prvního následujícího kalendářního měsíce, protože v tento den přestane být splňována podmínka uvedená v odst. 1 písm. c) spočívající v dodržení limitu 200 000 Kč za bezprostředně předcházejících 12 kalendářních měsíců.

Oznamovací povinnost se však nevztahuje na porušení podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a), tedy že se poplatník stal plátcem daně z přidané hodnoty, neboť tato informace je správci daně známa z vlastní činnosti. Porušení povinnosti podle odstavce 4 představuje nesplnění povinnosti nepeněžité povahy podle § 247a daňového řádu.

K odstavci 5

Odstavec 5 stanoví případy, kdy správce daně zruší povolení pro evidenci tržeb ve zvláštním režimu. Podle písmene a) správce daně povolení zruší na žádost poplatníka. Podle písmene b) tak učiní, pokud zjistí, že pominuly podmínky pro toto povolení, tedy některá z podmínek uvedených v odstavci 1; toto může správce daně zjistit buď z oznámení poplatníka podle odstavce 4, nebo z vlastní činnosti. Podle písmene c) správce daně povolení zruší, pokud poplatník závažným způsobem porušuje evidenční povinnost. Evidenční povinnost je v případě zvláštního režimu evidence tržeb vymezena v § 23a zákona o evidenci tržeb a zahrnuje povinnost vystavit zákazníkovi účtenku, uchovávat stejnopis vystavené účtenky a podat správci daně oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu.

K odstavci 6

Odstavec 6 stanoví, kdy se rozhodnutí o zrušení povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu stává účinným; jedná se o speciální ustanovení k obecnému režimu zakotvenému v § 101 odst. 5 daňového řádu. Rozhodnutí o zrušení je účinné až třicátým dnem ode dne nabytí právní moci, a to z důvodu poskytnutí dostatečného času poplatníkovi k přípravě na evidování tržeb v běžném (popř. zjednodušeném) režimu.

K odstavci 7

Odstavec 7 stanoví další důvod ukončení zvláštního režimu evidování tržeb, přičemž rozdíl oproti odstavci 5 spočívá v tom, že podle tohoto ustanovení povolení zaniká automaticky ze zákona, není tedy nutné rozhodnutí správce daně. Důvodem zániku povolení je zaslání datové zprávy o evidované tržbě v běžném nebo zjednodušeném režimu, tj. postup podle § 18 odst. 1 písm. a) nebo § 23 písm. a) zákona o evidenci tržeb, tedy povolení zaniká okamžikem zaslání datové zprávy správci daně. Při zániku povolení pro evidování tržeb ve zvláštním

režimu zároveň není nutné poskytnout poplatníkovi určitou dobu na přípravu na evidování tržeb v běžném režimu, jak při zrušení povolení podle odstavce 5 činí odstavec 6, neboť ze skutečnosti, že poplatník zaevidoval jednu ze svých tržeb v běžném nebo zjednodušeném režimu, vyplývá, že již má příslušné zařízení i autentizační údaje a může začít evidovat tržby v běžném režimu okamžitě.

Samotné zaevidování tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu a nikoli ve zvláštním režimu v okamžiku, kdy má poplatník účinné povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu, představuje nesplnění povinnosti podle § 23a zákona o evidenci tržeb.

Současný souběh evidence tržeb v běžném nebo zjednodušeném režimu s evidencí ve zvláštním režimu u jednoho poplatníka není možný. Smyslem této úpravy je zajistit, aby byly všechny evidované tržby jednoho poplatníka shromažďovány u správce daně jednotným způsobem, tj. buď zasílány elektronicky na společné technické zařízení správce daně, nebo v papírové podobě prostřednictvím oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu (§ 23a odst. 1 písm. c) zákona o evidenci tržeb).

K odstavci 8

Odstavec 8 stanoví dobu, po kterou poplatník nemůže podat opětovnou žádost o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu, a to 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí předchozí žádosti nebo ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení podle odstavce 5 písm. a) nebo b); v případě zrušení povolení z důvodu závažného porušení evidenční povinnosti (odstavec 5 písm. c)) činí tato doba 6 měsíců. V případě zániku povolení podle odstavce 7, poplatník může podat novou žádost o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu nejdříve po 60 dnech od zániku povolení. Cílem je zabránit potenciálnímu obstrukčnímu jednání poplatníků spočívajícím v opakovaném podávání nedůvodných žádostí.

K bodu 9 (§ 12 odst. 3 písm. k) až n))

Doplňují se nové tržby, které nejsou evidovanými tržbami.

K písmenu k)

V písmenu k) se navrhuje z povinnosti evidovat tržby vyjmout tržby z telekomunikačních služeb a jiných služeb uskutečněné prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě ve formě platby, která je následným čerpáním nebo zúčtováním jiné (předchozí) platby. Podle § 4 odst. 1 zákona o evidenci tržeb je evidovanou tržbou platba, která splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu (tedy platba probíhá jedním ze způsobů vymezených v § 5 zákona o evidenci tržeb) a zakládá rozhodný příjem. Odstavec 2 § 4 rozšiřuje skupinu evidovaných tržeb o platby, které také splňují formální náležitosti pro evidovanou tržbu, ale nezakládají rozhodný příjem, neboť se jedná buď o platbu určenou k následnému čerpání nebo zúčtování (tzv. „nabití kreditu“), přičemž rozhodný příjem vzniká až takovým čerpáním nebo zúčtováním (písm. a), nebo o čerpání nebo zúčtování prostředků (tzv. čerpání nabitého kreditu), které byly dříve předmětem platby, která založila rozhodný příjem (písm. b).

Tržby, za které probíhá platba nabitím kreditu a jeho následným čerpáním nebo zúčtováním, jsou tedy evidovány dvakrát bez ohledu na to, která z plateb zakládá rozhodný příjem, a to jak při nabití kreditu, tak při jeho čerpání nebo zúčtování. V případě poskytování telekomunikačních služeb na základě předplacené karty to znamená povinnost evidovat tržbu po každém uskutečněném hovoru, zaslání SMS zprávy nebo čerpání dat, neboť po poskytnutí každé z těchto služeb dojde ke „stržení“ platby z kreditu zákazníka, tj. k čerpání platby uskutečněné nabitím kreditu. Vedle zaevidování tržby má její příjemce povinnost vystavit zákazníkovi účtenku (§ 18 odst. 1 písm. b) zákona o evidenci tržeb), která by v tomto případě vzhledem k charakteru poskytování služeb musela být splněna v tom nejjednodušším případě

např. zasláním SMS zprávy na telefonní zařízení zákazníka. Vzhledem k objemu takto poskytnutých telekomunikačních služeb by povinnost evidovat i následné čerpání nabitého kreditu znamenala denně zaslání cca 10 milionů SMS zpráv s účtenkou od poskytovatele služeb zákazníkům, což by výrazně zatížilo mobilní telefonní síť a i pro zákazníky by bylo svým způsobem nadmíru obtěžující. Z toho důvodu se toto následné čerpání nabitého kreditu vyjímá z povinnosti evidence tržeb.

Vynětí se týká pouze plateb, které jsou následným čerpáním nebo zúčtováním platby; nevztahuje se na samotné „nabití kreditu“, tedy platbu, která je určena k následnému čerpání. U této platby závisí skutečnost, zda se jedná o evidovanou tržbu, na tom, zda jsou splněny formální náležitosti podle § 5 zákona o evidenci tržeb. Tak tomu bude typicky při koupi dobíjecího kuponu v obchodě. Naopak při nabití kreditu převodem na účet poskytovatele nebo platební kartou o evidovanou tržbu nepůjde, neboť tento způsob platby nepatří mezi způsoby uvedené v § 5 zákona o evidenci tržeb.

Vynětí se vztahuje na platby uskutečněné prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě, tzn. „stržením kreditu“ z nabité karty pořízené zákazníkem. Těmi jsou především platby za telekomunikační služby, tedy za volání, posílání SMS zpráv a čerpání dat. Vedle toho však existují i další služby, které mohou být placeny z takto nabitého kreditu, např. poskytnutí vyzváněcího tónu, a dále i služby poskytované subjekty odlišnými od poskytovatele telekomunikační služby, např. platby za jízdné v hromadné dopravě. Za účelem sjednocení zacházení s čerpáním kreditu určeného primárně na telekomunikační služby se z evidence tržeb vyjímají i tržby za tyto jiné služby.

K písmenu l)

V písmenu l) se navrhuje z povinnosti evidovat tržby vyjmout tržby z hazardních her, které jsou vymezeny v zákoně o hazardních hrách. S ohledem na novou regulaci účinnou od 1. ledna 2017, která mj. zakládá povinnost provozovatelů hazardních her odesílat pravidelně informace prostřednictvím ISPHH, spatřuje zákonodárce povinnost evidovat tržby z těchto her duplicitně jednak prostřednictvím ISPHH a jednak prostřednictvím evidence tržeb jako ústavně nekonformní. Založení obdobné povinnosti jak právními normami upravujícími provozování hazardní hry, tak i právními normami upravujícími vedení evidence tržeb, neobstojí v testu proporcionality; smyslem evidence tržeb totiž podle názoru Ústavního soudu obsaženého v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 26/16 ze dne 12. prosince 2017 není a nemá být, aby správce daně měl co možná nejširší přehled o uskutečněných platbách, ale jen to, aby dohlédl na ty platby, jež jsou pro něho fakticky (a ze své podstaty) nedohledatelné. Jak konstatuje Ústavní soud v dotčeném nálezu, stát sám musí dodržovat jisté informační sebeomezení, můžou-li být jím zajišťované funkce zabezpečeny i jinak. V tomto případě lze obdobný rozsah údajů získat právě prostřednictvím ISPHH. Do doby vytvoření a spuštění ISPHH bude zajištěno oznamování a zasílání herních a finančních dat správci daně na základě vyhlášky vydané na základě zmocnění podle § 133 odst. 1 písm. a) zákona o hazardních hrách, která je v tomto okamžiku v pokročilém stádiu legislativního procesu a měla by být účinná nejpozději v okamžiku nabytí účinnosti tohoto zákona. Dalším zásadním důvodem navrhovaného vynětí je praktická nemožnost (bez zásadního omezení podnikatelské činnosti) u některých druhů hazardních her (např. živé nebo technické hry) dostát povinností dle zákona o evidenci tržeb.

K písmenu m)

V písmenu m) se navrhuje z povinnosti evidovat tržby vyjmout tržby z obchodní letecké dopravy. Obchodní letecká doprava je vymezena v § 2 odst. 9 zákona o civilním letectví jako doprava osob, zvířat, zavazadel, pošty nebo jiného nákladu letadlem za úplatu. Důvodem vynětí je prodej těchto služeb přes globální distribuční systémy, do kterých není možné

zapracovat systém evidence tržeb, resp. pro jednotlivé subjekty přijímající tržby z těchto služeb není možné ovlivnit fungování těchto systémů. Zároveň však vzhledem k povaze tohoto odvětví není možné, aby služby, na tržby z nichž by se vztahovala povinnost evidence, byly prodávány mimo tyto globální systémy. Povinnost evidovat tyto tržby by tedy znemožnila výkon činnosti v odvětví obchodní letecké dopravy, a proto se pro ně stanoví výjimka z povinnosti evidence tržeb.

Tržby z obchodní letecké dopravy zahrnují jak tržby za letenky, poplatky za přepravu zavazadel nebo poštovné za přepravu zásilky, tak tržby např. za přednostní nástup do letadla nebo za jídlo na palubě zaplacené předem. Zvláštní ustanovení platí pro tržby uskutečňované na palubě letadel, které jsou vyloučeny z evidence tržeb podle § 12 odst. 3 písm. f) zákona o evidenci tržeb bez ohledu na to, z čeho plynou; takto vyňaté jsou tedy i tržby, které nejsou tržbami z obchodní letecké dopravy, např. tržby z prodeje parfémů na palubě letadla.

K písmenu n)

Písmeno n) zavádí do zákona o evidenci tržeb výjimku, která je stanovena nařízením vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb, které bude k 31. prosinci 2018 zrušeno nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16. S ohledem na skutečnost, že na základě rozhodnutí Ústavního soudu již nelze využít nařízení vlády jakožto operativního nástroje, kterým bylo možné reagovat na případnou změnu situace, je tato výjimka nově nastavena jako „trvalá“.

K bodu 10 (§ 12 odst. 4)

Navrhovaný § 12 odst. 4 navazuje na vložení výjimky z evidence tržeb pro těžce zrakově postižené osoby, která byla dříve stanovena nařízením vlády o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb, do § 12 odst. 3 písm. n) zákona o evidenci tržeb. Text navrhovaného odstavce 4 byl dříve obsažen v § 2 odst. 2 uvedeného nařízení vlády a stanovil zvláštní pravidlo pro občany jiných členských států Evropské unie, kteří jsou hlášeni k pobytu na území České republiky po dobu kratší než 3 měsíce a z tohoto důvodu nemohou získat průkaz ZTP/P, neboť § 3 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, stanoví pro získání tohoto průkazu jako podmínku skutečnost, že je občan členského státu Evropské unie hlášen na území České republiky k pobytu po dobu delší než 3 měsíce. Z důvodu zachování svobody usazování a volného pohybu služeb v rámci Evropské unie proto mohou tito poplatníci své těžké zrakové postižení prokázat i jiným způsobem, např. průkazem vydaným jiným členským státem nebo potvrzením od lékaře.

K bodu 11 (část druhá hlava IV díl 1)

Vzhledem k zavedení zvláštního režimu evidence tržeb, při kterém bude poplatník evidovat tržby na předtištěné účtenky obsažené ve správcem daně vydaném bloku účtenek, se rozšiřuje obsah uvedeného dílu o povinnosti týkající se bloku účtenek.

K bodu 12 (§ 13 odst. 1)

V souvislosti se zavedením zvláštního režimu evidence tržeb se ustanovení § 13 odst. 1 upravuje tak, že žádost o autentizační údaje je poplatník povinen podat před přijetím první tržby evidované v běžném nebo zjednodušeném režimu; pokud tedy poplatník bude přijímat tržby ve zvláštním režimu, nemusí o autentizační údaje žádat, neboť k tomuto způsobu evidování tržeb nepotřebuje přístup na společné technické zařízení správce daně, a tedy ani autentizační údaje. Pokud je poplatníkovi povoleno k evidování tržeb ve zvláštním režimu zrušeno, musí o autentizační údaje požádat, a to před přijetím první tržby evidované v běžném nebo zjednodušeném režimu.

K bodu 13 (§ 15a)

Ustanovení § 15a zavádí pojem blok účtenek. Blok účtenek se skládá z účtenek, které má poplatník evidující tržby ve zvláštním režimu povinnost vystavovat zákazníkům, nemůže tedy použít žádné jiné účtenky. Každý blok účtenek má své sériové označení (alfanumerický kód) a jednotlivé účtenky v něm pořadové číslo. Díky tomu lze vystavenou účtenku přiřadit konkrétnímu poplatníkovi, neboť správce daně zaznamenává u jednotlivých poplatníků sériová označení bloků účtenek, které jim vydává. Na každé samostatné účtence je uvedeno sériové označení a pořadové číslo, další údaje na ni vyplňuje poplatník (viz § 23b zákona o evidenci tržeb). Každá účtenka je v bloku účtenek obsažena ve dvou stejnopisech, z nichž jeden je vystaven zákazníkovi a druhý poplatník archivuje (viz § 23a zákona o evidenci tržeb).

K odstavci 1

Stanoví se povinnost správce daně předávat poplatníkovi, kterému bylo vydáno povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu, bloky účtenek. Bloky účtenek se předávají standardně jednou za rok, tedy po vydání povolení pro evidování ve zvláštním režimu (viz odstavec 2) a poté po uplynutí jednoho roku, případně později, má-li jich poplatník dostatečné množství, a jejich počet předaný konkrétnímu poplatníkovi se odhaduje podle povahy a rozsahu jeho činnosti, tj. odhaduje se počet evidovaných tržeb, které poplatník ročně uskuteční. V případě, že poplatníkovi bloky účtenek během roku dojdou, a to buď z důvodu vystavení všech v nich obsažených účtenek, nebo např. z důvodu jejich ztráty, odcizení či zničení, předá mu správce daně další bloky; potřebu dalších bloků bude muset poplatník odůvodnit. Množství předávaných bloků je omezeno proto, aby nedocházelo k jejich zneužívání, např. předávání jiným poplatníkům, kteří by poté vystavovali účtenky na bloky evidované u správce daně na jiného poplatníka, a dále z důvodů hospodárnosti a efektivity při nakládání s bloky.

K odstavci 2

S ohledem na to, že rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu je účinné ode dne, kdy poplatník převezme blok účtenek od správce daně, nejpozději však patnáctým dnem ode dne oznámení tohoto rozhodnutí (§ 11a odst. 3 zákona o evidenci tržeb), je nutné, aby poplatník mohl převzít blok účtenek až po oznámení tohoto rozhodnutí. Proto odstavec 1 explicitně normuje, že k převzetí bloku účtenek poplatníkem může dojít až po oznámení rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu. V opačném případě by účinnost tohoto rozhodnutí mohla nastat přede dnem jeho oznámení, příp. vydání, což je nežádoucí.

K odstavci 3

Stanoví se povinnost poplatníka vrátit nepoužité bloky účtenek do 15 dnů poté, co mu bylo zrušeno či zaniklo povolení pro evidenci tržeb ve zvláštním režimu; zrušením povolení se rozumí nabytí účinnosti rozhodnutí o zrušení povolení, viz § 11a odst. 6 zákona o evidenci tržeb. Důvodem je zamezení zneužití bloků účtenek, zejména vydávání účtenek z bloku zákazníkům i poté, co bylo poplatníkovi povolení odňato, či předávání bloků jiným poplatníkům.

Povinnost vrátit blok účtenek je součástí povinnosti zacházet s blokem účtenek tak, aby nemohlo dojít k jeho zneužití, viz § 16 věta druhá zákona o evidenci tržeb, a její porušení tedy představuje přestupek podle § 29 odst. 1 písm. d) zákona o evidenci tržeb, za který lze uložit pokutu až do výše 50 000 Kč.

K odstavci 4

Odstavec 4 stanoví, že podmínky a postup vydávání bloků účtenek, nakládání s nimi (tj. zejména způsob vyplnění účtenky, postup v případě ztráty, poškození, zničení či odcizení bloku) a jejich vracení jsou primárně uvedeny na internetových stránkách finanční správy. Informace je však možné v souladu se zásadou vstřícnosti (§ 6 odst. 4 daňového řádu) získat i z jiných zdrojů, zejména na jednotlivých pracovištích finanční správy.

K odstavci 5

Bloky účtenek vydává a distribuuje jednotlivým správcům daně Ministerstvo financí, správce daně je potom předává poplatníkům.

K bodu 14 (§ 16)

Vzhledem k zavedení zvláštního režimu evidence tržeb, při kterém poplatník vystavuje zákazníkovi předtištěné účtenky obsažené ve správcem daně předaném bloku účtenek, se rozšiřuje povinnost ochrany před zneužitím i na tento blok účtenek. Povinnost zacházet s blokem účtenek tak, aby nedošlo k jeho zneužití, zahrnuje jak jeho ochranu před ztrátou či odcizením, tak jeho vrácení v případě zrušení či zániku povolení evidovat tržby ve zvláštním režimu (viz § 15a odst. 3 zákona o evidenci tržeb).

Současně se zpřesňuje textace poplatníkovy povinnosti tak, že musí s autentizačními údaji, certifikátem pro evidenci tržeb a blokem účtenek zacházet tak, aby předešel jejich zneužití, nikoli, aby k takovému zneužití nemohlo dojít. Z dosavadní formulace by totiž stricto sensu vyplývalo, že poplatník porušil svou povinnost podle tohoto ustanovení vždy, kdy došlo ke zneužití, bez ohledu na to, jaká opatření proti tomuto zneužití podnikl, protože pokud ke zneužití došlo, „mohlo k němu dojít“. Textace se tedy zmírňuje tak, že poplatník musí vynaložit veškeré úsilí, které od něho lze rozumně požadovat, k tomu, aby zneužití předešel.

K bodu 15 (§ 17 odst. 1)

Navrhuje se zpřesnit legislativní text tak, aby se jako provozovny pro účely evidence tržeb oznamovaly pouze ty, ve kterých jsou uskutečňovány evidované tržby. V případě, že by byl poplatník povinen oznamovat též provozovny, kde je fakticky provozována živnost, resp. vykonávána činnost bez toho, že by zde docházelo k přijímání plateb podléhajících evidenci tržeb, jednalo by se o nedůvodnou administrativní zátěž. Údaj o provozovně, v níž nejsou přijímány platby podléhající evidenci tržeb, nemá pro správce daně informační hodnotu.

K bodu 16 (§ 17 odst. 2)

Ustanovení § 17 stanoví poplatníkovi oznamovací povinnost týkající se údajů o provozovnách, ve kterých přijímá evidované tržby. Odstavec 1 stanoví povinnost oznámit údaje o provozovnách před získáním certifikátu pro evidenci tržeb prostřednictvím společného technického zařízení správce daně. V souvislosti se zavedením zvláštního režimu evidence tržeb, při kterém poplatník nemá na společné technické zařízení správce daně přístup, se stanoví v nově doplňovaném § 11a odst. 2 zákona o evidenci tržeb, že údaje o provozovnách poplatník uvádí v žádosti o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu. Ustanovení § 17 odst. 1 zákona o evidenci tržeb se tedy použijí pouze pro poplatníky evidující tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu.

V průběhu evidence tržeb je poplatník podle § 17 odst. 2 zákona o evidenci tržeb povinen oznámit správci daně změny údajů o provozovnách. Podle jeho věty druhé v současném znění tak poplatník může učinit pouze prostřednictvím společného technického zařízení správce daně. Tato věta se doplňuje tak, že se vztahuje pouze na poplatníky, kteří neevidují tržby ve zvláštním režimu. Poplatník evidující tržby ve zvláštním režimu tak může svou oznamovací povinnost splnit některým ze způsobů, kterým je možné učinit podání správci daně podle daňového řádu, tedy písemně, ústně do protokolu nebo datovou zprávou s náležitostmi

uvedenými v § 71 odst. 1 daňového řádu. Pokud však má, zejména z důvodu dřívější evidence tržeb v běžném režimu, na společné technické zařízení správce daně přístup, může i tento poplatník změny údajů oznamovat prostřednictvím tohoto zařízení. Nesplnění oznamovací povinnosti je porušením povinnosti nepeněžitě povahy podle § 247a daňového řádu.

K bodu 17 (§18 odst. 2)

Ústavní soud svým nálezem sp. zn. Pl. ÚS 26/16 zrušil ustanovení § 18 odst. 2 písm. b) v souvislosti se zrušením § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb, které stanovilo, že evidovanou tržbou je i tržba uskutečněná bezhotovostním převodem peněžních prostředků, k němuž dává příkaz plátce prostřednictvím příjemce, kterým je poplatník, který má tržbu evidovat. Zrušené ustanovení § 18 odst. 2 písm. b) stanovilo, že v případě uskutečnění tržby tímto způsobem se tržba považuje za uskutečněnou již vydáním příkazu, pokud byl tento příkaz vydán dříve. V souvislosti s doplněním nového znění § 5 písm. b) do zákona o evidenci tržeb, podle kterého je nadále evidovanou tržbou tržba uskutečněná prostřednictvím prostředků, které jsou určeny pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách využívaných vydavatelem prostředku nebo zboží nebo služeb úzce vymezenému okruhu dodavatelů anebo k zaplacení úzce vymezeného okruhu zboží nebo služeb, je nutno opět doplnit i § 18 odst. 2 písm. b), a to tak, že v případě použití těchto prostředků je evidovaná tržba uskutečněna v okamžiku vydání pokynu prostřednictvím tohoto prostředku, pokud je vydán dříve, než je tržba přijata nebo zúčtována. V případě takových prostředků v elektronické podobě, u nichž je vydavatel odlišný od poplatníka, který tržbu přijímá, dochází totiž nejdříve pouze k vydání pokynu tímto prostředkem, zatímco k převodu peněžních prostředků (od vydavatele tohoto prostředku k poplatníkovi, který tržbu přijímá), tedy přijetí tržby, dochází s určitým zpožděním.

K bodu 18 (§ 19 odst. 1 písm. f), § 19 odst. 2 písm. a), e) a f)

Ustanovení se upřesňují tak, že celková částka tržby, částka plateb určených k následnému čerpání nebo zúčtování a celkové částky v režimu daně z přidané hodnoty pro cestovní službu a pro prodej použitého zboží, které mají být zasílány datovou zprávou, musí být uváděny v české měně, a to bez ohledu na to, v jaké měně byla tržba uskutečněna.

K bodu 19 (§ 19 odst. 2 písm. b))

Ustanovení se upřesňuje tak, že částka plateb, které jsou následným čerpáním nebo zúčtováním, která má být zasílána datovou zprávou, musí být uváděna v české měně, a to bez ohledu na to, v jaké měně byla tržba uskutečněna.

K bodu 20 (§ 19 odst. 2 písm. d))

Ustanovení se upřesňuje tak, že základ daně z přidané hodnoty a tato daň, které mají být zasílány datovou zprávou, musí být uváděny v české měně, a to bez ohledu na to, v jaké měně byla tržba uskutečněna.

K bodu 21 (§ 20 odst. 1 písm. b))

Navrhovaná změna reaguje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 26/16, kterým bylo v § 20 odst. 1 zákona o evidenci tržeb zrušeno dosavadní písmeno b), které stanovilo, že poplatník je povinen na účtence, kterou vystavuje zákazníkovi, uvést své daňové identifikační číslo. Toto zrušení bylo odůvodněno tím, že rodné číslo je osobním údajem a jako takové by, vzhledem k právu na ochranu soukromí a právu na informační sebeurčení jeho držitele, mělo být užíváno jen v odůvodněných případech.

Účtenka bez daňového identifikačního čísla neobsahuje povinně žádný identifikátor poplatníka. Byť může správce daně v systému evidence tržeb dohledat dle ostatních

zasílaných údajů konkrétního poplatníka, který účtenku vystavil, je takový postup pro správce daně nad míru administrativně náročný.

Obdobně bude významně obtížnější identifikaci poplatníka vystaven i zákazník, kterému byla účtenka bez daňového identifikačního čísla vystavena, a který, na rozdíl od správce daně, nemá přístup do systému správce daně. Nevyužije-li svého práva požadovat účtenku, resp. doklad vystavený podle jiného právního předpisu (zákon o ochraně spotřebitele, živnostenského zákona apod.) a poplatník nad rámec povinných náležitostí dle zákona o evidenci tržeb neuvede na účtence jakoukoliv svou identifikaci, nemusí být pro něj (např. pro účely reklamace) zjiitelné, kdo účtenku vystavil. Daňové identifikační číslo je jedním ze základních údajů, ze kterých je pomocí šifrovacích algoritmů tvořeno PKP a následně BKP. V případě, že na účtence není uvedeno DIČ, jsou tím narušeny bezpečnostními mechanismy údajů uvedených na účtence a údajů o evidované tržbě zasílaných správcem daně datovou zprávou. Ve svém důsledku pak taková absence vytváří prostor pro potenciální obcházení povinností ze strany poplatníků a ztěžuje schopnost správce daně takové jednání detekovat.

Z těchto důvodů se navrhuje vrácení povinnosti uvádět na účtence daňové identifikační číslo, ovšem s výjimkou případů, kdy toto daňové identifikační číslo obsahuje rodné číslo poplatníka. Tato povinnost tak bude dopadat zatím pouze na poplatníky daně z příjmů právnických osob a zahraničních fyzických osob. Bude-li v budoucnu tvořeno daňové identifikační číslo s využitím bezvýznamového identifikátoru, bude povinnost uvádět na účtence daňové identifikační číslo poplatná i pro ostatní fyzické osoby bez nutnosti měnit zákon.

Povinnost uvádět daňové identifikační číslo na dokladu vystavovaném podle jiného právního předpisu zůstala nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 nedotčena; nález vyvolává účinky toliko ve vztahu k zákonu o evidenci tržeb. Bude-li mít poplatník, jehož daňové identifikační číslo je tvořeno rodným číslem, zájem na tom, aby účtenka vystavená podle zákona o evidenci tržeb splnila též náležitosti dokladu vystavovaného podle jiného právního předpisu, např. zákona o dani z přidané hodnoty, pak bude nezbytné, aby daňové identifikační číslo pro naplnění tohoto účelu na účtenku uvedl.

K bodu 22 (§ 20 odst. 1 písm. g))

Ustanovení se upřesňuje tak, že celková částka tržby, která má být uváděna na účtence, musí být uváděna v české měně, a to bez ohledu na to, v jaké měně byla tržba uskutečněna. To samozřejmě nebrání uvádět částku zároveň i v jiné měně.

K bodu 23 (§ 20 odst. 2)

Navrhovaná změna reaguje obdobně jako změna § 20 odst. 1 písm. b) na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 26/16, kterým bylo zrušeno ustanovení § 20 odst. 2 zákona o evidenci tržeb. Povinnost uvádět na účtence daňové identifikační číslo pověřujícího poplatníka je do zákona vracena, ovšem s výjimkou případů, kdy toto daňové identifikační číslo obsahuje rodné číslo poplatníka.

K bodu 24 (§ 23a až 23c)

K § 23a

Ustanovení § 23a upravuje základní povinnosti poplatníka, kterému bylo povoleno evidovat tržby ve zvláštním režimu, tj. jeho evidenční povinnost ve zvláštním režimu. V odstavci 1 písm. a) je stanovena povinnost vystavit účtenku nejpozději při uskutečnění evidované tržby. Jedná se o povinnost obdobnou povinnosti stanovené pro poplatníky evidující tržby v běžném režimu v § 18 odst. 1 písm. b) zákona o evidenci tržeb, a to s tím rozdílem, že poplatník ve zvláštním režimu musí účtenku vystavit z bloku účtenek, který obdrží od správce

daně podle navrhovaného § 15a zákona o evidenci tržeb. V případě, že poplatník účtenku nevystaví správně, bude pro něj platit postup podle § 7 zákona o evidenci tržeb. V případě nesplnění povinnosti vystavit účtenku se i pro zvláštní režim, obdobně jako u evidenci tržeb v běžném či zjednodušeném režimu, použijí příslušná ustanovení části čtvrté zákona o evidenci tržeb. To platí i v případě, že by poplatník neoprávněně či bezdůvodně vystavil účtenku se zápornou hodnotou, resp. opravoval či stornoval tržby v rozporu s ustanovením § 7 zákona o evidenci tržeb, tedy bez existence skutečnosti rozhodné pro možnost evidovanou tržbu stornovat či opravit. Uvedené platí nejen pro evidování tržeb v běžném či zjednodušeném režimu, ale též pro evidenci v nově zaváděném zvláštním režimu.

Pokud poplatník účtenku nebo blok účtenek ztratí nebo zničí, bude informace o této skutečnosti uvedena ve čtvrtletním oznámení. Podrobnosti o struktuře tohoto oznámení stanoví správce daně.

Poplatník je povinen účtenky z bloku účtenek vystavovat ve stanoveném pořadí, a to od nejnižšího pořadového čísla po nejvyšší, tedy vždy účtenku s nejnižším pořadovým číslem, kterou blok účtenek ještě obsahuje. Údaje, které je poplatník povinen uvést na účtence, jsou vymezeny v nově navrženém § 23b zákona o evidenci tržeb. Okamžik uskutečnění evidované tržby je v tomto případě nutno chápat širěji než při evidenci tržeb v běžném režimu, neboť ruční vypsání účtenky zabere více času, a povinnost vystavit účtenku je tedy nutno považovat za splněnou i tehdy, kdy bude účtenka vypsána a předána zákazníkovi bezprostředně po převzetí peněz. Pokud poplatník nevystaví účtenku, nebo na ní neuvede všechny předepsané údaje (viz § 23b zákona o evidenci tržeb), jedná se o přestupek podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona o evidenci tržeb.

Podle písmene b) je poplatník povinen uchovávat stejnopisy vystavené účtenky, a to do uplynutí lhůty pro stanovení daně z příjmů, ke které se vztahuje, (typicky k dani z příjmu za zdaňovací období, ve kterém tržba, která je na účtence zaznamenána, založila rozhodný příjem (rozhodný příjem viz § 6 zákona o evidenci tržeb)).

Odstavec 1 písm. c) stanoví povinnost podat správci daně za každé kalendářní čtvrtletí oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu. Zaslání údajů o evidované tržbě datovou zprávou, které je poplatníkům evidujícím tržby běžným způsobem uloženo v § 18 odst. 1 písm. a) zákona o evidenci tržeb, je tedy při evidování zvláštním způsobem nahrazeno oznamováním těchto údajů souhrnně za celé kalendářní čtvrtletí ve formě standardního podání podle daňového řádu. Ustanovení § 18 odst. 3 zákona o evidenci tržeb, podle kterého zaslání údajů při evidenci běžným způsobem není podáním, tedy pro zvláštní způsob evidence neplatí. Podání lze činit na formuláři vydaném Ministerstvem financí, a to buď na jeho originálu, nebo na formuláři vytisknutém z internetových stránek Finanční správy (odstavec 2 písm. a)), na jiném formuláři, který má údaje, obsah a uspořádání shodné s formulářem podle písmena a), tj. např. na formuláři vytištěném z internetových stránek odlišných od stránek Finanční správy České republiky (odstavec 2 písm. b)), datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně, a to s využitím dálkového přístupu (tzn. podání nelze učinit např. prostřednictvím poskytnutí CD-ROMu či USB flash disku, na nichž by byly údaje zaznamenány) (odstavec 2 písm. c)). Tato datová zpráva musí být zároveň datovou zprávou podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu (tedy datovou zprávou podepsanou zaručeným elektronickým podpisem nebo odeslanou prostřednictvím datové schránky), nebo datovou zprávou s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do datové schránky podatele (tedy prostřednictvím aplikace EPO, je-li takové podání podepsáno, resp. opatřeno ověřenou identitou podatele přihlášením do jeho datové schránky). Uvedená úprava odpovídá současné úpravě § 71 odst. 1 písm. a) a b) daňového řádu. Posledním možným způsobem, kterým lze učinit oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu, je podání učiněné datovou zprávou, která není podepsána

způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu, za podmínky, že takové podání je dodatečně potvrzeno, a to za podmínek uvedených v § 71 odst. 3 daňového řádu. Oznámení o evidovaných tržbách je poplatník povinen podat pouze v případě, že za dané kalendářní čtvrtletí uskutečnil alespoň jednu evidovanou tržbu, provedl její storno nebo opravu. Jedná se tedy o stejný režim jako v případě evidence v běžném režimu, kdy poplatník také v případě, že neuskutečňuje žádné evidované tržby, neposílá datové zprávy.

V případě, že poplatník nepodá oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu, ačkoli tak učinit měl (tj. uskutečnil v daném kalendářním čtvrtletí alespoň jednu evidovanou tržbu), se jedná o nesplnění povinnosti nepeněžitě povahy podle § 247a daňového řádu, konkrétně nesplnění jiné oznamovací povinnosti stanovené daňovým zákonem podle jeho odstavce 1 písm. a). Stejný důsledek nastane, pokud poplatník oznámení sice podá, ale neúplné, tedy nebudou uvedeny některé povinné údaje. Pokud je oznámení podáno sice obsahově správně, ale v nesprávném formátu (viz odstavec 2), správce daně poplatníka vyzve k nápravě této vady podle § 74 daňového řádu; až pokud poplatník vadu neodstraní ve lhůtě stanovené správcem daně ve výzvě, stává se podání neúčinným.

K § 23b

V § 23b jsou uvedeny údaje, které musí poplatník uvádět na účtence, kterou při evidenci tržeb ve zvláštním režimu vystavuje zákazníkovi. Podle písmena a) je povinným údajem daňové identifikační číslo poplatníka, avšak pouze v případě, že neobsahuje jeho rodné číslo. Podle písmena b) poplatník uvede označení provozovny, ve které je tržba uskutečněna, to však pouze v případě, že má více provozoven, podle písmena c) datum a čas přijetí tržby nebo vystavení účtenky a podle písmena d) celková částka tržby v české měně.

K § 23c

Ustanovení § 23c obsahuje údaje, které je poplatník povinen uvádět v oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu podávaném podle § 23a odst. 1 písm. c) zákona o evidenci tržeb. Oznámení je podáváno zvlášť za každou z poplatníkových provozoven, ve kterých přijal evidované tržby.

Podle písmena a) uvede poplatník své identifikační a kontaktní údaje, tedy údaje, které jsou obsahem každého podání podle daňového řádu, zejména jméno a příjmení, daňové identifikační číslo, adresu a telefonický a e-mailový kontakt.

Podle písmena b) poplatník uvede označení provozovny, ve které byly tržby uskutečněny. V oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu poplatník podle odstavce 2 uvádí údaje za každou provozovnu zvlášť, oznámení bude tedy v praxi obsahovat tolik listů s přehledem údajů o evidovaných tržbách, v kolika provozovnách poplatník za dané kalendářní čtvrtletí přijímal evidované tržby.

Podle písmena c) jsou uváděny údaje týkající se účtenek a bloku účtenek. Takovými údaji jsou zejména pořadová čísla účtenek, které byly vystaveny, případně ztraceny, odcizeny, zničeny nebo poškozeny, včetně vystavených účtenek, jejichž stejnopis byl ztracen, odcizen, zničen či poškozen, přičemž pořadové číslo je na každé účtence předtištěno správcem daně, a dále též sériové označení bloku, které je na něm také předtištěné správcem daně.

Poslední skupinou uváděných údajů jsou podle písmena d) údaje o evidovaných tržbách. Mezi ty bude patřit zejména počet tržeb uskutečněných za dané dny a jejich výše a počet stornovaných a opravených tržeb a jejich výše.

K bodu 25 (§ 25 odst. 2 písm. a))

Navrhuje se legislativně technická úprava související s doplněním nového písmena c) do § 25 odst. 2 zákona o evidenci tržeb.

K bodu 26 (§ 25 odst. 2 písm. c))

Vzhledem k zavedení zvláštního režimu evidence tržeb se do § 25 zákona o evidenci tržeb vkládá ustanovení obsahující text informačního oznámení, který musí poplatníci evidující tržby tímto způsobem umístit na místě, kde běžně uskutečňují evidované tržby.

K bodu 27 (§ 26 odst. 1)

V souvislosti se zavedením zvláštního režimu evidence tržeb, při němž poplatník nemá přístup na společné technické zařízení správce daně, se ustanovení upravující informační povinnost správce daně upravuje tak, že tato informační povinnost se vztahuje pouze na poplatníky evidující tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu. Poplatníci, kterým bylo vydáno povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu, informace shromažďované na společném technickém zařízení správce daně nejsou poskytovány.

K bodu 28 (§ 27 odst. 1)

V ustanovení upravujícím možnost zákazníka ověřit si u obdržené účtenky, zda byly údaje o dané tržbě zaslány správci daně, se tato možnost omezuje na tržby evidované v běžném nebo zjednodušeném režimu, neboť tržby evidované ve zvláštním režimu nejsou správci daně zasílány datovou zprávou a údaje o nich tedy nejsou přístupné přes internet.

K bodu 29 (§ 29 odst. 1 písm. d))

Vzhledem k zavedení zvláštního režimu evidence tržeb, při kterém poplatník vystavuje zákazníkovi předtištěné účtenky obsažené ve správcem daně přiděleném bloku účtenek, a rozšíření ochrany podle § 16 zákona o evidenci tržeb i na tento blok účtenek, se rozšiřuje skutková podstata přestupku podle § 29 odst. 1 písm. d) tak, aby zahrnoval i porušení povinnosti zacházet s blokem účtenek (včetně jednotlivých účtenek, které jsou jeho součástí) tak, aby nemohlo dojít k jeho zneužití. Zároveň se upravuje jeho textace v souladu s úpravou § 16 zákona o evidenci tržeb.

K bodu 30 (§ 31 odst. 1)

V ustanovení § 31 odst. 1 zákona o evidenci tržeb se doplňuje, že opatření k vynucení nápravy nařídí orgán příslušný k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb také při zvlášť závažném porušení povinnosti podat oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu, která představuje období povinnosti zasílat údaje o evidované tržbě při evidování tržeb v běžném režimu.

K bodu 31 (§ 37)

V návaznosti na nález Ústavního soudu sp. zn. ÚS Pl. 26/16 se navrhuje zrušit § 37 zákona o evidenci tržeb, upravující tržby dočasně vyloučené z povinnosti evidence tržeb a stanovující tak jednotlivé fáze náběhu evidence tržeb. Po zrušení tohoto ustanovení budou všechny evidované tržby podléhat povinnosti evidence tržeb bez ohledu na to, z jaké činnosti budou pocházet. Povinnost evidovat tržby podléhající evidenci tržeb, které doposud byly dočasně vyňaty z evidence tržeb na základě § 37 odst. 1 písm. b) zákona o evidenci tržeb, ve znění nálezů Ústavního soudu sp. zn. ÚS Pl. 26/16 (3. a 4. fáze evidence tržeb), bude v návaznosti na čl. V (účinnost) od prvního dne třetího kalendářního měsíce následujícího po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

K čl. II – přechodná ustanovení

K bodu 1

Toto přechodné ustanovení stanovuje, že pro evidování tržeb uskutečněných (viz § 18 zákona o evidenci tržeb) přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použije dosavadní znění zákona o evidenci tržeb. Tím se zabraňuje nežádoucí nepravé retroaktivitě.

K bodu 2

S ohledem na změnu ve vymezení evidovaných tržeb provedenou jednak nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 a jednak touto novelou se explicitně upravuje vymezení pojmu „evidovaná tržba“ pro účely § 11a zákona o evidenci tržeb.

Všechny tržby uskutečněné přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se budou posuzovat podle nových pravidel, tj. zejména § 5 a § 12 zákona o evidenci tržeb. Je tak zcela irelevantní, zda v době jejich uskutečnění byly, nebo nebyly evidovanými tržbami.

Pokud poplatník měl evidované tržby splňující formální náležitosti jak podle § 5 písm. a) zákona o evidenci tržeb (tržby v hotovosti), tak podle § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb, ve znění účinném před 1. březnem 2018 (tj. zejména tržby uskutečněné prostřednictvím platebních karet), jsou pro posouzení limitu podle § 11a zákona o evidenci tržeb rozhodné pouze tržby v hotovosti. Z uvedeného vyplývá, že poplatník s velkými tržbami uskutečněnými prostřednictvím karetních transakcí nemusí být vyloučen ze zvláštního režimu.

Například poplatník, který neměl povinnost evidovat své tržby, protože jeho činnost spadala do 3. a 4. fáze evidence tržeb a tudíž neměl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona žádné evidované tržby, určí, zda tyto tržby jsou evidovanými tržbami podle nových pravidel (podle zákona o evidenci tržeb, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona).

K bodu 3

Přechodné ustanovení stanoví právní fikci pro případ, že poplatník podá žádost o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu podle § 11a zákona o evidenci tržeb v mezidobí mezi nabytím účinnosti tohoto zákona (prvním dnem prvního kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona) a nabytím účinnosti ustanovení upravujícího řízení o povolení evidování tržeb ve zvláštním režimu (prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po nabytí účinnosti tohoto zákona). Bez tohoto přechodného ustanovení by se správce daně takovou žádostí nemohl zabývat a zastavil by řízení podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu, protože vyřízení žádosti by před účinností § 11a zákona o evidenci tržeb nemělo oporu v zákoně. Na základě uvedené fikce tak začíná lhůta pro vyřízení žádosti běžet dnem nabytí účinnosti § 11a zákona o evidenci tržeb.

K bodu 4

Přechodné ustanovení upravuje situaci, kdy by povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu podle úpravy obsažené v § 11a odst. 3 zákona o evidenci tržeb nabylo účinnosti dříve, než nabydou účinnosti ustanovení tohoto zákona upravující evidenci tržeb ve zvláštním režimu (tj. zejména novelizační bod č. 24, kterým se do zákona o evidenci tržeb vkládají § 23a až 23c a který nabývá účinnosti prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona). Stanoví se, že v takové situaci povolení nabývá účinnosti až prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, tedy spolu se spuštěním evidence tržeb ve zvláštním režimu.

K bodu 5

Přechodné ustanovení upravuje situaci, kdy je povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu vydáno před prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona a před tímto dnem je toto povolení také zrušeno. Vzhledem k tomu, se stanoví totéž také pro rozhodnutí o zrušení tohoto povolení, aby nenastala situace, kdy by rozhodnutí o zrušení povolení nabylo účinnosti dříve než rozhodnutí o povolení.

K bodu 6

Ustanovení § 11a odst. 7 zákona o evidenci tržeb stanoví, že povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu zaniká zasláním údajů o evidované tržbě datovou zprávou. Vzhledem k tomu, že přechodné ustanovení obsažené v bodu 4 stanoví, že rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu je účinné nejdříve prvním dnem sedmého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení tohoto zákona, stanoví se, že §11a odst. 7 zákona o evidenci tržeb se do tohoto dne nepoužije, aby nedošlo k zániku povolení, které ještě nebylo účinné v důsledku skutečnosti, že poplatník před účinností povolení o evidování tržeb ve zvláštním režimu eviduje tržby běžným nebo zjednodušeným režimem.

K části druhé – změna zákona o dani z přidané hodnoty

K čl. III

K bodu 1 (§ 47 odst. 4)

Navrhovaná úprava souvisí se zavedením dvou snížených sazeb daně z přidané hodnoty pro poskytování služeb.

K bodu 2 (Příloha č. 2 položky 36.00.2, 37, 56, 81.21.10, 81.22.11, 88.10,88.91 a 90)

Tímto návrhem se dosavadní položky 36.00.2, 37, 56, 81.21.10, 81.22.11 a 88.10,88.91 v příloze č. 2 (služby podléhající první snížené sazbě daně ve výši 15 %) vyjmají, neboť budou nově zařazeny do přílohy č. 2a (služby podléhající druhé snížené sazbě daně ve výši 10 %). V položce 90 dochází k legislativně technické změně spočívající ve zpřesnění legislativního textu tak, aby pojmově odpovídal zákonu č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 3 (Příloha č. 2)

Vzhledem ke zrušení položky 56 z přílohy č. 2 dochází z důvodu nadbytečnosti ke zrušení definice kódu nomenklatury celního sazebníku. Současně se zrušením položek 81.21.10 a 81.22.11 v příloze č. 2 dochází ke zrušení ustanovení, která pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně blíže specifikovala služby čištění vnitřních prostor prováděných v domácnostech a služby mytí oken. Z důvodu zrušení vyhlášky č. 388/2000 Sb., o jízdách rádech veřejné linkové osobní dopravy se aktualizuje legislativní text na nynější účinnou právní úpravu regulující jízdni řády veřejné linkové dopravy. Dále s ohledem na zpřesnění v položce 90 dochází ke zpřesnění i v navazující definici.

K bodu 4 (Příloha č. 2a)

Vzhledem k zařazení některých služeb do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty ve výši 10 % se do zákona o dani z přidané hodnoty zavádí nová příloha č. 2a (symetricky s přílohou č. 3a). Tato příloha obsahuje ty služby, jejichž poskytnutí je zařazeno do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty. Jedná se o tyto služby:

- Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí (vodné, resp. jeho část)
- Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi (stočné)
- Stravovací služby a podávání nápojů s výjimkou
 - stravovacích služeb, které jsou osvobozeny od daně podle § 57 až 59 zákona o dani z přidané hodnoty,
 - podání tabákových výrobků,
 - podání alkoholických nápojů. Výjimkou je podávání točeného piva v rámci stravovací nebo cateringové služby (pivo pod kódem nomenklatury celního sazebníku 2203 00 10, tedy pivo podávané z nádob o obsahu převyšujícím 10 litrů), které do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty zařazeno je.
- Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech
- Služby mytí oken prováděné v domácnostech
- Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany
- Drobné opravy obuvi a kožených výrobků
- Drobné opravy a úpravy oděvů a textilních výrobků
- Drobné opravy jízdních kol
- Kadeřnické a holičské služby

Totožně jako v příloze č. 2 je i pro přílohu č. 2a využito zařazení služeb podle klasifikace produkce CZ-CPA ve znění platném k 1. lednu 2008. Samotné zařazení poskytnutí příslušné služby pod kód klasifikace CZ-CPA do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty není dostačující. Nezbytnou podmínkou je také naplnění slovního popisu příslušné položky přílohy č. 2a zákona o dani z přidané hodnoty. Jsou-li splněny tyto dvě podmínky, lze na poskytnutí příslušné služby aplikovat druhou sníženou sazbu daně z přidané hodnoty. V případě položek 81.21.10 a 81.22.11 je také třeba vyjít z definice služeb čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a služby mytí oken prováděné v domácnostech, která je uvedena pod tabulkou s jednotlivými položkami přílohy č. 2a zákona o dani z přidané hodnoty. Uvedené obdobně platí pro alkoholické nápoje.

Směrnice o dani z přidané hodnoty v příloze č. III umožňuje uplatnit sníženou sazbu daně pouze u drobných oprav obuvi a kožených výrobků, u drobných oprav a úprav oděvů a textilních výrobků a u drobných oprav jízdních kol. Vzhledem k charakteru uvedených oprav se však vždy jedná o drobné opravy a není tedy třeba toto v legislativním textu explicitně uvádět.

Co se týká položek 36.00.2 a 37, jedná se o přeřazení vodného a stočného do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty. Vodné představuje úhradu spotřebitele za množství odebrané pitné vody z veřejné vodovodní sítě a zahrnuje jak náklady na její dodání, tj. na službu pořízení, úpravu, distribuci atd. (tedy služby obsažené v položce 36.00.2), tak platbu za vodu dodanou prostřednictvím vodovodu. Úpravu a rozvod pitné vody od jejího dodání nelze oddělit, z toho důvodu se pitná voda rovněž zahrnuje do seznamu zboží, které podléhá druhé snížené sazbě 10% (položka 2201 v příloze č. 3a). Stočné je potom úplatou za odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi, tzn., že zahrnuje náklady jak na jejich odvádění, tak na jejich následné čištění.

K bodu 5 (Příloha č. 3 položka 01-05, 07-23, 25, položka 06 a poznámka pod čarou č. 70)

V případě položky 01-05, 07-23, 25 a zrušení poznámky pod čarou č. 70 dochází k legislativně technické změně, která souvisí s přesunem odkazu na zákon obsahující definici alkoholických nápojů mezi ostatní definice umístěné pod výčtem položek přílohy č. 3. Slova „číselných kódů 2203-2208 a zboží“ se zrušují pro nadbytečnost, jelikož je toto zboží věcně obsaženo v pojmu alkoholické nápoje.

Z dosavadní položky 01-05, 07-23, 25 se dále vyjímá pitná voda dodávaná vodovodem pro veřejnou potřebu zařazená do číselného kódu 2201, neboť bude nově podléhat druhé snížené sazbě daně z přidané hodnoty.

K bodu 6 (Příloha č. 3)

Jedná se o změnu spočívající v přesunu odkazu na zákon obsahující definici alkoholických nápojů mezi ostatní definice umístěné pod výčet položek přílohy č. 3. Zároveň dochází k aktualizaci tohoto odkazu, jelikož zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, byl nahrazen zákonem č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 7 (Příloha č. 3a položky 2201)

Touto změnou dochází k vyčlenění pitné vody náležící do položky „2201“ z přílohy č. 3 (zboží podléhající první snížené sazbě daně ve výši 15 %) do přílohy č. 3a (zboží podléhající druhé snížené sazbě daně ve výši 10 %), a to v rozsahu slovního popisu k příslušnému kódu uvedenému v textové části této přílohy zúžené o definici obsaženou na samostatném řádku pod seznamem položek obsaženém v příloze č. 3a.

K bodu 8 (Příloha č. 3a)

Současně s vyčleněním zboží náležícího do položky „2201“ se do přílohy č. 3a doplňuje text obsahující definici pitné vody. Z důvodu zařazení vodného a stočného do druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty (ve výši 10 %), nikoliv veškerého zboží obsaženého v položce 2201 celního sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018, dochází touto definicí k zúžení obsahu ve smyslu zahrnujícím pouze vodu, která je odběratelům dodávána vodovodem podle zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, tedy pouze ta voda, která je součástí vodného. Nejedná se tak např. o vodu balenou, ale ani tu, která byla stočena z vodovodního kohoutku a následně opětovně dodána. Odběratelům je vodovodem pro veřejnou potřebu dodávána vždy a pouze voda pitná, přičemž požadavky na ni jsou vymezeny v § 14 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení se jedná o pitnou vodu definovanou účelem použití pro lidskou potřebu zvláštním právním předpisem, kterým je § 3 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně souvisejících předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

K čl. IV – přechodné ustanovení

Je zakotveno standardní přechodné ustanovení, které zajišťuje zamezení nepravé retroaktivity, která by u změn provedených tímto zákonem nebyla žádoucí.

K části třetí – účinnost

K čl. V

Stanoví se dělená účinnost zákona. Zákon nabývá účinnosti prvním dnem prvního kalendářního měsíce po jeho vyhlášení. Výjimkou z této obecné účinnosti je v oblasti evidence tržeb ustanovení novelizačních bodů upravujících evidenci tržeb v nově zaváděném zvláštním režimu, které nabydou účinnosti až prvním dnem sedmého kalendářního měsíce po vyhlášení zákona. Ve stejném okamžiku nabyde účinnosti i ustanovení zrušující § 37 zákona o evidenci tržeb, a tedy bude zahájena třetí a čtvrtá fáze evidence tržeb, a zároveň nabyde účinnosti i část druhá zákona, tedy novela zákona o dani z přidané hodnoty (viz písm. b)). Ustanovení upravující řízení o povolení evidování tržeb ve zvláštním režimu, včetně nakládání s blokem účtenek, nabývají účinnosti již začátkem třetího kalendářního měsíce po vyhlášení tohoto zákona tak, aby mohli poplatníci o povolení k tomuto režimu požádat a využívat jej od začátku jeho spuštění.

V Praze dne 13. června 2018

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v.r.

Ministryně financí:

JUDr. Alena Schillerová, Ph.D., v.r.

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

**k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění
pozdějších předpisů**

Shrnutí Závěrečné zprávy RIA

1. Základní identifikační údaje	
<i>Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů</i>	
Zpracovatel / zástupce předkladatele Ministerstvo financí	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozved'te leden 2019, některá ustanovení týkající se zejména žádostí a povolení evidence tržeb ve zvláštním režimu nabývají účinnosti 3 měsíce po účinnosti zákona a některá (zejména evidenční povinnost pro subjekty ze 3. a 4. fáze) 6 měsíců po účinnosti zákona
Implementace práva EU: Ne	
2. Cíl návrhu zákona	
<p>Cílem návrhu právního předpisu je v souladu s dotčeným ústavním nálezem optimalizovat parametry evidence tržeb tak, aby:</p> <ul style="list-style-type: none">• do elektronické evidence tržeb byly povinně zahrnuty pouze tržby subjektů, u nichž je to s ohledem na rozsah podnikatelské činnosti nezbytné (subjekty 3. a 4. vlny);• bylo znovu zváženo, zda neexistují tržby, u nichž existují relevantní důvody pro jejich trvalé vynětí z evidence tržeb na základě ust. § 12 zákona o evidenci tržeb;• v rámci údajů na účtence nebyly uváděny citlivé údaje poplatníků. <p>Cílem návrhu zákona je dále v návaznosti na praktické zkušenosti s první a druhou vlnou evidence tržeb zpřesnit popř. doplnit ustanovení, jejichž aplikace se v praxi jeví jako problematická.</p>	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ne	
Nepředpokládají se významnější dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty ve srovnání s původním zamýšleným efektem (před rozhodnutím ÚS). Cílem Ministerstva financí je zvolit takovou cestu, která při zohlednění specifik i malého rozsahu podnikatelské činnosti dotčených subjektů povede k zachování základního cíle a účelu evidence tržeb, tj. narovnání tržního prostředí a zvýšení daňového inkasa.	

3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: Ne
Nepředpokládají se negativní dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR.
3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: Ano
Změna zákona by měla vést k naplnění proklamovaného cíle evidence tržeb, tj. narovnání podnikatelského prostředí, ale též k eliminaci nepřiměřeně tvrdého dopadu na určité skupiny poplatníků. Podrobněji viz RIA k zákonu o evidenci tržeb.
3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): Ne
Nepředpokládají se dopady na územní samosprávné celky.
3.5 Sociální dopady: Ne
Nepředpokládají se sociální dopady.
3.6 Dopady na spotřebitele: Ne
Nepředpokládají se dopady na spotřebitele
3.7 Dopady na životní prostředí: Ne
Nepředpokládají se dopady na životní prostředí.
3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: Ne
Nepředpokládají se dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů.
3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: Ne
Nepředpokládají se dopady na výkon státní statistické služby.
3.10 Korupční rizika: Ne
Návrh právního předpisu nezakládá korupční rizika a nemá dopady na míru korupce.
3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: Ano / Ne
Nepředpokládají se dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

Obsah

A	SPOLEČNÁ ČÁST	- 6 -
1	DŮVOD PŘEDLOŽENÍ A CÍLE	- 6 -
1.1	NÁZEV	- 6 -
1.2	DEFINICE PROBLÉMU	- 6 -
1.3	POPIS EXISTUJÍCÍHO PRÁVNÍHO STAVU V DOTČENÝCH OBLASTECH	- 7 -
1.4	ZHODNOCENÍ DOSAVADNÍHO FUNGOVÁNÍ EVIDENCE TRŽEB	- 9 -
1.5	IDENTIFIKACE DOTČENÝCH SUBJEKTŮ	- 16 -
1.6	POPIS CÍLOVÉHO STAVU	- 17 -
1.7	ZHODNOCENÍ RIZIKA	- 17 -
1.7.1	Riziko narušení podnikatelského prostředí	- 17 -
1.7.2	Riziko krácení tržeb	- 18 -
1.7.3	Riziko snížení daňového inkasa	- 19 -
1.7.4	Riziko diskriminace některých skupin podnikatelů	- 19 -
1.7.5	Riziko zneužití osobních údajů	- 19 -
1.7.6	Riziko nenaplnění principu proporcionality	- 19 -
B	ZAVEDENÍ POVINNOSTI EVIDOVAT TRŽBY Z ČINNOSTÍ ZAŘAZENÝCH V 3. A 4. FÁZI	- 21 -
2	NÁVRH VARIANT ŘEŠENÍ	- 21 -
2.1	VARIANTA 0: ZACHOVÁNÍ PRÁVNÍHO STAVU ZALOŽENÉHO NÁLEZEM	- 21 -
2.2	VARIANTA 1: ZAVEDENÍ POVINNOSTI EVIDOVAT TRŽBY Z ČINNOSTÍ ZAŘAZENÝCH V 3. A 4. FÁZI	- 21 -
2.3	PŘIZPŮSOBENÍ VARIANT REGULACI A JEJÍ VYNUCOVÁNÍ	- 22 -
3	VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ	- 22 -
3.1	IDENTIFIKACE NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ	- 22 -
3.2	NÁKLADY	- 22 -
3.3	PŘÍNOSY	- 22 -
3.4	VYHODNOCENÍ VARIANT	- 23 -
	Varianta 0: zachování právního stavu založeného Nálezem	- 23 -
	Varianta 1: Zavedení povinnosti evidovat tržby z činností zařazených v 3. a 4. fázi	- 23 -
4	STANOVENÍ POŘADÍ VARIANT A VÝBĚR NEJVHODNĚJŠÍHO ŘEŠENÍ	- 24 -
C	EVIDENCE BEZHOTOVOSTNÍCH PLATEB – ÚPRAVA § 5 PÍSM. B)	- 25 -
2	NÁVRH VARIANT ŘEŠENÍ	- 25 -
2.1	VARIANTA 0: ZACHOVÁNÍ PRÁVNÍHO STAVU ZALOŽENÉHO NÁLEZEM	- 25 -
2.2	VARIANTA 1: EXPLICITNÍ ZAKOTVENÍ POVINNOSTI EVIDOVAT PLATBY EL. PENĚŽENKOU APOD.	- 26 -
2.3	PŘIZPŮSOBENÍ VARIANT REGULACI A JEJÍ VYNUCOVÁNÍ	- 26 -
3	VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ	- 27 -
3.1	IDENTIFIKACE NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ	- 27 -
3.2	NÁKLADY	- 27 -
3.3	PŘÍNOSY	- 27 -
3.4	VYHODNOCENÍ VARIANT	- 28 -
	Varianta 0: Zachování právního stavu založeného Nálezem	- 28 -
	Varianta 1: Explicitní zakotvení povinnosti evidovat platby el. peněženkou apod.	- 28 -

4	STANOVENÍ POŘADÍ VARIANT A VÝBĚR NEJVHODNĚJŠÍHO ŘEŠENÍ	- 30 -
D	<u>PLOŠNÁ ZMĚNA POVINNÝCH SUBJEKTŮ</u>	- 31 -
<hr/>		
2	NÁVRH VARIANT ŘEŠENÍ	- 31 -
2.1	VARIANTA 0: ZACHOVÁNÍ PRÁVNÍHO STAVU ZALOŽENÉHO NÁLEZEM	- 34 -
2.2	VARIANTA 1 – VYNĚTÍ TRŽEB POPLATNÍKŮ DANĚ S OBRATEM/VÝŠÍ PŘÍJMŮ DO URČITÉHO LIMITU	- 36 -
2.3	VARIANTA 2 – VYNĚTÍ TRŽEB POPLATNÍKŮ DANĚ Z PŘÍJMŮ FYZICKÝCH OSOB S OBRATEM/VÝŠÍ PŘÍJMŮ DO URČITÉHO LIMITU A SJEDNANOU PAUŠÁLNÍ DANÍ	- 39 -
2.4	PŘIZPŮSOBENÍ VARIANT REGULACI A JEJÍ VYNUCOVÁNÍ	- 47 -
3	VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ	- 47 -
3.1	IDENTIFIKACE NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ	- 47 -
3.2	NÁKLADY	- 47 -
3.3	PŘÍNOSY	- 47 -
3.4	VYHODNOCENÍ VARIANT	- 48 -
	Varianta 1: Vynětí tržeb poplatníků daně s obratem/výší příjmů do určitého limitu	- 48 -
	Varianta 2: Vynětí tržeb poplatníků daně z příjmů fyzických osob s obratem/výší příjmů do určitého limitu a sjednanou paušální daní	- 48 -
	Varianta 3: Zvláštní režim – tzv. papírová evidence	- 49 -
4	STANOVENÍ POŘADÍ VARIANT A VÝBĚR NEJVHODNĚJŠÍHO ŘEŠENÍ	- 53 -
E	<u>ÚPRAVA DAŇOVÉHO IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLA NA ÚČTENCE</u>	- 54 -
<hr/>		
2	NÁVRH VARIANT ŘEŠENÍ	- 54 -
2.1	VARIANTA 0: ZACHOVÁNÍ PRÁVNÍHO STAVU ZALOŽENÉHO NÁLEZEM	- 54 -
2.2	VARIANTA 1: UVÁDĚNÍ DAŇOVÉHO IDENTIFIKAČNÍHO ČÍSLA, POKUD NENÍ TVOŘENO RODNÝM ČÍSLEM	- 55 -
2.3	PŘIZPŮSOBENÍ VARIANT REGULACI A JEJÍ VYNUCOVÁNÍ	- 56 -
3	VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ	- 56 -
3.1	IDENTIFIKACE NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ	- 56 -
3.2	NÁKLADY	- 57 -
3.3	PŘÍNOSY	- 57 -
3.4	VYHODNOCENÍ VARIANT	- 57 -
	Varianta 0: Zachování právního stavu založeného Nálezem	- 57 -
	Varianta 1: Uvádění daňového identifikačního čísla, pokud není tvořeno rodným číslem	- 58 -
4	STANOVENÍ POŘADÍ VARIANT A VÝBĚR NEJVHODNĚJŠÍHO ŘEŠENÍ	- 59 -
F	<u>ZÁVĚREČNÁ ČÁST</u>	- 61 -
<hr/>		
4	ZÁVĚREČNÉ SHRNTÍ HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE	- 61 -
5	IMPLEMENTACE A VYNUCOVÁNÍ	- 61 -
6	PŘEZKUM ÚČINNOSTI REGULACE	- 62 -
7	KONZULTACE A ZDROJE DAT	- 62 -

A Společná část

1 Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Zákon, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů.

1.2 Definice problému

Nálezem Pl. ÚS 26/16 ze dne 12. 12. 2017, publikovaném ve Sbírce zákonů pod č. 8/2018 Sb. (dále též jako „Nález“, „Nález Ústavního soudu“ nebo „Nález ÚS“), Ústavní soud zrušil ustanovení § 5 písm. b), část ustanovení § 18 odst. 2 spočívající v označení písmene „a“, čárky za slovem „tržby“ a slova „nebo b) vydání příkazu k jejímu provedení, pokud byl tento příkaz vydán dříve“, § 20 odst. 1 písm. b) a odst. 2 a § 37 odst. 1 písm. b) ve slovech „do konce patnáctého kalendářního měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“ a písm. c) zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb (dále jen „zákon o evidenci tržeb“, uplynutím dne 28. 2. 2018. Ústavní soud dále zrušil uplynutím dne 31. 12. 2018 ustanovení § 10 odst. 2, § 12 odst. 4 a § 37 odst. 3 zákona o evidenci tržeb, a dále rozhodnul o pozbytí platnosti nařízení vlády č. 376/2017 Sb., o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb, uplynutím dne 31. 12. 2018.

V návaznosti na Nález a realizovaný přezkum účinnosti regulace zákona o evidenci tržeb, resp. s ohledem na praktické zkušenosti s jeho aplikací v souvislosti s náběhem 1. (od 1. 12. 2016) a 2. vlny (od 1. 3. 2017) evidence tržeb, se navrhuje změna a zpřesnění některých ustanovení zákona o evidenci tržeb.

Změnou zákona o evidenci tržeb dojde ke zpřesnění § 3, § 8, § 9, § 11 odst. 4, § 17 odst. 1 a § 19 zákona o evidenci tržeb. Zároveň dojde ve smyslu Nálezu k přesunutí výjimek založených nařízením vlády č. 376/2016 Sb., o vyloučení některých tržeb z evidence tržeb, do § 12 zákona o evidenci tržeb. Uvedené změny nejsou předmětem hodnocení dopadů regulace, neboť nedochází de facto k věcnému posunu, pouze se za účelem vyšší právní jistoty povinných subjektů zpřesňuje obsahová stránka dotčených ustanovení.

V návaznosti na Nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 ze dne 12. 12. 2017 jsou předmětem hodnocení dopadů regulace možný věcný posun ve vztahu k ustanovením zákona o evidenci tržeb zrušeným Nálezem následující body:

- 1) hodnocení nezbytnosti zavedení povinnosti evidovat tržby pro tržby z činností spadajících do 3. a 4. fáze evidence tržeb,
- 2) změna regulace vůči platbám realizovaných dle § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb a platbám v jiných formách, které mají charakter této platbě obdobný, a potažmo ve vztahu k § 18 odst. 2 písm. b) ve znění do 28. 2. 2018,
- 3) věcná změna regulace vůči subjektům z 3. a 4. vlny evidence tržeb, kterým dle § 37 odst. 1 písm. b) a c) zákona o evidenci tržeb ve znění do 28. 2. 2018 měla vzniknout evidenční povinnost k 1. 3. 2018 nebo 1. 6. 2018 a případná změna regulace ve vztahu ke skupině osob s určitými specifiky nebo skupině osob s malým rozsahem jejich podnikatelské činnosti. Do této oblasti hodnocení dopadů regulace spadá též posouzení možného založení nových výjimek z evidence tržeb vůči tržbám s určitými specifiky (tak jak doporučuje Nález); v tomto ohledu tedy bude zvažována též změna rozsahu výjimek z evidence tržeb,

- 4) změna regulace povinnosti dle § 20 odst. 1 písm. b) a odst. 2 zákona o evidenci tržeb uvádět daňové identifikační číslo (dále též jako „DIČ“) na účtence vystavené podle zákona o evidenci tržeb.

Cílem hodnocení dopadů regulace je ve vztahu k bodu 1) až 4), při respektování závěrů Ústavního soudu, věcně upravit dotčená ustanovení tak, aby byly co možná nejefektivněji naplněny cíle evidenci tržeb.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dotčených oblastech

Za účelem narovnání tržního prostředí a v souvislosti s bojem s daňovými úniky byl přijat Parlamentem České republiky zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů. S ohledem na nezbytnost zajištění včasné přípravy na nově vzniklou povinnost byla účinnost administrativně – organizačních ustanovení (žádost o autentizační údaje, povolení zjednodušeného režimu, závazné posouzení) předsunuta již k 1. 9. 2016, obecná účinnost úpravy nastala k 1. 12. 2016, od kdy bylo zavedeno plošně zacílené hlášení údajů o platbách, které se vyznačují nižší nebo nejasnou mírou dohledatelnosti (platby v hotovosti, šekem apod.) vůči správci daně v reálném čase.

Zákonná úprava evidence tržeb spočívá na následujících základních principech:

- Evidovanou tržbou je platba, která splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu a která zakládá rozhodný příjem.
- Formální náležitosti pro evidovanou tržbu splňuje podle zákona o evidenci tržeb ve znění účinném do 28. 2. 2018 platba, která je uskutečněna a/ v hotovosti, b/ bezhotovostním převodem peněžních prostředků, k němuž dává příkaz plátce prostřednictvím příjemce, kterým je poplatník, který má platbu evidovat (zjednodušeně platby kartou), c/ šekem, d/ směnkou, e/ v jiných formách, které mají charakter obdobný formám podle písmen a) až d), nebo f/ započtení kauce nebo obdobné jistoty složené některým ze způsobů platby podle písm. a) až e). S účinností od 1. 3. 2018 nebudou v návaznosti na Nález evidovanou tržbou platby podle písm. b) a platby v jiné formě, která má charakter obdobný této formě.
- Rozhodným příjmem se rozumí u poplatníka daně z příjmů fyzických osob příjem ze samostatné činnosti, která je podnikáním, s výjimkou příjmů, který není předmětem daně z příjmů, je z hlediska obvykle přijímaných plateb ojedinělý, nebo podléhá dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně. U poplatníka daně z příjmů právnických osob se rozhodným příjmem rozumí příjem z činnosti, která je podnikáním, s výjimkou příjmů, který není předmětem daně z příjmů, je z hlediska obvykle přijímaných tržeb ojedinělý, podléhá dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně nebo podléhá dani ze samostatného základu daně.
- V okamžiku uskutečnění tržby, která podléhá evidenci tržeb, je poplatník dle § 18 odst. 1 zákona o evidenci tržeb povinen odeslat online prostřednictvím internetu datovou zprávu s údaji o evidované tržbě správci daně a vystavit zákazníkovi účtenku; jedná se o tzv. běžný režim evidence tržeb. V případě, že poplatník přijímá evidované tržby v místě bez internetového připojení, může mu správce daně na žádost povolit tzv. zjednodušený režim. V případě povolení zjednodušeného režimu je poplatník povinen v okamžiku uskutečnění evidované tržby vystavit účtenku pro zákazníka. Datovou zprávu (uloženou v pokladním zařízení) v tomto případě není povinen odesílat on-line, musí tak však učinit nejpozději do 5 dní od uskutečnění evidované tržby.
- Před přijetím první evidované tržby je poplatník povinen požádat správce daně o autentizační údaje (§ 13 zákona o evidenci tržeb). Správce daně umožní prostřednictvím společného technického zařízení poplatníkovi na základě autentizačních údajů získat jeden nebo více certifikátů pro evidenci tržeb, které slouží k autentizaci datových zpráv.

- Uskutečněním evidované tržby se s účinností do 28. 2. 2018 dle § 18 odst. 2 zákona o evidenci tržeb rozumí okamžik přijetí evidované tržby (písm. a) dotčeného ustanovení) nebo okamžik vydání příkazu k jejímu provedení, pokud byl tento příkaz vydán dříve než došlo k přijetí platby (písm. b) dotčeného ustanovení). S účinností od 1. 3. 2018 bude okamžikem uskutečnění evidované tržby toliko okamžik přijetí evidované tržby.
- Dle § 19 zákona o evidenci tržeb ve znění do 28. 2. 2018 datová zpráva s údaji o evidované tržbě jakož i účtenka vystavená dle § 20 zákona o evidenci tržeb obsahují následující náležitosti: daňové identifikační číslo poplatníka, označení provozovny, ve které je tržba uskutečněna, označení pokladního zařízení, na kterém je tržba evidována, pořadové číslo účtenky, datum a čas přijetí tržby nebo vystavení účtenky, pokud je vystavena dříve, celková částka tržby, bezpečnostní kód poplatníka (dále též jako „BKP“), údaj o tom, zda je tržba evidována v běžném či zjednodušeném režimu a za zákonem předvídaných okolností též daňové identifikační číslo poplatníka, který pověřil evidováním této tržby poplatníka, který tržbu eviduje. Nad rámec uvedených údajů datová zpráva s údaji o evidované tržbě může za podmínek předvídaných zákonem obsahovat též údaje o celkové částce plateb určených k následnému čerpání nebo zúčtování, celkové částce plateb, které jsou následným čerpáním nebo zúčtováním platby, relevantní informace o základu a dani z přidané hodnoty a podpisový kód poplatníka (dále též jako „PKP“). Účtenka vedle údajů kopírujících údaje v datové zprávě může obsahovat fiskální identifikační kód (dále též jako „FIK“), popř. podpisový kód poplatníka (za podmínek definovaných zákonem). V návaznosti na Nález nebude s účinností od 1. 3. 2018 daňové identifikační číslo údajem povinně uváděným na účtence, údajem povinně uváděným v datové zprávě s údaji o evidované tržbě dle § 19 zákona o evidenci tržeb však zůstává.
- Povinnost evidovat tržby ve znění zákona o evidenci tržeb do 28. 2. 2018 vzniká ve 4. vlnách – tržby ze stravovacích a ubytovacích služeb podléhají evidenci tržeb od 1. 12. 2016, tržby z malo- a velkoobchodu od 1. 3. 2017, ostatní evidované tržby pak od 1. 3. 2018, resp. 1. 6. 2018 v návaznosti na činnost, ze které evidovaná tržba plyne. S účinností od 1. 3. 2018 Nález 3. a 4. vlnu fakticky ruší, byť text odůvodnění Nálezu hovoří o odsunu těchto fází na neurčito s tím, že jejich znovuzavedení a určení okamžiku vzniku evidenční povinnosti vůči těmto tržbám musí předcházet analýza, jejímž obsahem bude posouzení nezbytnosti regulace vůči dotčeným skupinám osob s určitými specifiky nebo dotčeným skupinám osob s malým rozsahem jejich podnikatelské činnosti.
- Výjimky z evidence tržeb jsou založeny § 12 zákona o evidenci tržeb; s ohledem na zrušení možnosti využít nařízení vlády jako mechanismus rychlé reakce, budou výjimky založené nařízením vlády č. 376/2017 Sb., jakož i další výjimky přesunuty novelou přímo do textu zákona. Novelizace zákona je napříště (s účinností od 1. 1. 2019) jediným prostředkem, kterým lze vynětí tržby z evidence tržeb dosáhnout.
- S ohledem na nemožnost předvídat všechny relevantní modely evidence tržeb umožňuje zákon o evidenci tržeb ve znění do 31. 12. 2018 vládě prostřednictvím institutu nařízení vlády dočasně (§37 odst. 3 zákona o evidenci tržeb) nebo natrvalo (§ 12 odst. 4 zákona o evidenci tržeb) vyjmout při splnění zákonem předvídaných podmínek některé tržby, případně stanovit, že některé tržby budou namísto běžného režimu evidovány v tzv. zjednodušeném režim (§ 10 odst. 2 zákona o evidenci tržeb). S účinností od 1. 1. 2019 již nelze nařízení vlády využít. Stávající nařízení vlády č. 376/2017 Sb., o vyloučení některých tržeb z evidence, se s účinností k 1. 1. 2019 zrušuje.

1.4 Zhodnocení dosavadního fungování evidence tržeb

Počty dotčených poplatníků

Předpokládaný stav

Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015 předpokládala, že evidenci tržeb bude podléhat cca 540 000 poplatníků, a to:

- v 1. fázi od 1. 12. 2016 všichni poplatníci s evidovanými tržbami z ubytování (NACE 55) a stravování (NACE 56), celkem cca 46 000 poplatníků,
- v 2. fázi od 1. 3. 2017 všichni poplatníci s evidovanými tržbami z maloobchodu (NACE 47) a velkoobchodu (NACE 45, 46), celkem cca 192 000 poplatníků,
- v rámci zbývajících činností (ostatní NACE) pak cca 300 000 poplatníků.

Reálný stav - květen 2018

Evidenci tržeb podléhá aktuálně cca 170 000 poplatníků evidujících v cca 260 000 provozovnách:

- v rámci 1. fáze, která zahrnuje tržby ze stravovacích služeb realizovaných v rámci NACE 56 a ubytovacích služeb realizovaných v rámci NACE 55, cca 50 000 poplatníků,
- v rámci 2. fáze, která zahrnuje tržby z velkoobchodu v rámci NACE 45.1, 45.3, 45.5 a 46 a tržby z maloobchodu v rámci NACE 47, cca 105 000 poplatníků.

Aktuálně eviduje tržby též cca 15 000 poplatníků, u kterých je převažující činnost zařazena do 3. a 4. fáze. Pro účely statistik není možné jednoznačně konstatovat, zda jim tržby plynou právě z této převažující činnosti, či z jiné doplňkové činnosti.

V porovnání s původním záměrem došlo legislativním ukotvením k posunu vymezení tržeb spadajících do 1. fáze, která nezahrnuje tržby z celé NACE 55 a celé NACE 56, ale pouze ty tržby v rámci NACE 55, které jsou ubytovací službou, a ty tržby v rámci NACE 56, které jsou stravovací službou. Existují tak poplatníci, které přijímají evidované tržby z činností v rámci NACE 56, které však neplynou ze stravovací služby, nýbrž z dodání zboží, a tito poplatníci doposud nemají povinnost evidovat tržby. Typicky se jedná o prodej jídla a nápojů k okamžité spotřebě na stáncích (např. točené pivo, langoš, párek v rohlíku). Pro účely vymezení stravovací služby vychází Metodický pokyn k aplikaci zákona o evidenci tržeb¹ z principů uplatňovaných konstantní judikaturou Soudního dvora Evropské unie u daně z přidané hodnoty. Další skutečnost, která ovlivnila reálné počty subjektů evidujících v 1. a zejména 2. vlně evidence tržeb, je u části subjektů akceptace a uplatnění tzv. režimu minoritní činnosti, v rámci kterého finanční správa proklamovala, že u poplatníků majících minoritní tržby z 1. a 2. vlny evidence tržeb nebude do náběhu fáze zahrnující činnosti, ze kterých plynou poplatníkovi „majoritní“ tržby, vymáhat evidenční povinnost, viz Metodický pokyn k aplikaci zákona o evidenci tržeb.

Oproti předpokladům v Závěrečné zprávě k hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015 došlo přijetím pozměňovacího návrhu v poslanecké sněmovně k legislativnímu zakotvení čtyř fází evidence tržeb namísto předpokládaných tří. K 1. 3. 2018 měla naběhnout 3. vlna evidence tržeb, k 1. 6. 2018 následně poslední 4. vlna. Nález Ústavního soudu však náběh těchto vln zrušil.

¹ Metodický pokyn k aplikaci zákona o evidenci tržeb Verze 4.0, č. j.: 14332/18/7100-10114-205170 ze dne 1. 3. 2018, dostupný jako dokument „[Metodika k evidenci tržeb v4.0 \(1233,80 kB\)](http://www.etrzby.cz/cs/dokumenty)“ zde: <http://www.etrzby.cz/cs/dokumenty>

Vliv na počet podnikatelů a riziko nárůstu počtu ukončených podnikání

V souvislosti se zavedením evidence tržeb byl zejména ze strany odpůrců tohoto opatření předpokládán významný nárůst počtu ukončených podnikání, který se však v praxi nepotvrdil. Ačkoliv nelze vyloučit jednotlivé případy, u nichž teoreticky evidence tržeb mohla být jedním z důvodů či odůvodněním pro ukončení podnikatelské činnosti, celkové počty ukončených i vzniklých subjektů se nijak nevymykají běžnému trendu. Naopak celkové počty podnikatelů rostly, přičemž oblasti činností podléhajících evidenci tržeb se držely v popředí tohoto pomyslného žebříčku. Zcela jistě tak lze konstatovat, že evidence tržeb neměla žádný zásadní negativní dopad na počty podnikatelských subjektů v dotčených oblastech podnikání, což potvrzují i nezávislé analýzy².

Technické parametry evidence tržeb

Systém (elektronické) evidence tržeb je opatřením, které v českém právním řádu do zavedení zákona o evidenci tržeb nemělo obdoby. V letech 2005 – 2008 sice byl učiněn pokus o zavedení registračních pokladen, ty však jsou koncipovány na jiném principu.

Zejména kvalita on-line komunikace podnikatelů a finanční správy mohla vzbuzovat určité obavy, ačkoliv zkušenosti z Chorvatska naznačovaly, že by pro praxi, i s ohledem na míru digitalizace společnosti, nemělo jít o významnější problém. Tento předpoklad se potvrdil, obavy, které byly se zavedením opatření spojené, se nenaplnily a kvalita a rychlost komunikace v pozitivním slova smyslu předčila i původní očekávání – systém reaguje s odezvou cca 100 milisekund, na časové dotaci pro odbavení zákazníka se tedy on-line komunikace se systémem evidence tržeb významněji neprojevila, u obchodníků se v důsledku zavedení evidence tržeb netvoří fronty, jak bylo namítáno z řad skeptiků.

Systém evidence tržeb funguje bez obtíží, za rok a čtvrt fungování došlo pouze k jednomu výpadku (13. 12. 2016) v důsledku chyby na jednom z datových center po plánované instalaci úprav příjmové části evidence tržeb, v jejímž důsledku systém odmítal přijmout část tržeb, a to přibližně polovinu. S ohledem na legislativně-právní ošetření takových výpadků ustanovením § 22 zákona o evidenci tržeb však tento výpadek neměl negativní dopad ani na straně státu, ani na straně poplatníků. Opakované pozdější zaslání odmítnutých zpráv prošlo bez problémů, veškeré tržby, kterých se výpadek dotknul, byly řádně zaevidovány.

Dle informací Finanční správy z provozu systému evidence tržeb (<http://www.etrzby.cz/cs/Informace-o-provozu>) bylo ke dni 16. 5. 2018 169 733 poplatníky zaevidováno 5 658 miliónů tržeb.

Další údaje o provozu systému (k 1. 6. 2018):

- Ve špičce zpracuje přes **1,5 milionu** účtenek za hodinu

Autentizační údaje

- Počet přidělených autentizačních údajů celkem 212 976
 - elektronicky 81 580

² <https://www.bisnode.cz/o-bisnode/o-nas/novinky/loni-vzniklo-rekordni-mnozstvi-hospod/>

<https://www.bisnode.cz/o-bisnode/o-nas/novinky/loni-vzniklo-32-187-firem-nejvic-od-roku-2007/>

<http://amsp.cz/male-restaurace-a-hospody-bez-personalu/>

○ osobně na FÚ	131 396
Certifikáty	
• Počet vydaných certifikátů	302 153
Zjednodušený režim	
• Počet poplatníků s povolením evidovat tržby ve zjednodušeném režimu	317
Závazná posouzení	
• Počet rozhodnutí o závazném posouzení	989
Dotazy	
• Dotazy přes infolinky od spuštění (srpen 2016 – duben 2018)	90 064
• Dotazy přes kontaktní formulář celkem	30 787
○ technické dotazy celkem	18 931
○ metodické dotazy celkem	11 856

Náklady na straně poplatníků

Předpokládané náklady byly popsány v Závěrečné zprávě hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015. Lze konstatovat, že odhadované ceny odpovídají reálným aktuálním cenám na trhu, případně jsou tyto reálné ceny i nižší.

S ohledem na zvolený koncept systému evidence tržeb, který volbu vhodného pokladního zařízení ponechává na daném poplatníkovi a na jeho úvaze, jaké požadavky (vedle základních funkcionalit pro evidenci tržeb) na takové zařízení hodlá klást, nedisponuje Ministerstvo financí, a ani nemůže disponovat, podrobnou analýzou reálně vynaložených nákladů ze strany podnikatelů. Vytvoření komplexního přehledu o všech nákladech všech podnikatelů ve vazbě pouze na evidenci tržeb (bez ostatních vlivů či doplňkových nadstandardních řešení) je nereálné. Vždy se může jednat pouze o obecné odhady.

Náklady se v praxi liší:

- dle velikosti podnikatele,
- dle oboru činnosti (v některých segmentech může existovat určité specifikum výkonu, které může klást specifické požadavky na zařízení - např. při prodeji pod „širým nebem“ existuje zpravidla zvýšený požadavek na odolnost zařízení),
- ve vazbě na předchozí vybavení podnikatele atd.

Pro konečnou cenu řešení jsou nejvýznamnější konkrétní požadavky na hardware a software ze strany podnikatele:

- zda vyžaduje software či i hardware pouze pro evidenci tržeb,
- zda má zájem využívat v rámci software i jiné doplňkové programy, například účetnictví, skladová evidence atp.,
- zda eviduje pomocí stávajícího vlastního zařízení (mobil, tablet, PC, atd.), či zda potřebuje nové nebo speciální zařízení pro evidenci tržeb,
- zda je plátcem DPH (popř. potřebuje na účtence uvádět jiné další údaje, např. dle zákona o ochraně spotřebitele),
- jaký je počet hotovostních transakcí,
- zda se jedná o rychloobrátkový prodej,
- zda prodává ve specifických klimatických i lokálních podmínkách (např. potřebuje zařízení odolné proti vlhku, zařízení na baterie...),
- apod.

Trh aktuálně nabízí celou řadu variant. Zjednodušeně lze segmentovat takto:

- **programy zdarma**, které fungují na mobilních platformách Android a iOS (možnost využít pro chytré mobilní telefony a tablety),

- **placené programy** - placeny paušálně (měsíční poplatek od 50 Kč výše v návaznosti na kvalitu a rozsah poskytovaných doplňkových služeb) x placené jednou částkou bez dalších poplatku (od 1500 Kč) či pomocí dobíjení kreditu, které jsou vhodné jak pro PC, tak mobilní telefony, telefony atd.
- zařízení lze i **zapůjčit** (např. 49 Kč/den, 290 Kč/ měsíc apod.), např. sezónní podnikatel není nucen si kupovat technické zařízení,
- komplexní základní řešení (např. tablet, tiskárna, SW) již od 3.000 Kč,
- pro technicky méně zdatné uživatele jsou k dispozici řešení, která jsou obdobou kalkulačky (se zabudovanou tiskárnou) v cenách od cca 5 000 Kč,
- někteří dodavatelé poskytují i komplexní zařízení pro platbu kartou s implementovaným řešením (a tiskárnou) pro evidenci tržeb.

Co se týče internetového připojení, pro účely evidence tržeb přichází v úvahu v zásadě dvě základní alternativy:

- standardní paušální internetové připojení (v cenách od 100 Kč měsíčně),
- předplacené karty, u kterých k úhradě dochází pouze při dobítí – karta slouží na cca 30 000 transakcí a bez dalšího dobítí funguje 6 měsíců.

Na kvalitu připojení nejsou kladeny žádné významnější požadavky, připojení nemusí být vysokorychlostní. Poplatník musí volit takové řešení, které zajistí naplnění požadavků ustanovení § 22 zákona o evidenci tržeb. Mezní dobu odezvy musí poplatník nastavit nejméně 2 sekundy podle druhu a způsobu vykonávané činnosti tak, aby se jejím stanovením nemařil průběh evidence tržeb vzhledem k druhu a kvalitě připojení k veřejné datové síti.

Náklady na straně státu

Předpokládané náklady na straně státu

V rámci Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb byly předpokládány náklady na vybudování systému a náklady spojené s jeho bezproblémovým náběhem (hardware, software, infrastruktura, modul pro úctenkovou loterii apod.) ve výši cca 370 mil. Kč. Provozní náklady po spuštění IT systému (údržba systému, náklady na certifikační autoritu, na provoz service desk, zabezpečení a další standardní provozně technické náklady) byly odhadovány ve výši cca 170 mil. Kč ročně.

Ostatní náklady spojené s provozem systému evidence tržeb (volitelné vyšší zabezpečení systému pro uživatele, ověřování zaevidování účtenky ze strany zákazníků prostřednictvím SMS zprávy, vybavení kontrolních pracovníků, kontrolní nákupy atd.) měly činit cca 70 mil. Kč/ročně.

V souvislosti se zavedením systému evidence tržeb byly pro první dva roky očekávány také náklady na služby pro veřejnost, především na PR a call centrum, okolo 60 mil. Kč ročně.

Dále se odhadoval vznik nákladů v oblasti administrativního zázemí, tj. náklady na zajištění dodatečných personálních zdrojů participujících na vyřizování té agendy založené zákonem o evidenci tržeb, která nebude probíhat prostřednictvím automatických systémů - zejména kontrola dodržování uložených povinností a ukládání sankcí, vybrané aspekty přidělování autentizačních údajů a některé další procesy. Dle odhadů se mělo jednat o cca 400 pracovníků Finanční a Celní správy pro kontrolní činnost v terénu, která je pro efektivitu evidence tržeb klíčovým prvkem.

Co se týče reálně vynaložených nákladů a jejich výhledu pro další roky, lze odkázat na dokument zveřejněný Finanční správou na webu etrzby.cz v sekci Dokumenty³.

³ http://www.etrzby.cz/assets/cs/prilohy/Naklady_EET.pdf

Přínosy evidence tržeb

Předpokládané přínosy evidence tržeb

V Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015 byly jako hlavní přínosy identifikovány obtížně měřitelné narovnání tržního prostředí a vyšší daňové inkaso.

<i>DOPADY ZAVEDENÍ ELEKTRONICKÉ EVIDENCE TRŽEB – dle sektoru</i>	<i>Předpokládaný nárůst tržeb*</i>	<i>Předpokládaný nárůst tržeb (v mld. Kč)</i>
<i>Maloobchod, kromě motorových vozidel</i>	9,3%	104,5
<i>Stravování a pohostinství</i>	27%	16,1

Zdroj: Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015, resp. ADIS, vlastní propočty MF

**Předpokládaný nárůst tržeb byl prozatím odvozen od chorvatských zkušeností se zavedením elektronické evidence tržeb, kdy v sektoru maloobchodu vzrostly tržby o 13,9 % a v sektoru stravování a pohostinství o 40,5 %. Tyto hodnoty byly přizpůsobeny podmínkám České republiky.*

Očekávané dopady na příjmy veřejných rozpočtů

Akruální celoroční dopady EET v mld. Kč

Daň z přidané hodnoty	5,7
Daň z příjmů právnických osob	2,0
Daň z příjmů fyzických osob – z příznání	5,0
Celkem	12,7

Zdroj: Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015, resp. ADIS, vlastní propočty MF

Při současném zastoupení plátců DPH v těchto dvou sektorech a při aplikaci průměrné sazby DPH za rok 2013 lze očekávat, že dodatečný příjem na DPH za sektor maloobchod, kromě motorových vozidel (NACE 47), by mohl činit cca 4,9 mld. Kč a za sektor stravování a pohostinství (NACE 56) by dodatečný příjem na DPH mohl činit 0,8 mld. Kč. Celkový reálně dosažitelný dodatečný příjem z DPH a daně z příjmu pouze za dva výše uvedené sektory by tak mohl být cca 12,5 mld. Kč. Za ostatní sektory je v návaznosti na zvolený rozsah povinných subjektů další potenciál dodatečných příjmů až 5 mld. Kč.

Dosažené přínosy evidence tržeb

Za rok 2017 byl pozitivní rozpočtový dopad vlivu evidence tržeb na inkaso DPH na úrovni veřejných rozpočtů ve výši 4,9 mld. Kč. Pokud by nebyla zavedena snížená sazba DPH na stravovací služby, byl by tento vliv ještě o dodatečných zhruba 0,8 mld. Kč vyšší. Dále je nutné zohlednit skutečnost, že 2. vlna evidence tržeb naběhla až od 1. 3. 2017, tzn., že se tedy nejedná o čistý roční dopad. Za první tři měsíce roku 2018 odhadujeme dodatečný pozitivní vliv evidence tržeb na inkaso DPH na částku cca 2 mld. Kč oproti prvním třem měsícům roku 2017, kdy ještě nebyla účinná 2. vlna evidence tržeb.

Výpočet dopadu evidence tržeb vycházel z inkasa DPH u sledovaných vybraných subjektů z odvětví stravovacích služeb, ubytování, velkoobchodu a maloobchodu, které byly porovnány se skutečnými inkasy DPH za předcházející rok pro stejná odvětví, kdy evidence tržeb ještě nebyla účinná. Tento přírůstek meziročních inkas byl ještě dále očištěn (snížen) o logický předpoklad, že meziročně by tato odvětví autonomně rostla spolu s ekonomickým růstem (očištění přes spotřebu domácností pro odvětví stravování a ubytování a přes spotřebu domácností a vlády pro odvětví maloobchodu a velkoobchodu a efekty nových státních svátků).

Co se týče přínosů na daních z příjmů, ty bude možné komplexně kvantifikovat až po zpracování dat z daňových přiznání za rok 2017, tj. v druhé polovině roku 2018.

Po zavedení evidence tržeb došlo do května 2018 v oblastech činností, které podléhají evidenci tržeb, k nárůstu počtu plátců daně z přidané hodnoty celkem o 5 393 subjektů. Markantní je procentní nárůst u stravovacích služeb (o více než 16%), kde počet nových plátců DPH narostl téměř čtyřnásobně oproti celkovému průměrnému nárůstu počtu plátců DPH za všechny sektory bez ohledu na evidenci tržeb (růst přes 4 %).

Kontrolní činnost a sankce - stav květen 2018

Působnost k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb vykonávají orgány Finanční správy České republiky a Celní správy České republiky.

Celkem bylo provedeno od 1. 12. 2016 do 28. 5. 2018 119 037 kontrol, z toho bylo 26 731 se zjištěním, což je cca 25 % z celkového počtu provedených kontrol.

Nejčastější zjištěná pochybení:

- Nevystavení účtenky - 13 458,
- Nezasílání údajů do systému evidence tržeb - 13 562.

Tato dvě pochybení se často překrývají (pokud poplatník neodešle údaje do systému evidence tržeb, zpravidla ani nevystaví účtenku).

Celkově bylo uloženo 7 677 pokut v celkové výši cca 78 milionů korun. Medián výše uložené pokuty za přestupek činí 7 000 Kč.

Celkem bylo, jako opatření k vynucení nápravy, dočasně uzavřeno 24 provozoven, z nichž v současné době zůstává rozhodnutím kontrolních orgánů uzavřeno 6 z nich.

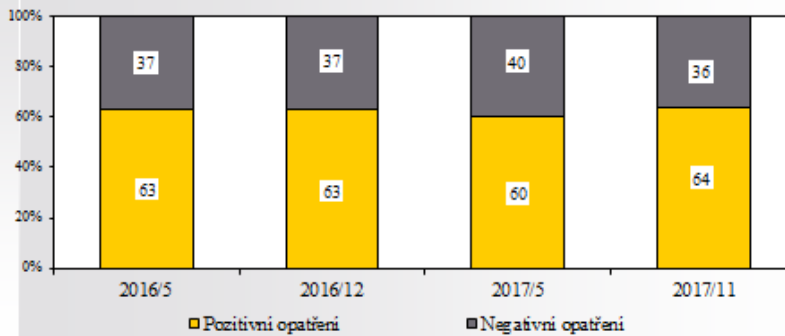
Vnímání evidence tržeb veřejností

Na podzim 2017 nechalo Generální finanční ředitelství zpracovat sociologický výzkum, který zjišťoval vývoj názorů veřejnosti na evidenci tržeb. Vyplývá z něj, že v listopadu 2017 téměř dvoutřetinová většina občanů (64 %) považovala zavedení elektronické evidence tržeb za pozitivní opatření. To je de facto stejný stav jako na počátku zavádění evidence tržeb, kdy se v květnu 2016 pro evidenci tržeb vyslovilo 63 % respondentů. Co se týče názorů na vliv evidence tržeb na podnikatelské prostředí, téměř třipětinová většina občanů (59 %) se v listopadu 2017 domnívala, že přispívá ke zlepšení podnikatelského prostředí. Tento podíl oproti roku 2016 vystoupal ze 48 %, i tehdy byl však navzdory absenci reálné zkušenosti silný a slibný. Stabilní je také přesvědčení, že zavedení evidence tržeb přispívá k lepšímu výběru daní. Aktuálně s pozitivním přínosem pro daňové inkaso souhlasí více než dvě třetiny občanů. Evidence tržeb má tedy stabilně většinovou podporu české veřejnosti.

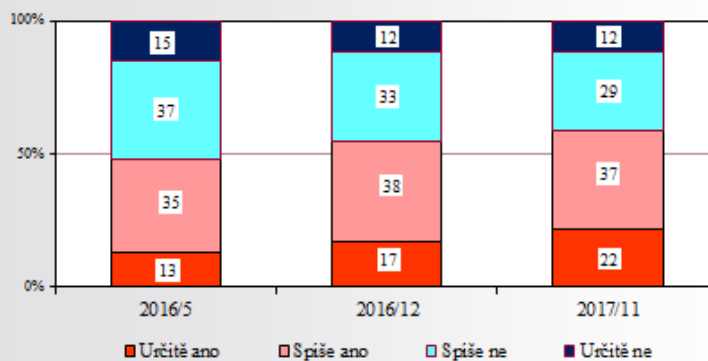
Téměř dvoutřetinová většina občanů aktuálně považuje zavedení EET za pozitivní opatření.

„Když zvážíte všechny okolnosti pro a proti elektronické evidenci tržeb, je její zavedení podle Vás:“

Téměř třipětinová většina občanů se domnívá, že EET přispívá ke zlepšení podnikatelského prostředí. Tento postoj v časové řadě posiluje.

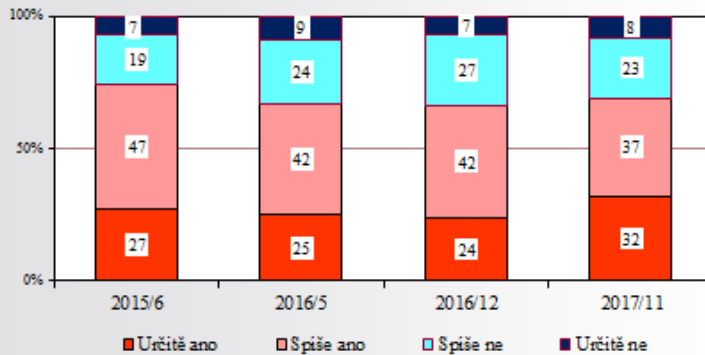
„Myslíte si, že zavedení elektronické evidence tržeb postupně přispěje (přispívá) k narovnání podnikatelského prostředí v ČR?“

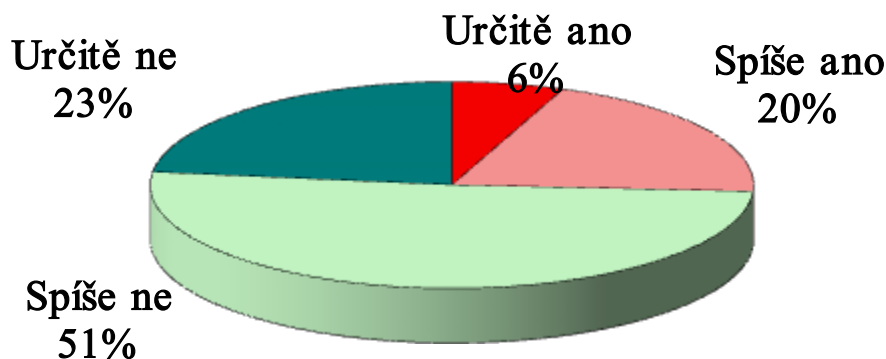
Více než dvoutřetinová většina občanů se domnívá, že EET přispívá k lepšímu výběru daní. Důležité je posilování jednoznačného přesvědčení.

„Myslíte si, že zavedení elektronické evidence tržeb postupně přispěje (přispívá) ke zlepšení výběru daní od obchodníků a poskytovatelů služeb?“

Evidence tržeb není důvod pro ukončení podnikání

- Občané si nemyslí, že kvůli evidenci tržeb musela skončit velká část podnikatelů.
- Nemyslí si to celých 74 % občanů.
- Pouze čtvrtina respondentů se domnívá, že kvůli zavedení evidence tržeb musela skončit velká část podnikatelů.

1.5 Identifikace dotčených subjektů

Jako dotčené subjekty byli v návaznosti na Nález a všeobecné poznatky z praxe identifikováni všichni poplatníci daně z příjmů, kteří přijímají evidované tržby ve smyslu § 4 zákona o evidenci tržeb, správce daně, stát a veřejnost, resp. zákazníci. Sekundárně jsou dotčenými subjekty též dodavatelé pokladních zařízení. V souvislosti s Nálezem Ústavního soudu mohou být změnou zákona nejvýznamněji dotčeni především podnikatelé s malým rozsahem podnikatelské činnosti či podnikatelé, jejichž činnost se vyznačuje určitými specifiky. Vůči těmto podnikatelům bude v rámci hodnocení dopadů regulace hodnocena alternativa k běžné evidenci tržeb, popř. jejich úplné vynětí. Povinnost analyzovat nezbytnost evidence

tržeb a zmírnění případných tvrdostí zjištěných touto analýzou změnou zákona je stanovena Nálezem.

1.6 Popis cílového stavu

Cílem navrhované regulace je zajistit soulad mezi požadavky definovanými Nálezem a praktickými zkušenostmi s 1. a 2. vlnou evidence tržeb a přitom zajistit naplnění základních cílů evidence tržeb, tj. především narovnání podnikatelského prostředí a sekundárně minimalizace šedé ekonomiky v oblasti krácení tržeb a navýšení daňového inkasa. Cílovým stavem zároveň nesmí dojít k nedůvodné diskriminaci některých skupin poplatníků s povinností evidence tržeb.

Ve vztahu k uvádění daňového identifikačního čísla musí být zvoleno takové řešení, které zajistí v souladu s Nálezem ochranu osobních údajů poplatníků povinných evidovat tržbu, jejichž DIČ je tvořeno rodným číslem a zároveň zajistit jednoznačnou identifikaci poplatníka tak, aby nevznikaly pochybnosti o tom, zda je daná tržba jeho evidovanou tržbou či nikoliv.

V případě § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb musí být zvoleno řešení, které při respektování Nálezu povede k podrobení režimu evidence tržeb veškerých plateb, které jsou pro správce daně při respektování principu proporcionality obtížně zpětně dohledatelné.

Cílovým stavem by dále mělo být dosaženo eliminace nepřiměřeně tvrdého dopadu na určité skupiny podnikatelů, které s ohledem na jejich specifikum, případně malý rozsah jejich podnikatelské činnosti, tak jak vyžaduje Nález. Mělo by být nalezeno takové řešení, které nejmenším podnikatelům umožní zprostit se povinností elektronicky evidovat tržby, avšak zajistí naplnění narovnání podnikatelského prostředí a nepovede k oprávněnému pocitu diskriminace u ostatních skupin podnikatelů podléhajících elektronické evidenci (ať už v běžném nebo zjednodušeném režimu). U tržeb z činností, které se vyznačují určitými specifiky a u kterých by evidence tržeb ve svém důsledku vedla k znemožnění podnikatelské činnosti, bude zvoleno takové řešení, které zajistí zachování plynulého a hospodárného výkonu podnikatelské činnosti, a to i s ohledem na možnost správce daně získat relevantní data o tržbách dotčených poplatníků z jiných zdrojů.

Pro vyhodnocení cílů v rámci navrhované regulace lze kromě posouzení narovnání podnikatelského prostředí, stanovit jako měřítko úspěchu regulace zvýšení výběru daně z příjmů a DPH. Dle odhadů navýšení daňového inkasa při zavedení 1. a 2. vlny evidence tržeb realizovaných v Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015 byl při současném zastoupení plátců DPH v těchto dvou sektorech a při aplikaci průměrné sazby DPH za rok 2017 očekáván dodatečný příjem na DPH za sektor maloobchod, stravování a pohostinství 5,5 mld. Kč (tento cíl byl naplněn) a reálně dosažitelný dodatečný příjem z daně z příjmů pouze za dva výše uvedené sektory cca 7 mld. Kč (naplnění tohoto cíle lze posoudit až po podání daňových přiznání za relevantní období). I přes ztížení kontrolní činnosti způsobené Nálezem (zejména v důsledku zrušení § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb), zůstává cílem vedle narovnání tržního prostředí též navýšení daňového inkasa (původně odhadováno na 18 mld. Kč) po zavedení evidence tržeb pro všechny sektory.

1.7 Zhodnocení rizika

1.7.1 Riziko narušení podnikatelského prostředí

Bude-li zvoleno takové řešení, které bude neodůvodněně zvýhodňovat některou skupinu podnikatelů, zvyšuje se významně riziko narušení podnikatelského prostředí, které ve svém důsledku může vést k tomu, že základní cíl evidence tržeb, tedy narovnání podnikatelského

prostředí, nebude naplněn. Změna rozsahu plateb splňujících formální náležitosti pro evidovanou tržbu toto riziko sebou nenese, neboť půjde o plošnou změnu, která se dotkne všech poplatníků, kteří přijímají evidované tržby.

Riziko narušení podnikatelského prostředí s sebou nenese ani úprava daňového identifikačního čísla. Jedná se o opatření, které nemá vliv na rozsah ani obsah evidenční povinnosti. Může mít vliv pouze na rozsah údajů, které budou mít někteří poplatníci povinnost uvádět na účtence.

Riziko narušení podnikatelského prostředí s sebou mohou přinést především výjimky z evidence tržeb, bude-li k nim přistoupeno pouze na základě politického požadavku, bez reálné vazby na nemožnost výkonu nebo zásadní omezení podnikatelské činnosti (díky specifikům dané činnosti) v souvislosti s podrobením evidenci tržeb; za účelem minimalizace tohoto rizika se jeví jako nezbytné, aby povinnost evidence tržeb byla nahrazena jinou povinností naplňující stejný účel (např. získáním dat z jiné evidence).

Riziko narušení podnikatelského prostředí lze detekovat také tam, kde by vysoké náklady na pořízení pokladního zařízení mohly vést část dotčených subjektů k omezení či ukončení podnikatelské činnosti, nebo k obcházení povinnosti, resp. k úplné rezignaci na plnění dané povinnosti.

1.7.2 Riziko krácení tržeb

V případě, že bude rozsah evidence tržeb omezen, ať už co do osobní působnosti nebo co forem plateb, které nebudou evidenci tržeb podléhat, může dojít k tomu, že některé skupiny podnikatelů přistoupí k tomu, že část realizovaných tržeb budou optimalizovat za účelem snížení své daňové povinnosti. Prostor pro takový postup se jim bude otevírat v případě, že nebude existovat žádný jiný efektivní prostředek kontroly realizovaných tržeb, který by umožňoval jejich kontrolu, optimálně v čase uskutečnění.

Ve vztahu k navrhovaným věcným změnám může toto riziko nabývat na významu především ve vztahu k zproštění nebo zmírnění evidenční povinnosti vůči tržbám některých poplatníků nebo tržbám z některých činností. Jeví se jako vhodné, aby byly z evidenční povinnosti vyňaty pouze tržby, jejichž evidování je při zachování stávajících standardů podnikatelské činnosti (plynulost a hospodárnost) objektivně nemožné, neefektivní či duplicitní. V případě poplatníků s malým rozsahem činnosti se pro účely minimalizace tohoto rizika jeví vhodnější evidenční povinnost (buť v modifikované podobě) zachovat, právě s ohledem na významné riziko krácení tržeb.

Co se týče forem plateb podléhajících evidenci tržeb, je nezbytné důkladně zvážit míru jejich dohledatelnosti; budou-li formy plateb nepodléhající evidenci tržeb dohledatelné jinými prostředky (jako platby kartou), riziko krácení tržeb nehrozí.

Úprava daňového identifikačního čísla sama o sobě na krácení evidenční povinnosti významnější vliv nemá, neovlivňuje povinnost tržby v reálném čase evidovat. Může však mít určitý vliv na efektivitu kontrolní činnosti.

1.7.3 Riziko snížení daňového inkasa

Je důsledkem krácení tržeb, které se může projevit zejména snížením inkasa na daních z příjmů a dani z přidané hodnoty. Bude-li nepoctivým poplatníkům vytvořen prostor pro krácení tržeb, projeví se tato skutečnost sekundárně právě snížením daňového inkasa a nedojde k naplnění sekundárního cíle evidence tržeb. S ohledem na bezprostřední vazbu na krácení tržeb lze ve vztahu k navrhovaným změnám a míře rizika snížení daňového inkasa konstatovat, že přímo úměrně korespondují s mírou rizika krácení tržeb.

1.7.4 Riziko diskriminace některých skupin podnikatelů

Riziko diskriminace bude eliminováno při zachování plošnosti jakéhokoli realizovaného opatření. Jakéhokoli výjimky, pro které neexistuje objektivní důvod, vždy povedou u subjektů podléhajících povinnosti k důvodnému pocitu diskriminace.

Z tohoto pohledu riziko diskriminace nevzniká ve vztahu ke změně forem plateb podléhajících evidenci tržeb, a to bez ohledu na to, jaké bude zvoleno řešení; toto řešení vždy bude uplatnitelné vůči všem podnikatelům podléhajícím evidenci.

Povinnost uvádět daňové identifikační číslo na účtence také nemá sama o sobě vliv na povinnost evidovat tržby a ani ona tedy k diskriminaci nevede. O určité míře diskriminace by bylo možné uvažovat při obnovení stavu před Nálezem. V takovém případě by totiž část podnikatelů měla na rozdíl od ostatních uveden na účtence osobní údaj a v tomto stavu věci by mohla diskriminaci spatřovat.

Nejvýznamnější riziko diskriminace s sebou nese případné zproštění evidenční povinnosti vůči některým skupinám podnikatelů. Pokud by těmto podnikatelům evidenční povinnost významněji neztěžovala výkon podnikatelské činnosti a byli by bez existence relevantní skutečnosti (např. jiného zdroje obdobných informací) přesto vyňati, mohli by se cítit diskriminováni podnikatelé, u nichž totožný vliv na podnikatelskou činnost vedl k zachování povinnosti evidovat tržby. Jeví se proto jako nezbytné posoudit, zda zde existuje jiná právní norma, která reguluje výkon dané činnosti natolik, že plně kompenzuje povinnost evidovat tržbu. Riziko diskriminace může být významné zejména ve vazbě na případná politická rozhodnutí o potenciálních výjimkách z evidence tržeb bez zásadních věcných důvodů.

1.7.5 Riziko zneužití osobních údajů

Uvedené riziko může být detekováno v souvislosti s úpravou daňového identifikačního čísla; u ostatních posuzovaných bodů hodnocení dopadů regulace o tomto riziku z povahy věci nelze vůbec hovořit. Riziko zneužití osobních údajů bude minimalizováno, bude-li s osobními údaji poplatníků v rámci údajů uváděných na účtence (a optimálně i v rámci údajů uváděných v datové zprávě s údaji o evidované tržbě) pracováno pouze v nezbytně nutném rozsahu.

1.7.6 Riziko nenaplnění principu proporcionality

Systém evidence tržeb (jak mj. konstatuje i Nález) by měl být nastaven a fungovat tak, aby měly daňové subjekty v souladu s nálezem sp. zn. Pl. ÚS 24/10 zachovánu možnost – zvláště neodporuje-li to smyslu a účelu posuzovaného zákona – této evidenci nepodléhat, a to nikoliv proto, aby získaly jakoukoliv výhodu z pohledu daňových povinností, ale proto, aby bylo v maximální možné míře sníženo riziko zranitelnosti jejich autonomní sféry. Pokud tedy správce daně disponuje určitými informacemi, neměl by s ohledem na minimalizaci tohoto rizika např. jen za účelem dosažení úplnosti analytických informací požadovat tyto informace i z dalšího zdroje. Jak konstatuje Ústavní soud, bylo by ústavně nekonformní, pokud by stát disponoval na základě evidence tržeb údaji, které skutečně

nezbytně nepotřebuje, aniž by dispozice s takovým typem údajů měla mít nutně přímo negativní konsekvence.

B Zavedení povinnosti evidovat tržby z činností zařazených v 3. a 4. fázi

2 Návrh variant řešení

2.1 Varianta 0: Zachování právního stavu založeného Nálezem

S účinností od 1. 3. 2018 byla část ustanovení § 37 odst. 3 odst. 1 písm. b) zrušena ve slovech „do konce patnáctého kalendářního měsíce ode dne nabytí účinností tohoto zákona a písm. c) totožného ustanovení bylo zrušeno v celém rozsahu. Podle zákona ve znění Nálezu tedy povinnost evidovat tržby zahrnuté do 3. a 4. fáze vůbec nevznikne a bude zachován stávající stav, který povinnost evidovat tržby zakládá pouze vůči tržbám ze stravovacích služeb realizovaných v rámci NACE 56, ubytovacích služeb dle NACE 55, velkoobchodu a maloobchodu s motorovými vozidly (NACE 45.1, 45.3, 45.4, pokud jde o obchod) a velkoobchodu (NACE 46) a maloobchodu (NACE 47).

Varianta 0 není způsobilá naplnit definované cíle a je jednoznačným narušením podnikatelského prostředí, neboť za předpokladu stejných podmínek – tj. přijímání plateb v hotovosti, zvýhodňuje ty podnikatele, kteří přijímají tržby výhradně z činností zařazených 3. a 4. fáze evidence tržeb, aniž by zohledňovala míru rizika krácení tržeb v daných segmentech. Varianta 0 zároveň vytváří nerovnost mezi poplatníky se stejným rozsahem podnikatelské činnosti; poplatníci v 1. a 2. vlně jsou na rozdíl od poplatníků v 3. a 4. vlně, zatíženi další povinností, která pro ně představuje časové, administrativní a finanční náklady, aniž by k takovému postupu existoval relevantní důvod.

Pohybujeme-li se v intencích Nálezu, nezbyváá než konstatovat, že nastolený právní stav zcela jistě nebyl záměrem ani cílem a rozhodně nebylo snahou Ústavního soudu zakotvit jej do právního řádu natrvalo. V rámci ústavních limitů, které mu dávají toliko možnost ustanovení zrušit, nikoliv věcně změnit, neměl Ústavní soud jinou možnost než 3. a 4. vlnu zrušit, avšak legitimním cílem, který sleduje, bylo pouze zajištění úpravy zákona o evidenci tržeb tak, aby naplnil ústavně konformní požadavky.

2.2 Varianta 1: Zavedení povinnosti evidovat tržby z činností zařazených v 3. a 4. fázi

Varianta 1 vychází z textu odůvodnění Nálezu, který považuje evidenci tržeb za legitimní nástroj a k zrušení 3. a 4. fáze přistoupil toliko za účelem poskytnout zákonodárci prostor, který povede k odstranění důsledků porušení pravidel jistoty a předvídatelnosti práva pro poslední dvě skupiny poplatníků. Dle názoru Ústavního soudu měl zákonodárce případné nepřiměřené tvrdé dopady na určité skupiny poplatníků zvážit ještě před zavedením evidence tržeb, nikoliv případné nedostatky hojit cestou nařízení vlády č. 376/2017 Sb., které využívá k nápravě zjištěných slabin právní úpravy.

V návaznosti na výše uvedené je tedy Variantou 1 opětovné zavedení povinnosti evidovat tržby pro tržby zahrnuté ve 3. a 4. fázi při respektování podmínek vymezených Nálezem; vymezení okamžiku vzniku evidenční povinnosti vůči těmto tržbám proto bude předcházet analýza dopadů na jednotlivé poplatníky spadající do této fáze a realizace případného zproštění evidenční povinnosti formou změny zákona nikoliv prostřednictvím nařízení vlády, jehož mantinely v zákoně o evidenci tržeb ve znění do 28. 2. 2018 shledal Nález jako nedostatečné.

Pouze Varianta 1 je způsobilá zajistit naplnění cílů stanovených jednak ve vztahu ke změně zákona o evidenci tržeb jednak evidenci tržeb obecně, tedy především narovnání

podnikatelského prostředí, minimalizaci rizika diskriminace některých podnikatelů a zvýšení daňového inkasa.

2.3 Přízpůsobení variant regulaci a její vynucování

Nulová varianta nevede ke stanoveným cílům, tj. proto bude z této fáze hodnocení dopadů regulace vyřazena. Odůvodnění je uvedeno v hodnocení nulové varianty dotčených bodů.

3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Výše uvedené varianty byly vyhodnoceny podle kritérií, která pokrývají klady a zápory (resp. přínosy a náklady) jednotlivých navržených variant.

Jako hlavní hodnotící kritéria byly identifikovány:

- náklady implementace,
- narovnání tržního prostředí,
- inkaso veřejných rozpočtů.

Z analýzy rizik vyplynulo kritérium v podobě:

- riziko narušení podnikatelského prostředí,
- riziko diskriminace některých skupin podnikatelů,
- riziko krácení tržeb,
- riziko snížení daňového inkasa.

K rizikům podrobněji viz část 1.6.

3.2 Náklady

Náklady implementace

Kritérium zohledňuje náklady subjektů na implementaci dané varianty. Náklady implementace zahrnují zejména náklady na úpravu technického řešení (pokladních zařízení na straně poplatníků, informačního systému daňové správy na straně státu) i administrativní zátěž spojenou se zavedením nové právní úpravy.

3.3 Přínosy

Vliv na narovnání podnikatelského prostředí

Smyslem nové úpravy je zajistit rovné podmínky na trhu a předejít tomu, aby někteří podnikatelé z titulu krácení tržeb nedisponovali neoprávněnou konkurenční výhodou spočívající v možnosti účtovat nižší ceny za poskytované zboží nebo služby v důsledku zatajování reálné výše tržeb.

Inkaso veřejných rozpočtů

Důsledkem nové právní úpravy je zajištění takové výše inkasa veřejných prostředků, které bude odpovídat skutečným příjmům dotčených subjektů. Nebude-li nová právní úprava poskytovat prostor pro krácení tržeb, lze očekávat navýšení daňového inkasa.

3.4 Vyhodnocení variant

Varianta 0: zachování právního stavu založeného Nálezem

Tato varianta není v souladu s cíli evidence tržeb definovanými v části 1.5, z toho důvodu nejsou její náklady a přínosy hodnoceny.

Varianta 1: Zavedení povinnosti evidovat tržby z činností zařazených v 3. a 4. fázi

Povinné subjekty

Podnikatelům přijímající tržby plynoucí z činností zařazených v 3. a 4. vlně evidence tržeb vznikne náklad na pořízení pokladního zařízení. S tímto nákladem i na straně těchto poplatníků bylo počítáno již při přípravě zákona o evidenci tržeb. V podrobnostech o výši nákladů na pořízení pokladního zařízení viz Zpráva hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015⁴. Podnikatelů zařazených v 1. a 2. vlně evidence tržeb se po nákladové stránce znovuzavedení dalších fází nijak nedotkne.

Nejvýznamnějším přínosem je zajištění narovnaní podnikatelského prostředí, existence plošného opatření minimalizujícího prostor pro obcházení tržeb a zajišťující nárůst inkasa daně z příjmů. Narovnaní podnikatelských podmínek může být považováno za významný přínos především subjekty z 1. a 2. vlny, kterým již vznikla povinnost evidovat tržby.

Stát

Na straně státu není důvod očekávat náklady spojené s implementací této varianty. Jedná se o stav předvídaný ke dni účinnosti zákona o evidenci tržeb, ze kterého bylo vycházeno při budování systému evidence tržeb.

Stát bude profitovat z narovnaní podnikatelského prostředí a především ze zavedení opatření, které ve svém důsledku povede k minimalizaci šedé ekonomiky v podobě krácení tržeb. Neméně významným přínosem je též inkaso daně z příjmů a DPH, které je po plném náběhu všech fází evidence očekáváno ve výši 18 mld. Kč

Zákazníci

Na straně zákazníků nevzniknou v souvislosti se znovuzavedením evidenční povinnosti vůči tržbám z činností zařazených do 3. a 4. vlny žádné náklady.

Stejně jako u předchozích subjektů je i zde nejvýznamnějším přínosem narovnaní tržního prostředí a související nárůst daňového inkasa. Prostřednictvím přerozdělení vybraných prostředků a jejich využitím ve veřejném zájmu může zákazník, resp. veřejnost profitovat na navýšení daňového inkasa.

Dodavatelé

Dodavatelům pokladních zařízení nevzniknou v souvislosti se znovuzavedením evidenční povinnosti vůči tržbám z činností zařazených do 3. a 4. vlny nové náklady. Ke zrušení těchto vln Nálezem došlo v okamžiku, kdy již na straně těchto subjektů byla vyvinuta činnost a provedeny související investice.

Přínosem je zajištění odbytu připravených pokladních zařízení pro 3. a 4. vlnu evidence tržeb.

⁴ <http://www.etrzby.cz/assets/cs/prilohy/RIA.pdf>

4 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Jedinou variantou směřující k cíli evidence tržeb je varianta 1.

2 Návrh variant řešení

Požadavek evidovat tržby uskutečněné bezhotovostním převodem peněžních prostředků, k němuž dává příkaz plátce prostřednictvím příjemce, kterým je poplatník, který má platbu evidovat, byl Nálezem sice shledán efektivním, nicméně s ohledem na dohledatelnost těchto tržeb jako ústavně nekonformní a s účinností od 1. 3. 2018 byl § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb zrušen. Informace o transakci realizované tímto způsobem může správce daně získat z titulu kompetencí založených ust. § 57 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), a to zejména v návaznosti na odst. 3 tohoto ustanovení, které bankám, včetně zahraničních bank, spořitelním a úvěrním družstvům a platebním institucím zakládá povinnost poskytnout na vyžádání správce daně čísla účtů, údaje o majitelích, stavech peněžních prostředků na účtech a o jejich pohybu a údaje o úvěrech, vkladech a depozitech. Ačkoliv jsou pod zrušované ustanovení § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb standardně zařazovány platby platební kartou realizované jak na terminálu obchodníka, tak na internetu, může mít zrušení daného ustanovení pro správce daně širší konsekvence, a to zejména s ohledem na provazbu mezi zrušovaným písm. b) a písm. e) totožného ustanovení, jehož prostřednictvím je dovozována povinnost evidovat tržby též pro další formy plateb, zejména elektronickými peněženkami, přednabitými kartami apod., tedy platebními instrumenty, které při využití specifického nosiče vytváří jakýsi „virtuální“ účet zákazníka, na němž jsou deponovány prostředky, které může využít k úhradě za předem vymezenou službu, zboží nebo skupinu služeb, skupinu zboží. Dalším významným důsledkem zrušení daného ustanovení je nezanedbatelné ztížení práce správce daně, spočívající např. v nutnosti individuálního získávání těchto dat od příslušných subjektů (bank atd.). Kromě této komplikace je nutné taktéž zmínit i riziko nezískání odpovídajících dat, např. v situaci, kdy dané účty jsou vedeny v zahraničí mimo reálný dosah správce daně.

2.1 Varianta 0: Zachování právního stavu založeného Nálezem

Jde o zachování stavu právní úpravy po zrušení § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb Nálezem. Formální náležitosti evidované tržby by při zachování tohoto stavu nesplňovaly jednak platby kartou ve smyslu rušeného ustanovení, ale též jim obdobné formy plateb, které evidenci tržeb před Nálezem podléhaly jako obdoba § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb dle § 5 písm. e) zákona o evidenci tržeb. Skutečnost, že evidenci tržeb podléhají též platby realizované prostřednictvím el. peněženek, přednabitého kreditu apod., by v případě úplného zrušení § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb bylo možno i nadále dovozovat z textu § 4 odst. 2 zákona o evidenci tržeb. Nezbytnost tohoto dovozování, resp. detailnějšího rozboru tohoto ustanovení však s sebou nese i riziko určité právní nejistoty. Aplikace tohoto ustanovení činí poplatníkům s ohledem na složitou právní konstrukci významné výkladové obtíže. Řada z nich v něm nespátřuje požadavek evidovat jak platbu sloužící k nabití prostředků (kreditu) na virtuální účet, tak samotné využití elektronického prostředku jako platebního prostředku k úhradě (čerpání prostředků z platebního účtu). Při zachování stávajícího stavu tak na straně dotčených subjektů mohou existovat pochybnosti, zda tyto platby evidenci tržeb podléhají či nikoliv.

2.2 Varianta 1: Explicitní zakotvení povinnosti evidovat platby el. peněženkou apod.

Jak je uvedeno výše, zrušení § 5 písm. b) zákona o evidenci tržeb se nedotklo jen plateb, u kterých existuje digitální stopa na platebních účtech, která je při splnění požadavků § 57 odst. 3 daňového řádu přístupná správci daně, ale též plateb obdobného charakteru, u kterých neexistuje požadavek vést je na platebních účtech ve smyslu zákona č. 370/2017 Sb., o platebním styku. Tyto platby aktuálně zpravidla podléhají evidenci tržeb dle § 4 odst. 2 zákona o evidenci tržeb, výklad tohoto ustanovení však v praxi činí významné obtíže. Jednoznačné zakotvení této povinnosti je vedeno principem právní jistoty a předvídatelnosti práva. Bude-li zákonem postaveno najisto, že je zde povinnost evidovat tento typ plateb, nemohou na straně poplatníků vzniknout v této věci pochybnosti.

To, že je nezbytné tento typ plateb evidovat, lze prohlásit za nesporné; vedení virtuálních účtů k elektronickým peněženkám a jím obdobným nosičům není zpravidla platební službou, o které by existovala digitální stopa mimo sféru výlučného vlivu dotčeného poplatníka, jde tedy o platby které jsou pro správce daně fakticky nedohledatelné. Poplatníci, kteří tyto „virtuální účty“ vedou, nejsou subjekty předvídanými § 57 odst. 3 daňového řádu a správce daně tak vůči těmto subjektům nemá založeno oprávnění požadovat relevantní informace o těchto virtuálních účtech, aktuální právní úprava tedy neumožňuje jejich dohledatelnost. I kdyby tomu tak bylo, není jisté, že by tyto dodatečně poskytované informace, jejichž původcem a zpravidla jediným držitelem je sám poplatník, nebyly jím dodatečně upravovány za účelem optimalizace jeho daňové povinnosti. V případě, že by tyto platby nepodléhaly evidenci tržeb, existuje zde reálné riziko krácení tržeb ze strany poplatníků, kteří tuto formu plateb využívají. Přesná data o počtu poplatníků, kteří tuto formu platby využívají, nejsou dostupná. Lze nicméně očekávat, že s ohledem na technický pokrok v této oblasti bude tato forma platby nabývat na významu. Aktuálně je v praxi využívána napříč podnikatelskými segmenty, např. stravování (řetězce s rychlým občerstvením, kavárny), maloobchod (obchodní domy a řetězce), služby (fitcentra, solária, sportoviště), dopravci (vlaků, autobusů). Zároveň lze důvodně očekávat, že by z obdobného důvodu mohl vzrůst počet poplatníků, kteří k využití tohoto institutu za účelem obcházení zákonné povinnosti přistoupí.

Výjimkou z výše uvedeného jsou přednabitě karty s kreditem poskytované telefonními operátory. V jejich případě lze poskytovanou službu subsumovat pod platební službu poskytovanou dle zákona č. 370/2017 Sb., o platebním styku. Bude-li existovat tržba jiného poplatníka, která bude rovněž podřaditelná danému ustanovení zákona o platebním styku, nebude ani tato tržba evidenci tržeb s ohledem na nenaplnění formálních náležitostí evidované tržby evidenci tržeb podléhat.

2.3 Přízpůsobení variant regulaci a její vynucování

Vzhledem k tomu, že se žádná z navrhovaných variant nedá vyloučit pro její nerealizovatelnost, budou všechny navržené varianty dále analyzovány.

3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Výše uvedené varianty byly vyhodnoceny podle kritérií, která pokrývají klady a zápory (resp. přínosy a náklady) jednotlivých navržených variant.

Jako hlavní hodnotící kritéria byly identifikovány:

- náklady implementace,
- efektivita kontrol,
- proporcionalita.

V návaznosti na hodnotící kritéria a z analýzy rizik vyplynulo kritérium v podobě:

- riziko narušení podnikatelského prostředí,
- riziko krácení tržeb,
- riziko nenaplnění principu proporcionality.

K rizikům podrobněji viz část 1.6.

3.2 Náklady

Náklady implementace

Kritérium zohledňuje náklady subjektů na implementaci dané varianty. Náklady implementace zahrnují zejména náklady na úpravu technického řešení (pokladních zařízení na straně poplatníků, informačního systému daňové správy na straně státu) i administrativní zátěž spojenou se zavedením nové právní úpravy.

3.3 Přínosy

Efektivita kontrol

Smyslem nové úpravy je nastavit platby podléhající evidenci tržeb, tak aby evidenci tržeb podléhaly všechny platby, které nejsou dohledatelné prostřednictvím stávajících kontrolních mechanismů správce daně (§ 57 daňového řádu).

Minimalizace rizika krácení tržeb

Budou-li evidenci tržeb podléhat všechny tržby, které nezanechávají digitální či jinou stopu dohledatelnou prostřednictvím mechanismu založeného § 57 odst. 3 daňového řádu, pak správce daně získá relevantní podklad pro zjištění veškerých příjmů poplatníka (nedohledatelné příjmy z evidence tržeb, ostatní příjmy využitím § 57 odst. 3 daňového řádu). Sekundárním efektem je pak navýšení daňového inkasa.

Zajištění naplnění principu proporcionality

V souladu s definovanými cíli má nová právní úprava šetřit práva poplatníka a vyžadovat relevantní data pouze tam, kde je není s to získat z jiných zdrojů, přičemž musí jít toliko o data, která jsou za účelem správy daní nezbytná.

3.4 Vyhodnocení variant

Varianta 0: Zachování právního stavu založeného Nálezem

Povinné subjekty

Poplatníkům resp. podnikatelům, kteří podléhají 3. a 4. fázi evidence tržeb a realizují své tržby prostřednictvím bezhotovostních plateb, nevzniknou náklady na pořízení vybavení pro evidenci tržeb ani související provozní náklady. Poplatníkům resp. podnikatelům, kteří podléhají 1. a 2. fázi evidence tržeb a realizují své tržby i prostřednictvím bezhotovostních plateb, mohou vzniknout náklady spojené s úpravou softwaru, nicméně případné přistoupení k těmto úpravám je pouze otázkou nezbytnosti této úpravy. Část podnikatelů bude mít i tuto změnu zahrnutou v ceně pravidelných úprav, náklady jim tedy nevzniknou. Budou-li podnikatelé nadále tržby uskutečněné touto formou dobrovolně evidovat, nemusí jim vzniknout žádné náklady.

Varianta 0 nemá pro povinné subjekty významnější přínosy.

Stát

Údaje o platbách realizovaných kartou budou namísto z evidence tržeb získávány prostřednictvím § 57 daňového řádu, což sebou nese zvýšenou administrativu na straně správce daně, na straně správce daně se tedy mírně zvýší personální náklady. Změna bude řešena realokací stávajících personálních zdrojů.

Nemá pro stát žádné přínosy, vyjma zajištění ústavně konformní situace.

Zákazníci

Nemá pro zákazníky žádné náklady ani přínosy.

Dodavatelé technického řešení

Může vzniknout náklad související s požadavkem klientů upravit software pro evidenci tržeb tak, aby údaje o tržbách uskutečněných prostřednictvím platební karty nebyly odesílány správci daně. S ohledem na to, že tržby realizované touto formou mohou být evidovány na dobrovolné bázi, však lze případnou změnu systému pokladního řešení spojit s nejbližší úpravou z jiných důvodů a tím případné náklady minimalizovat.

Varianta 0 nemá pro dodavatele žádné přínosy.

Varianta 1: Explicitní zakotvení povinnosti evidovat platby el. peněženkou apod.

Povinné subjekty

Na straně dotčených poplatníků - podnikatelů, kteří realizují své tržby výhradně prostřednictvím platby kartou a platebních bran nevzniknou žádné náklady na pořízení vybavení pro evidenci tržeb a související provozní náklady. Podnikatelé podléhající 1. a 2. fázi evidence tržeb již tyto náklady realizovali, podnikatelé podléhající evidenci tržeb v 3. a 4. fázi nebudou mít samostatný náklad spojený s Variantou 1, bude součástí nákladů na pořízení pokladního zařízení ve smyslu bodu A této kapitoly.

Povinné subjekty se nemusí obávat využívání elektronických peněženek (kreditů apod.) nepoctivými podnikateli, kteří by jej s ohledem na jejich nedohledatelnost mohli využívat k optimalizování reálné výše příjmů/obratu. V daném případě je postaveno najisto, že tyto platby splňují formální náležitosti pro evidovanou tržbu.

Stát

Totožně jako v případě Varianty 0 lze očekávat mírné zvýšení personálních nákladů v návaznosti na nezbytnost získat údaje o karetních transakcích využitím § 57 odst. 3 daňového řádu, jak je uvedeno výše, náklady budou řešeny realokací stávajících zdrojů.

Umožňuje správci daně kontrolovat též platby realizované prostřednictvím el. peněženek a jiných obdobných nosičů vázaných k virtuálním účtům. Díky tomu je zajištěna digitální stopa k provedeným platbám, prostřednictvím které je správce daně schopen vykonávat efektivní kontrolu plnění daňových povinností.

Zákazníci

Zajišťuje možnost využít vystavenou účtenku pro účast v účtenkové loterii.

Dodavatelé technického řešení

Může vzniknout náklad související s požadavkem nových klientů upravit software pro evidenci tržeb tak, aby údaje o tržbách uskutečněných prostřednictvím platební karty nebyly odesílány správci daně. S ohledem na to, že tržby realizované touto formou mohou být evidovány na dobrovolné bázi, však lze případnou změnu systému pokladního řešení spojit s nejbližší úpravou z jiných důvodů a tím případné náklady minimalizovat.

Varianta 1 nemá pro dodavatele žádné přínosy.

V návaznosti na obtížnou vyčíslitelnost uvažovaných nákladů a přínosů jsme přistoupili k ohodnocení jejich úrovně v intervalu: **žádné 0, mírné +/-1, střední +/-2, významné +/-3**. Rozdílem (resp. součtem) takto oceněných přínosů a nákladů jednotlivých variant se dospěje ke zjištění, u které varianty převažují přínosy nad náklady a která varianta je relativně výhodnější.

Identifikace nákladů a přínosů varianty 0 – „zachování současného stavu“

	Body	Náklady	Přínosy	Body
1	3	technické vybavení (popř. úprava softwaru) pro poplatníky		
2	1	provozní náklady poplatníků		
3	-2	personální náklady správce daně		
4	-2	ovlivnění výše tržeb dodavatelů pokladních zařízení (úbytek obchodníků využívajících vybavení k evidenci tržeb)		
5			nezatěžování dotčených poplatníků administrativou	2
6			podchycení evidence plateb el. peněženkou	-3
Celkem: 0				Celkem: -1
VYHODNOCENÍ VARIANTY 0: -1				

Identifikace nákladů a přínosů varianty 1 – „explicitní zakotvení povinnosti evidovat platby el. peněženkou apod.“

	Body	Náklady	Přínosy	Body
1	1	technické vybavení (popř. úprava softwaru)		

	Body	Náklady	Přínosy	Body
		pro poplatníky		
2	1	provozní náklady poplatníků		
3	-1	personální náklady správce daně		
4	-1	úbytek zákazníků využívajících vybavení k evidenci tržeb		
5			nezatěžování dotčených poplatníků administrativou	2
6			podchycení evidence plateb el. peněženkou	3
Celkem: 0				Celkem:5
VYHODNOCENÍ VARIANTY 1: 5				

4 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Následující tabulka je přehledem vyhodnocení variant. Nejde o snahu kvantifikovat kvalitativní hodnocení podle jednotlivých kritérií, ale zpřehlednit vyhodnocení variant.

Vychází z bodového ohodnocení variant dle tabulek identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant.

Varianta	Náklady	Přínosy	Celkem
0 (zachování současného stavu)	0	-1	-1
1 (explicitní zakotvení povinnosti evidovat platby el. peněženkou apod.)	0	5	5
NEJVÝHODNĚJŠÍ VARIANTA: 1			

D Plošná změna povinných subjektů

2 Návrh variant řešení

Jak již bylo konstatováno v úvodní kapitole, zrušil Ústavní soud § 37 odst. 1 písm. b) ve slovech „do konce patnáctého kalendářního měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a písm. c) tohoto ustanovení, a to z důvodu, že zvolené řešení pro 3. a 4. fázi bylo dle jeho názoru přijato bez všestranného zvážení všech možných dopadů na zbývající část povinných subjektů (z hlediska významu pro narovnání podnikatelského prostředí, možné konkurence s jinými podnikateli a pro zavedení elektronické evidence – tzv. objektivní podmínky nezávislé na způsobilosti nositele základního práva podnikat). K vyhodnocení dopadů dle názoru Ústavního soudu v plném rozsahu nedošlo, což Ústavní soud dovozuje ze skutečnosti, že bylo přistoupeno k dodatečné nápravě již zjištěných slabin právní úpravy cestou nařízení vlády č. 376/2017 Sb. (které Nálezem ke dni 31. 12. 2018 pozbývá platnosti). Proto Ústavní soud konstatuje, že bude v zákoně třeba vymezit skupiny, které – ač měly být jinak do této regulace zahrnuty, budou z ní vyňaty (místo nařízení vlády cestou zákona) a dále že je třeba zvážit, zda zde nejsou skupiny osob, které s ohledem na jejich specifikum, případně malý rozsah podnikatelské činnosti, nebude nezbytné pod tuto jinak plošnou a povinnou regulaci zahrnout, popř. jim nechat možnost volby, zda ji vést, protože to shledají pro sebe výhodným.

Před přípravou zákona o evidenci tržeb byly důsledně analyzovány dopady této normy na veškeré dotčené poplatníky, vůči nimž byla vymezena věcná působnost. Zároveň, při vědomí limitace informovanosti o reálné praxi, byl navrhovaný stav opětovně konzultován se zástupci podnikatelských svazů a dalších dotčených subjektů, jakožto osob, které mají více než dostatečné praktické zkušenosti a z jejichž strany nikdy nebyla namítána složitost či nemožnost naplnění požadavků evidence tržeb. Zákonodárce tedy vyvinul maximální možné úsilí, aby předvídal všechny dopady z hlediska povinných osob, času a způsobu. Dalším aspektem, který je nutné zmínit, jsou i změny právních předpisů, ke kterým došlo v průběhu času (např. nová regulace hazardních her). I přesto je ze strany zákonodárce respektováno odložení 3. a 4. vlny do doby provedení analýz dle požadavku Ústavního soudu. Při definici osobní působnosti analýzy vyšel zákonodárce z dosavadních zkušeností aplikační praxe evidence tržeb a z textu Nálezu bod. 117 (strana 38) a podrobil jí:

- D1 - skupiny osob vyznačující se určitým specifikem, a dále
- D2 - skupiny osob s malým rozsahem podnikatelské činnosti.

D1 Podnikatelé se specifickou činností

V návaznosti na výše uvedené odůvodnění Nálezu byly detekovány skupiny osob, resp. tržby určité skupiny osob, které budou s ohledem na své specifikum z evidence tržeb vyňaty; fakticky jde tedy o tržby, u kterých by mělo být přistoupeno k vynětí z evidence tržeb ve smyslu § 12 zákona o evidenci tržeb. Ministerstvo v rámci konzultací a posuzování dopadů na podnikatele, kteří měli evidenci tržeb podléhat v rámci 3. a 4. fáze, dospělo k závěru, že se jeví jako nezbytné, aby byli poplatníci zproštěni evidenční povinností ve vztahu k:

- tržbám za poskytování předplacených telekomunikačních služeb nebo jiných služeb,
- tržbám z provozování hazardních her,
- tržbám z poskytování obchodní letecké dopravy včetně služeb poskytovaných v přímé souvislosti s ní.

S potřebou vynětí těchto tržeb z evidence tržeb s ohledem na nemožnost plynulého a hospodárného výkonu podnikatelské činnosti se obrátili na vládu a Ministerstvo financí poplatníci, kteří přijímají evidované tržby za poskytování předplacených telekomunikačních služeb nebo jiných služeb, tržby z obchodní letecké přepravy včetně služeb poskytovaných v přímé souvislosti s ní a poplatníci, kteří přijímají tržby z hazardních her.

Vynětí tržeb z předplacených telekomunikačních služeb lze odůvodnit především znemožněním plynulého a hospodárného výkonu podnikatelské činnosti. Dle § 4 zákona o evidenci tržeb by totiž k zaevidování tržby a vystavení účtenky mělo dojít nejen při pořízení (nabití kreditu), ale i čerpání jednotlivých služeb (např. odeslání SMS či MMS, uskutečnění hovoru, čerpání mobilních dat), což by v souvislosti s těmito tržbami znamenalo cca 10 až 15 mil. účtenek denně navíc ve srovnání se stavem před zavedením evidence tržeb. Jedná se o cca 80 poplatníků, mobilních operátorů a virtuálních operátorů, kterým plynou tržby z této činnosti.

V případě hazardních her je požadavek na vynětí odůvodněn jednak faktickým znemožněním plynulého a hospodárného výkonu podnikatelské činnosti evidencí tržeb u některých typů her, jednak novou regulací v oblasti hazardních her založenou zákonem č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů. Plynulý a hospodárný výkon podnikatelské činnosti je ve vztahu k hazardním hrám znemožněn aplikací § 4 zákona o evidenci tržeb. Evidenci tržeb by totiž podléhal jak každý vklad peněz (nabití konta), tak uplatnění kreditu (např. „protočení automatu“) a případné vrácení kreditu. Zásadní technické a provozní problémy mohou vznikat zejména u tzv. živých her (poker, ruleta) či technických her. V návaznosti na novou právní úpravu pak podrobení tržeb z hazardních her evidenci tržeb neobstojí v testu proporcionality. Správce daně má v tomto případě možnost získat relevantní data prostřednictvím Informačního systému provozování hazardních her a neexistuje tak legitimní důvod, aby obdobná data v obdobné podobě vyžadoval po příjemcích tržeb z hazardních her ještě z titulu evidence tržeb. Vynětí těchto tržeb se dotkne cca 110 poplatníků, kterým plynou tržby z hazardních her.

Tržby z obchodní letecké přepravy a tržby ze služeb poskytovaných v přímé souvislosti s ní jsou realizovány prostřednictvím globálních distribučních systémů. Tyto systémy jsou vyvíjeny a provozovány třetími stranami, případná úprava (nezbytná pro evidenci v jakémkoliv režimu evidence tržeb) těchto systémů pro účely evidence tržeb není v kompetenci dotčených poplatníků. Pokud by tyto poplatníci s ohledem na nově vzniklou povinnost iniciovali změnu systému a jeho dodavatelé jim vyšli vstříc, byly by náklady na úpravu s ohledem na celosvětový aspekt pro dotčené poplatníky likvidační a prakticky i nerealizovatelné. Naopak neexistence vůle upravit systém a nezbytnost jeho nahrazení lokálním systémem by ve svém důsledku vedla k zásadnímu narušení a potažmo až zániku mezinárodní konkurenceschopnosti dotčených poplatníků. Při zachování stávajícího stavu by také mohlo dojít k zásadnímu narušení hospodárnosti a plynulosti poskytované služby a k narušení bezpečnosti. Okruh poplatníků s tržbami z této činnosti je poměrně omezený, jedná se o letecké a handlingové (odbavovací) společnosti a prodejní agentury autorizované organizací IATA.

V době přípravy zákona o evidenci tržeb nebyly překážky v dotčených oblastech známy ani namítány ze strany zástupců těchto dotčených poplatníků, byť měli v rámci legislativního procesu i neformálních jednání realizovaných k návrhu na zavedení evidence tržeb možnost se k dané problematice vyjádřit. Požadavek na vynětí z evidence tržeb vystal teprve po započítání jejích příprav na evidenci tržeb. V případě hazardních her došlo v mezidobí od přijetí zákona o evidenci tržeb i k výše zmíněné změně regulace a tím i dostupnosti relevantních dat pro správce daně.

Ministerstvo financí v rámci konzultací dále dospělo k závěru, že je nezbytné zohlednit též specifikum výkonu u tržeb z poskytování zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění. V oblasti provozování zdravotní péče právní úprava v minulosti neumožňovala, aby lékařské praxe, které provozuje fyzická osoba, mohly být zcizovány či mohly být předmětem dědického řízení, neboť podmínkou tohoto postupu bylo absolvování výběrového řízení, jehož výsledek nezaručoval, že lékař, který uspěl ve výběrovém řízení, získá smlouvu o poskytování a úhradě zdravotní péče s příslušnými zdravotními pojišťovnami. Důsledkem této skutečnosti je faktický stav v tomto podnikatelském segmentu, v němž by měl být z povahy věci výkon činnosti realizován fyzickou osobou jakožto výkon svobodného povolání, avšak za účelem zajištění kontinuity lékařských praxí je namísto toho standardem založení právnické osoby.

Smyslem uvedeného postupu je předání praxe jednoho lékaře lékaři jinému a na tento účel by při nastavování režimu evidence tržeb nemělo být rezignováno. Z tohoto ohledu se jeví jako vhodné vyjmout pouze malé právnické osoby s malým obratem hotovostních plateb. Vyšší obrat totiž zpravidla svědčí jinému účelu zakládání právnické osoby, než je kontinuita lékařské praxe. Tímto účelem může být např. vybudování kliniky.

Toto specifikum je nutno zohlednit při zvažování osobní působnosti zvláštního režimu (viz dále).

Dle informací Ústavu zdravotnických informací a statistiky ČR je na území ČR cca 12 700 poskytovatelů zdravotních služeb ve formě právnických osob, přičemž více než 95 % jsou poskytovatelé ambulantních zdravotních služeb – soukromí lékaři (uvedené číslo nezohledňuje výši obratu ani přijímaných hotovostních tržeb).

D2 Malí podnikatelé

Evidence tržeb byla zavedena jako plošné opatření, které všem podnikatelům přijímajícím evidované tržby zakládá povinnost v okamžiku uskutečnění evidované tržby odeslat datovou zprávu s údaji o evidované tržbě a vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne. V této souvislosti musí být každý dotčený podnikatel vybaven vhodným pokladním zařízením a tiskárnou, které budou vybaveny odpovídajícím softwarem, který splnění této evidenční povinnosti umožní. Zatím účelem byla legislativně zakotvena též možnost uplatnění slevy na dani z příjmů ve výši 5.000,- Kč na pořízení pokladního zařízení pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob. Vycházejíc z praktických zkušeností po zavedení evidence tržeb a i optikou Nálezu je tak nutné vzít v potaz, že:

- existuje významná skupina podnikajících fyzických osob, které s ohledem na minimální příjmy tvrzené v daňovém přiznání nemohou slevu uplatnit (poplatník musí dosáhnout dílčího základu daně ze samostatné činnosti minimálně 199 tis. Kč, aby mohl slevu na dani uplatnit v plné výši 5.000,- Kč),
- existuje významná skupina podnikajících fyzických osob bez „kamenné“ provozovny, pro které je evidování tržeb spojeno s vyššími nároky na kvalitu pokladního zařízení a dostupnost internetového připojení, čímž se v nepoměru k výši příjmů/tržeb zvyšují náklady subjektu na jeho pořízení.

V návaznosti na výše uvedené odrážky pak ve vztahu k dotčeným podnikatelům nemůže dojít k narovnání podnikatelského prostředí. Nezbytnost pořízení vhodného pokladního zařízení i ve vazbě na relativní elektronickou negramotnost některých z nich je pro ně natolik významnou zátěží, že může být významnou motivací pro omezení či ukončení podnikatelské činnosti. Jiná část dotčených podnikatelů s ohledem na nákladnost zařízení i přes vědomí rizika sankce může kalkulovat s pravděpodobností kontroly; dojde-li k závěru, že u něj s ohledem na velikost není její riziko významné, může dojít k závěru, že pro něj i při vědomí možné sankce bude výhodnější na povinnost evidence tržeb zcela rezignovat,

popř. ji s ohledem na stálou klientelu bude plnit vůči těm zákazníkům, u kterých bude cítit riziko nahlášení neevidované tržby. Zbývající malí podnikatelé pak budou vystaveni nebezpečí, že s ohledem na nové náklady budou nuceni navýšit ceny za své zboží nebo služby, avšak s těmito cenami již nebudou způsobilí konkurovat cenám podnikatelů bez pokladního zařízení.

2.1 Varianta 0: Zachování právního stavu založeného Nálezem

Bude-li zachován právní stav po 1. 3. 2018, nevznikne podnikatelům v 3. a 4. vlně vůbec povinnost evidovat tržby. Je otázkou, zda v takovém případě lze hovořit o naplnění požadavků definovaných Nálezem, které presumovaly znovuzvážení nezbytnosti vzniku evidenční povinnosti pouze vůči poplatníkům se specifiky nebo poplatníkům s malým rozsahem podnikatelské činnosti; o tom, že vůči středním a velkým poplatníkům jde o legitimní opatření, není v Nálezu sporu. Pozitivem Varianty 0 je automatické vynětí poplatníků uvedených v D1, kteří se při ní nemusejí obávat podrobení evidenční povinnosti.

Po administrativní stránce je zachování stávajícího stavu minimalistickou variantou, která neklade po procesní stránce žádné požadavky ani na poplatníka ani na správce daně. Tato varianta s sebou nese významné riziko narušení podnikatelského prostředí a oprávněného pocitu diskriminace u podnikatelů, kteří již evidenci tržeb podnikají. Naprosto zásadní může být tento diskriminační efekt např. v oblasti stravování, kde část podnikatelů s ohledem na rozdělení do fází dle charakteru činnosti (stravovací služby v 1. fázi, dodání zboží v rámci NACE 56 ve 3. fázi) této povinnosti již podléhá a část nikoliv. Podnikatelé mohou být touto variantou motivováni neposkytovat stravovací služby, nýbrž realizovat stánkový prodej.

Varianta 0 popírá veškeré relevantní cíle, ke kterým evidence tržeb směřuje. To, že byla evidence tržeb zavedena v prvních dvou fázích pro stravovací a ubytovací služby a obchod, zcela neodpovídá rozložení rizika krácení tržeb napříč trhem; rozložení bylo motivováno zejména snahou postihnout novou povinností nejprve podnikatele, pro které bude nejmenší zátěž, neboť již pokladní zařízení využívají. Na opačném pólu pak šlo o snahu poskytnout dostatečný prostor pro přípravu těm segmentům, v nichž se nejedná o běžný standard. Ministerstvo financí považuje za důležité zdůraznit, že do 3. a 4. fáze spadá např. i oblast stavebnictví, která je co do krácení tržeb jedním z nejrizikovějších segmentů. Rizikovou oblastí je i poskytování osobních služeb.

Tabulka nevykázaných příjmů a nadhodnocených nákladů podle NACE

2012 NACE		Nevykázané příjmy v mil. Kč	Nevykázané příjmy a nadhodnocené náklady v mil. Kč
A	Zemědělství, lesnictví a rybářství	12 394	14 227
B	Těžba a dobývání	0	0
C	Zpracovatelský průmysl	17 933	28 770
D	Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu	216	375

E	Zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi	2 093	3 387
F	Stavebnictví	36 956	56 749
G	Velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel	35 138	45 334
H	Doprava a skladování	5 699	9 884
I	Ubytování, stravování a pohostinství	20 017	22 546
J	Informační a komunikační činnosti	4 819	7 190
K	Peněžnictví a pojišťovnictví	0	0
L	Činnosti v oblasti nemovitostí	3 325	4 324
M	Profesní, vědecké a technické činnosti	8 752	10 796
N	Administrativní a podpůrné činnosti	3 447	4 988
O	Veřejná správa a obrana; povinné sociální zabezpečení	0	0
P	Vzdělávání	659	1 020
Q	Zdravotní a sociální péče	1 495	2 121
R	Kulturní, zábavní a rekreační činnosti	1 758	2 781
S	Ostatní činnosti	5 193	7 911
T	Činnosti domácností jako zaměstnavatelů; činnosti domácností produkujících blíže neurčené výrobky a služby pro vlastní potřebu	2 262	2 262
U	Činnosti exterritoriálních organizací a orgánů	0	0
Celkem		162 156	224 665

Zdroj: Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb (odhady Ministerstva financí na základě vlastních dat a dat ČSÚ)

Varianta 0 je zároveň v příkrém rozporu s tendencemi a zkušenostmi ostatních států využívajících evidenci tržeb jako daňového nástroje. Většina těchto států v dlouhodobém horizontu rozšiřuje osobní okruh působnosti regulace, příkladmo lze zmínit např. Slovensko.

Tabulka počtu subjektů v/mimo evidenci tržeb při Variantě 0

Varianta 0		
subjekty	Počet	Zdroj
podléhající evidenci tržeb	169 733	http://www.etrzby.cz/cs/Informace-o-provozu-k-16.5.2018
nepodléhající evidenci tržeb	cca 450 000	kvalifikovaný odhad MF vycházející z odhadu počtu povinných subjektů v Závěrečné zprávě hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb

2.2 Varianta 1 – vynětí tržeb poplatníků daně s obratem/výší příjmů do určitého limitu

Varianta 1 vychází z pozměňovacích návrhů předložených v průběhu legislativního procesu k zákonu o evidenci tržeb a dále z návrhů na novelizaci zákona o evidenci tržeb předložených v průběhu roku 2016 a 2017 (před Nálezem); vynětí bylo zpravidla vázáno na hranici limitu plátcovství daně z přidané hodnoty. Pro účely RIA byla zvolena výše limitu 500 000 Kč.

Varianta pro vynětí poplatníků s příjmy do 500 000 Kč byla v minulosti navrhována také některými podnikatelskými svazy a zástupci části politické reprezentace. Veškeré tyto varianty byly Poslaneckou sněmovnou doposud zamítnuty.

Materiální znak vynětí by byl navázán na výši příjmů. Co se týče procesní stránky výjimky, pro vynětí by nebyl vyžadován předchozí souhlas správce daně, naplnění podmínky by poplatník dokazoval až při daňové kontrole, v jejímž rámci by bylo zjištěno, že neeviduje tržby. O důvodu neplnění evidenční povinnosti by byl poplatník povinen informovat zákazníka vyvěšením odpovídajícího informačního oznámení.

Varianta 1 respektuje požadavek zvážit nezbytnost povinné regulace pouze pro poplatníky s malým rozsahem podnikatelské činnosti, definovaný v závěrech Ústavního soudu. V porovnání s nulovou variantou nerozšiřuje okruh vynětí na všechny poplatníky v 3. a 4. fázi, nezakládá tedy apriori nerovnost mezi jednotlivými fázemi. Na druhé straně však Varianta 1 zcela rezignuje na cíl evidence tržeb, kterým je narovnání tržního prostředí, neboť nepředchází krácení tržeb. Pro účely naplnění parametru výše příjmů vychází ze skutečností proklamovaných v daňovém přiznání, aniž by nějakým způsobem zajišťovala relevantnost tvrzených údajů, zkoumala reálnou výši příjmů subjektů a především eliminovala riziko optimalizace výše dosažených příjmů v mezidobí od uskutečnění evidované tržby do podání daňového přiznání.

Varianta 1 v podstatě nemůže být úspěšná, tzn. vést k předvídaným cílům, bude-li vycházet z vadných premis - bez informací o skutečných tržbách poplatníků získaných v reálném čase vzniká na straně správce daně nemožnost prokázat reálnou výši příjmů poplatníků pro účely založení evidenční povinnosti. S ohledem na nezbytnosti eliminace diskriminace je v kontextu možného udělení výjimky nezbytné uvažovat o všech poplatnících, který naplní definovaný parametr.

V případě, že bude přistoupeno k vynětí poplatníků s tržbami/příjmy do daného limitu, bude nezbytné, aby se vynětí vztahovalo nejen na poplatníky s tržbami s činností zařazených do 3. a 4. fáze evidence tržeb, ale též poplatníků, kteří s evidencí tržeb započali v 1. a 2. vlně. Pokud naplní předvídané limity, musí být aplikace umožněna i poplatníkům z 1. a 2. vlny, kteří již své tržby evidují. Bude tedy výhradně na jejich uvážení, zda se s ohledem na již proběhlé časové a finanční investice do zavedení evidence tržeb rozhodnou tržby nadále evidovat, či zda od plnění této povinnosti v návaznosti na možnost využít výjimky ustoupí.

Dle dat správce daně (které jsou předmětem tabulek níže) by plošným vynětím poplatníků s tvrzenými tržbami/příjmy do 500 000 Kč mohlo dojít k natolik významnému zmenšení okruhu poplatníků podléhajících evidenci tržeb, že by byl zcela zmařen smysl a účel evidence tržeb a významně narušen podnikatelský prostor v ČR; evidence tržeb by se v takovém případě dotkla méně než 40 % poplatníků s hotovostními tržbami:

Tabulka počtu poplatníků v/mimo evidenci tržeb při Variantě 1

Vybrané údaje z DAP k DPFO a DPPO za ZO 2016				
Vlna EET	FO/PO	Počet podnikajících FO a PO s obratem do 500 000 Kč		
		0 - 500 000 Kč		Celk. počet všech subjektů bez ohledu na výši obratu
		Absolutní	Relativní	Absolutní
1	Celkem	25 415	45,72%	55 584
	FO	17 961	47,22%	38 035
	PO	7 454	42,48%	17 549
2	Celkem	143 522	56,37%	254 589
	FO	93 736	57,81%	162 132
	PO	49 786	53,85%	92 457
3	Celkem	494 733	61,63%	802 690
	FO	347 130	67,62%	513 321
	PO	147 603	51,01%	289 369
4	Celkem	206 118	62,71%	328 665
	FO	188 928	67,69%	279 097
	PO	17 190	34,68%	49 568
Všechny fáze	Celkem	869 788	60,34%	1 441 528
	FO	647 755	65,26%	992 585
	PO	222 033	49,46%	448 943

zdroj: Vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Rozdělení poplatníků podle obratu (0 – 500 000 Kč)

Vybrané údaje z DAP k DPFO a DPPO za ZO 2016							
Vlna EET	FO/PO	Počet podnikajících FO a PO dle výše obratu*					
		do 175 000 Kč		175 000 - 250 000 Kč		250 000 - 500 000 Kč	
		Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1	Celkem	15 472	28%	2 532	5%	7 411	13%
	FO	9 340	25%	2 199	6%	6 422	17%
	PO	6 132	35%	333	2%	989	6%
2	Celkem	96 425	38%	12 305	5%	34 792	14%
	FO	51 875	32%	10 748	7%	31 113	19%
	PO	44 550	48%	1 557	2%	3 679	4%
3	Celkem	312 773	39%	50 336	6%	131 624	16%
	FO	195 591	38%	41 050	8%	110 489	22%
	PO	117 182	40%	9 286	3%	21 135	7%
4	Celkem	97 698	30%	27 760	8%	80 660	25%
	FO	83 333	30%	26 981	10%	78 614	28%
	PO	14 365	29%	779	2%	2 046	4%
Všechny fáze	Celkem	522 368	36%	92 933	6%	254 487	18%
	FO	340 139	34%	80 978	8%	226 638	23%
	PO	182 229	41%	11 955	3%	27 849	6%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Rozdělení poplatníků podle obratu (500 000 – nad 1 000 000 Kč)

Vybrané údaje z DAP k DPFO a DPPO za ZO 2016									
Vlna EET	FO/PO	Počet podnikajících FO a PO dle výše obrátu*						Suma	
		500 000 - 800 000 Kč		800 000 - 1 000 000 Kč		od 1 000 000 Kč výše		Absolutní	Relativní
		Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní		
1	Celkem	7 995	14%	5 985	11%	16 189	29%	55 584	100%
	FO	6 845	18%	4 857	13%	8 372	22%	38 035	68%
	PO	1 150	7%	1 128	6%	7 817	45%	17 549	32%
2	Celkem	24 255	10%	13 668	5%	73 144	29%	254 589	100%
	FO	20 924	13%	11 498	7%	35 974	22%	162 132	64%
	PO	3 331	4%	2 170	2%	37 170	40%	92 457	36%
3	Celkem	80 333	10%	35 239	4%	192 385	24%	802 690	100%
	FO	63 675	12%	25 991	5%	76 525	15%	513 321	64%
	PO	16 658	6%	9 248	3%	115 860	40%	289 369	36%
4	Celkem	41 414	13%	15 661	5%	65 472	20%	328 665	100%
	FO	39 433	14%	14 138	5%	36 598	13%	279 097	85%
	PO	1 981	4%	1 523	3%	28 874	58%	49 568	15%
Všechny fáze	Celkem	153 997	11%	70 553	5%	347 190	24%	1 441 528	100%
	FO	130 877	13%	56 484	6%	157 469	16%	992 585	69%
	PO	23 120	5%	14 069	3%	189 721	42%	448 943	31%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Jak vyplývá z konzultací se zástupci dotčených podnikatelských svazů, ale i nezávislých studií, zatajování skutečných tržeb je reálnou hrozbou a významným aspektem šedé ekonomiky, který narušuje podnikatelské prostředí v České republice. 60 % podnikatelů pak zatajování tržeb vnímá jako zásadní problém (Průzkum KPMG – Puls ekonomiky, září 2014; k šedé ekonomice dále Fridrich Sneider: Shadow Economy in Europe, 2010, Fridrich Schneider: Size and Development of the Shadow Economy of 31 European and 5 other OECD Countries from 2003 to 2015: Different Developments, leden 2015).

V případě vazby vynětí pouze na obrát/ výši příjmů by dále mohlo docházet k nárstu praktik vedoucích k obcházení zákonné povinnosti, tak jak jsou využívány např. pro účely předcházení vzniku povinností podle zákona o dani z přidané hodnoty. Vedle zatajování příjmů dotčenými subjekty jde např. o umělé rozdělování bezprostředně souvisejících činností mezi jednotlivé podnikatele (v rámci jedné provozovny dochází k internímu rozdělení činností vedoucích k poskytnutí výsledného zboží nebo služby zákazníkovi – typicky restaurace – rozdělení kuchyně a baru nebo maloobchod – rozdělení podle jednotlivých typů nabízeného zboží). Cílem evidence tržeb bylo tuto praxi odhalovat a eliminovat. Zavedení limitu vázaného výhradně na obrát tak bude mít tyto negativní konsekvence nejen k evidenci tržeb, ale též již k zmiňované dani z přidané hodnoty.

Navrhovaná varianta neřeší problematiku podnikatelů se specifiky (s tržbami z předplacených telekomunikačních služeb, z hazardních her a obchodní letecké přepravy), nicméně tuto skutečnost lze překlenout vynětím dle §12 zákona o evidenci tržeb.

Nastaveným limitem by byla respektována specifika výkonu podnikatelské činnosti poskytovateli zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění, ve vztahu k nim by nebyla nezbytná speciální úprava režimu.

Nicméně s ohledem na požadované cíle evidence tržeb (narovnání podnikatelského prostředí) se úplně vynětí těchto subjektů nejeví jako vhodné.

2.3 Varianta 2 – vynětí tržeb poplatníků daně z příjmů fyzických osob s obratem/výší příjmů do určitého limitu a sjednanou paušální daní

Varianta 2 váže vynětí z povinnosti evidovat tržby na požadavek mít stanovenou daň paušální částkou. Pro účely RIA byla zvolena výše limitu 500 000 Kč.

Varianta 2 reaguje na poptávku ze strany poplatníků hodlajících využít institut paušální daně a umožňuje v případě stanovení daně paušální částkou (za splnění dalších podmínek, zejm. dosažení výše vyjmenovaných příjmů ze samostatné činnosti ve výši toliko 500 000 Kč) neevidovat tržby podle zákona o evidenci tržeb. Limit hrubých příjmů 500 000 Kč byl zvolen s ohledem na to, že se týká drobných poplatníků, kteří vzhledem k nízkým příjmům budou platit nízkou daň, jejíž výše je jednoduše ověřitelná ze strany správce daně. Daň stanovená paušální částkou představuje speciální způsob stanovení daně, pro který není nutné znát přesnou výši příjmů a výdajů daného poplatníka, a proto není zapotřebí, aby tento poplatník každý svůj příjem evidoval.

Varianta 2 předpokládá splnění kumulativní podmínky, kterou je limitován jednak maximální obrat, resp. výše příjmů poplatníka, jednak požadavkem mít stanovenou daň paušální částkou. Stanovení daně paušální částkou upravuje § 7a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v znění pozdějších předpisů. Daň lze stanovit paušální částkou poplatníkovi:

- který kromě příjmů podle § 6, příjmů od daně osvobozených a příjmů zdanitelných zvláštní sazbou daně plynou pouze příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) včetně úroků z vkladů na účtu, který je podle podmínek toho, kdo účet vede, určen k podnikání poplatníka [§ 8 odst. 1 písm. g)],
- který provozuje podnikatelskou činnost bez spolupracujících osob,
- u něhož roční výše těchto příjmů v bezprostředně předcházejících 3 zdaňovacích obdobích nepřesáhla 5 000 000 Kč,
- který není společníkem společnosti.

Žádost se podává nejpozději do 31. ledna běžného zdaňovacího období. V žádosti poplatník uvede předpokládané příjmy podle § 7 odst. 1 písm. a) až c) zákona o daních z příjmů a další skutečnosti rozhodné pro stanovení daně paušální částkou dle odstavců 2 až 7 dotčeného ustanovení zákona o daních z příjmů.

Předpokladem vynětí každého z poplatníků by bylo jednak rozhodnutí o vynětí a jednak rozhodnutí o sjednání paušální daně. Dle praktických zkušeností vyžaduje sjednání paušální daně časovou dotaci cca 8 hodin na poplatníka na straně Finanční správy (příprava podkladů, projednání s poplatníkem) a cca 3 hodin na straně poplatníka (čas na přípravu žádosti včetně podkladů a čas na projednání se správcem daně). V současnosti využívá institut paušální daně 57 poplatníků. V případě varianty 2 by o sjednání paušální daně mohlo požádat až 575 000 poplatníků. Tj. cca 10 000krát více, což činí v součtu potenciálních cca 6 325 000 hodin jen personálních nákladů, jak na straně správce daně, tak i na straně poplatníků.

Varianta 2 respektuje požadavek založený Nálezem, tj. přezkoumání nezbytnosti úpravy vůči podnikatelům s malým rozsahem podnikatelské činnosti a podnikatelům, v porovnání s nulovou variantou nerozšiřuje okruh působnosti vůči všem subjektům v 3. a 4. vlně. Varianta 2 nerezignuje na smysl a účel evidence tržeb, tj. narovnání daňového prostředí a zvýšení daňového inkasa, resp. zajištění tvrzení skutečné výše příjmů a potažmo i daně. Případné zproštění evidenční povinnosti je kompenzováno povinností mít sjednanou paušální daň čímž je zajištěno splnění minimální daňové povinnosti na straně poplatníka.

Varianta presumuje určitou výši příjmů/ obratu pouze ze skutečností uváděných v daňovém tvrzení, otázkou je zde prokazatelnost skutečných příjmů/skutečné výše obratu poplatníka. Jak poukazuje část zástupců podnikatelských svazů, reálná výše příjmů je bez existence nástroje umožňujícího evidenci příjmů v reálném čase neprokazatelná. V této souvislosti je

opětovně poukazováno mj. na nezávislé studie k šedé ekonomice, z nichž vyplynulo, že optimalizace příjmů a krácení tržeb je závažný a nikoliv ojedinělý problém.

S ohledem na nezbytnosti eliminace diskriminace je v kontextu možného udělení výjimky nezbytné uvažovat o všech poplatnících, který naplní definovaný parametr. Zproštění evidenční povinnosti by tedy za účelem zajištění rovného postavení mohli být zpětně i poplatníci z 1. a 2. vlny evidence tržeb, kteří naplňují podmínky pro čerpání výjimky dle Varianty 2.

Varianta 2 neřeší překážky výkonu podnikatelské činnosti u poplatníků dle D1; lze překlenout trvalým vynětím dotčených tržeb dle § 12 zákona o evidenci tržeb.

Varianta neřeší specifika výkonu činnosti poskytovatele zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění, tuto skutečnost by bylo nezbytné překlenout jiným způsobem – sjednání paušální daně v tomto případě není dle zákona o daních z příjmů možné a bylo by tak nutné volit jinou cestu

Rozdělení potenciálně dotčených poplatníků DPFO podle obrátu (0 – 500 000 Kč)

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016						
Vlna EET	Počet podnikajících FO dle výše obrátu, resp. příjmu					
	do 175 000 Kč		175 000 - 250 000 Kč		250 000 - 500 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1	8 066	24%	1 941	6%	5 699	17%
2	45 660	32%	9 624	7%	28 275	20%
3	160 624	38%	34 352	8%	94 107	22%
4	82 663	30%	26 773	10%	77 550	28%
Všechny fáze	297 013	34%	72 690	8%	205 631	23%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Rozdělení potenciálně dotčených poplatníků DPFO podle obrátu (500 000 – nad 1 000 000 Kč)

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016							
Vlna EET	Počet podnikajících FO dle výše obrátu, resp. příjmu						
	500 000 - 800 000 Kč		800 000 - 1 000 000 Kč		od 1 000 000 Kč výše		Suma
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní
1	6 171	18%	4 489	13%	7 191	21%	33 557
2	18 709	13%	10 415	7%	30 519	21%	143 202
3	53 629	13%	21 692	5%	59 698	14%	424 102
4	38 433	14%	13 914	5%	35 392	13%	274 725
Všechny fáze	116 942	13%	50 510	6%	132 800	15%	875 586

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Pozn. Suma uvedená v posledním sloupci je součtem absolutních hodnot pro všechny FO bez ohledu na výši obrátu

Varianta 3 – zvláštní režim (tzv. papírová evidence)

Varianta 3 nezprošťuje poplatníky povinnosti evidovat tržby, při splnění stanovených podmínek však rezignuje na elektronický způsob evidence. Namísto něj zavádí zvláštní režim evidence tržeb – tzv. (offline) papírovou evidenci. Poplatník, který bude tržby evidovat ve zvláštním režimu, nebude povinen odesílat datovou zprávu s údaji o evidované tržbě a vystavovat účtenky prostřednictvím pokladního zařízení. Namísto toho bude poplatník evidující tržby ve zvláštním režimu povinen:

- vystavit v okamžiku uskutečnění evidované tržby papírovou účtenku zákazníkovi; účtenka bude vystavena z bloku účtenek, které poplatníkovi budou vydány správcem daně,
- podat čtvrtletně správci daně oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu.

V rámci osobní působnosti by se Varianta 3 vztahovala na:

- fyzické osoby,
- právnické osoby, které mají oprávnění k poskytování zdravotních služeb,

kteří nejsou plátcí DPH, mají maximálně 2 zaměstnance a výše jejich hotovostních příjmů nepřekročí 200 000 Kč.

Evidenci tržeb ve zvláštním režimu bude předcházet podání žádosti o povolení evidence tržeb ve zvláštním režimu správci daně a v návaznosti na ni rozhodnutí správce daně. V rámci řízení o této žádosti by správce daně posuzoval splnění výše uvedených kritérií. Po procesní stránce bude povolování zvláštního režimu obdobou povolování zjednodušeného režimu.

Evidence tržeb zachovává maximum povinností běžného režimu evidence tržeb, které přizpůsobuje specifikům zvláštní evidence. V rámci zvláštní evidence zůstává zachována povinnost:

- evidovat tržby, které splňují formální náležitosti pro evidovanou tržbu a zakládají rozhodný příjem poplatníka,
- vystavit účtenku pro zákazníka nejpozději v okamžiku uskutečnění evidované tržby
 - mění se pouze forma a rozsah údajů uváděných na účtence,
 - nad rámec povinností uložených poplatníkům evidujícím tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu zakládá povinnost poplatník uchovávat stejnopis vystavené účtenky pro kontrolní účely,
- podání informace o evidované tržbě správci daně
 - namísto datové zprávy s údaji o evidované tržbě se jedná o oznámení o tržbách, které může být zasláno buď v papírové nebo elektronické podobě,
- provést storno v případě, že vrací evidovaná tržba nebo provádí její oprava
 - mění se pouze forma, storno bude provedeno totožně jako evidování tržby ve zvláštním režimu, tj. na bloku, s tím rozdílem, že celková částka tržby bude uvedena jako záporná,
- oznámit správci daně údaje o provozovnách
 - údaje bude oznamovat při projednání žádosti o povolení evidence tržeb ve zvláštním režimu,
- uvádět na účtence údaje o evidované tržbě
 - v rozsahu stanoveném pro zvláštní režim,
- umístit na místě, kde se běžně uskutečňují evidované tržby informační oznámení.

Poplatník evidující tržby ve zvláštním režimu nebude povinen podat žádost o autentizační údaje.

Evidenci tržeb ve zvláštním režimu by při stanovených parametrech dle odhadů Ministerstva financí a Finanční správy mohlo využívat okolo 340 000 poplatníků napříč všemi fázemi,

kteří mají celkové příjmy do 200 000 Kč. Dále pak je zcela jistě poměrně významná skupina poplatníků, kteří mají celkové příjmy sice vyšší, ale naplňují podmínku evidovaných tržeb (zjednodušeně pouze těch hotovostních) do 200 000 Kč/rok (ostatní příjmy probíhají převodem na účet, platební kartou apod.). Jejich počet lze však velmi těžko stanovit, jelikož nejsou žádným způsobem shromažďována data o způsobu platby a objemu tržeb podle formy platby u jednotlivých poplatníků. Pro účely RIA byl zvolen spíše opatrnější přístup a bude pracováno právě s potenciálním počtem 340 000 dotčených poplatníků.

Tabulka počtu podnikajících FO bez zaměstnanců rozdělených dle výše příjmů/obratu

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016						
Vlna EET	FO bez zaměstnance, rozdělených dle výše příjmů					
	0		1 - 50 000 Kč		50 000 - 100 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1 fáze	1 740	7,4%	2 418	10,2%	2 108	8,9%
2. fáze	8 108	7,7%	16 578	15,8%	10 400	9,9%
3. fáze	22 952	6,1%	67 884	18,0%	43 894	11,7%
4. fáze	7 605	3,7%	25 851	12,5%	19 459	9,4%
Celkem	40 405	5,7%	112 731	15,8%	75 861	10,7%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016						
Vlna EET	FO bez zaměstnance, rozdělených dle výše příjmů					
	100 000 - 150 000 Kč		150 000 - 200 000 Kč		200 000 - 300 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1 fáze	1 612	6,8%	1 408	6,0%	2 383	10,1%
2. fáze	7 748	7,4%	7 356	7,0%	11 245	10,7%
3. fáze	31 651	8,4%	27 374	7,3%	45 719	12,2%
4. fáze	15 996	7,7%	16 757	8,1%	32 220	15,6%
Celkem	57 007	8,0%	52 895	7,4%	91 567	12,9%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016							
Vlna EET	FO bez zaměstnance, rozdělených dle výše příjmů						
	300 000 - 400 000 Kč		400 000 - 500 000 Kč		nad 500 000 Kč		Součet
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	
1 fáze	2 137	9,1%	2 040	8,6%	7 748	32,8%	23 594
2. fáze	10 746	10,2%	9 891	9,4%	23 154	22,0%	105 226
3. fáze	40 492	10,8%	30 889	8,2%	65 327	17,4%	376 182
4. fáze	30 367	14,7%	22 523	10,9%	35 920	17,4%	206 698
Celkem	83 742	11,8%	65 343	9,2%	132 149	18,6%	711 700

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Tabulka počtu podnikajících FO s 1 zaměstnancem rozdělených dle výše příjmů/obratu

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016						
Vlna EET	FO s 1 zaměstnancem, rozdělených dle výše příjmů					
	0		1 - 50 000 Kč		50 000 - 100 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1 fáze	4	0,3%	9	0,6%	13	0,9%
2. fáze	10	0,6%	18	1,0%	21	1,2%
3. fáze	21	0,3%	46	0,6%	89	1,3%
4. fáze	3	0,2%	16	1,2%	27	2,1%
Celkem	38	0,3%	89	0,8%	150	1,3%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016						
Vlna EET	FO s 1 zaměstnancem, rozdělených dle výše příjmů					
	100 000 - 150 000 Kč		150 000 - 200 000 Kč		200 000 - 300 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1 fáze	21	1,4%	33	2,2%	82	5,4%
2. fáze	42	2,3%	51	2,8%	133	7,3%
3. fáze	129	1,8%	161	2,3%	316	4,5%
4. fáze	30	2,3%	58	4,5%	125	9,6%
Celkem	222	1,9%	303	2,6%	656	5,6%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016							
Vlna EET	FO s 1 zaměstnancem, rozdělených dle výše příjmů						
	300 000 - 400 000 Kč		400 000 - 500 000 Kč		nad 500 000 Kč		Součet
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	
1 fáze	110	7,2%	139	9,1%	1 112	73,0%	1 523
2. fáze	162	8,9%	188	10,3%	1 193	65,6%	1 818
3. fáze	342	4,8%	412	5,8%	5 571	78,6%	7 087
4. fáze	163	12,5%	157	12,1%	720	55,4%	1 299
Celkem	777	6,6%	896	7,6%	8 596	73,3%	11 727

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Tabulka počtu podnikajících FO s 2 zaměstnanci rozdělených dle výše příjmů/obratu

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016						
Vlna EET	FO s 2 zaměstnanci, rozdělených dle výše příjmů					
	0		1 - 50 000 Kč		50 000 - 100 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1 fáze	1	0,2%	-	0,0%	2	0,3%
2. fáze	1	0,2%	1	0,2%	5	0,9%
3. fáze	7	0,2%	5	0,2%	6	0,2%
4. fáze	2	0,5%	1	0,3%	1	0,3%
Celkem	11	0,2%	7	0,2%	14	0,3%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016						
Vlna EET	FO s 2 zaměstnanci, rozdělených dle výše příjmů					
	100 000 - 150 000 Kč		150 000 - 200 000 Kč		200 000 - 300 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1 fáze	3	0,5%	2	0,3%	8	1,3%
2. fáze	7	1,3%	5	0,9%	21	3,9%
3. fáze	13	0,4%	15	0,5%	52	1,7%
4. fáze	4	1,0%	11	2,8%	21	5,4%
Celkem	27	0,6%	33	0,7%	102	2,3%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016							
Vlna EET	FO s 2 zaměstnanci, rozdělených dle výše příjmů						
	300 000 - 400 000 Kč		400 000 - 500 000 Kč		nad 500 000 Kč		Součet
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	
1 fáze	18	3,0%	29	4,9%	530	89,4%	593
2. fáze	34	6,3%	39	7,2%	429	79,2%	542
3. fáze	83	2,8%	128	4,3%	2 668	89,6%	2 977
4. fáze	32	8,2%	21	5,4%	299	76,3%	392
Celkem	167	3,7%	217	4,8%	3 926	87,2%	4 504

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Souhrnná tabulka počtu podnikajících FO bez zaměstnance, s 1 nebo 2 zaměstnanci rozdělených dle výše obrátu

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016						
Vlna EET	FO bez zaměstnance, s 1 nebo 2 zaměstnanci, rozdělených dle výše příjmů					
	0		1 - 50 000 Kč		50 000 - 100 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1 fáze	1 745	6,8%	2 427	9,4%	2 123	8,3%
2. fáze	8 119	7,5%	16 597	15,4%	10 426	9,7%
3. fáze	22 980	5,9%	67 935	17,6%	43 989	11,4%
4. fáze	7 610	3,7%	25 868	12,4%	19 487	9,4%
Celkem	40454	5,6%	112827	15,5%	76025	10,4%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016						
Vlna EET	FO bez zaměstnance, s 1 nebo 2 zaměstnanci, rozdělených dle výše příjmů					
	100 000 - 150 000 Kč		150 000 - 200 000 Kč		200 000 - 300 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
1 fáze	1 636	6,4%	1 443	5,6%	2 473	9,6%
2. fáze	7 797	7,2%	7 412	6,9%	11 399	10,6%
3. fáze	31 793	8,2%	27 550	7,1%	46 087	11,9%
4. fáze	16 030	7,7%	16 826	8,1%	32 366	15,5%
Celkem	57256	7,9%	53231	7,3%	92325	12,7%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO za ZO 2016							
Vlna EET	FO bez zaměstnance, s 1 nebo 2 zaměstnanci, rozdělených dle výše příjmů						Součet
	300 000 - 400 000 Kč		400 000 - 500 000 Kč		nad 500 000 Kč		
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	
1. fáze	2 265	8,8%	2 208	8,6%	9 390	36,5%	25 710
2. fáze	10 942	10,2%	10 118	9,4%	24 776	23,0%	107 586
3. fáze	40 917	10,6%	31 429	8,1%	73 566	19,0%	386 246
4. fáze	30 562	14,7%	22 701	10,9%	36 939	17,7%	208 389
Celkem	84686	11,6%	66456	9,1%	144671	19,9%	727 931

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

NACE 86 – Zdravotní a sociální péče

Tabulka počtu fyzických a právnických osob bez zaměstnance, s 1 nebo 2 zaměstnanci rozdělených dle výše obrátu

Vybrané údaje z DAP k DPFO a DPPO za ZO 2016						
Vlna EET	Součet FO a PO bez zaměstnanců, s 1 a 2 zaměstnanci					
	0		1 - 50 000 Kč		50 000 - 100 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
3. fáze	2 036	9,8%	1 335	6,4%	723	3,5%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO a DPPO za ZO 2016						
Vlna EET	Součet FO a PO bez zaměstnanců, s 1 a 2 zaměstnanci					
	100 000 - 150 000 Kč		150 000 - 200 000 Kč		200 000 - 300 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
3. fáze	575	2,8%	482	2,3%	866	4,2%

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Vybrané údaje z DAP k DPFO a DPPO za ZO 2016						
Vlna EET	Součet FO a PO bez zaměstnanců, s 1 a 2 zaměstnanci					
	300 000 - 400 000 Kč		400 000 - 500 000 Kč		nad 500 000 Kč	
	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní	Absolutní	Relativní
3. fáze	733	3,5%	604	2,9%	13 414	64,6%
						20 768

Zdroj: vlastní data a analýzy Ministerstva financí a Finanční správy

Porovnání režimů evidence tržeb

Porovnání běžného, zjednodušeného a zvláštního režimu evidence tržeb			
povinnost	běžný režim	zjednodušený režim	zvláštní režim
povinnost vystavit účtenku	při uskutečnění evidované tržby	při uskutečnění evidované tržby	při uskutečnění evidované tržby
okamžik odesílání/předání údajů o tržbě	online, v reálném čase	do 5 dní od uskutečnění tržby	po uplynutí čtvrtletí, v němž byla tržba realizována
způsob odesílání/předání údajů	datová zpráva	datová zpráva	oznámení o tržbách
základní údaje na účtence	DIČ označení provozovny označení pokladny pořadové číslo účtenky datum a čas	DIČ označení provozovny označení pokladny pořadové číslo účtenky datum a čas	DIČ označení provozovny datum a čas celková částka tržby

	celková částka tržby BKP FIK, popř. PKP režim evidence tržeb	celková částka tržby BKP PKP režim evidence tržeb	
vznik povinnosti	ze zákona	povolením správce daně	povolením správce daně
nutné vybavení	pokladní zařízení, internet	pokladní zařízení, internet	bloky (vydávané Finanční správou) tužka
autentizační údaje a certifikát	potřebuje, ledaže své tržby sám neeviduje	potřebuje, ledaže své tržby sám neeviduje	nepotřebuje

Varianta 3 respektuje specifika výkonu podnikatelské činnosti osobami s malým rozsahem podnikatelské činnosti či hotovostních plateb v souladu s požadavky Nálezu a minimalizuje dopady na nejmenší skupinu podnikatelů. Poplatníkovi nevznikají v souvislosti s evidenční povinností ve zvláštním režimu významnější náklady – nemusí si pořizovat technické zařízení, namísto něj využívá bloky účtenek, které obdrží od správce daně při projednání žádosti. Díky tomu, že poplatník neobsahuje žádné pokladní zařízení, nemusí být po technické stránce zdatný. Zvláštní režim poplatníka významněji neomezuje ani ve vztahu k plnění dalších povinností vzniklých v souvislosti s evidencí ve zvláštním režimu – při vyhotovení oznámení o tržbách má možnost volit mezi ručním zpracováním v papírové podobě, tiskovým výstupem a elektronickým zpracováním. Při troše nadsázky lze říci, že jediným materiálním nákladem je pořízení psacích potřeb k vypsání účtenky a čtvrtletních oznámeních o tržbách.

Varianta 3 díky zachování povinnosti evidovat tržby nevede k narušení podnikatelského prostředí ani k pocitu diskriminace u ostatních poplatníků podléhajících evidenci tržeb. Finanční náklady poplatníků evidujících tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu jsou na straně poplatníků s povoleným zvláštním režimem kompenzovány jen mírně zvýšenými nároky na administrativu (čtvrtletní oznámení o tržbách), které však ve srovnání s dosavadní praxí (bez evidence tržeb) ani nemusí být znatelné. Pro poplatníky s větším množstvím tržeb je výhodnější automatizované vystavování účtenky prostřednictvím pokladního zařízení probíhající v řádech sekund než ruční vypisování účtenky, které klade vyšší nároky na časovou dotaci nezbytnou pro řádné vystavení jednotlivé účtenky.

Varianta 3 zároveň nevede ke krácení tržeb, neboť je správcem daně umožněno v reálném čase kontrolovat plnění povinností předvídaných zákonem. Je-li v tomto ohledu předpokládána minimalizace rizika krácení tržeb, je ve svém důsledku minimální též riziko snížení (resp. nezvýšení daňového inkasa).

Varianta 3 neřeší překážky ve výkonu podnikatelské činnosti u poplatníků přijímajících tržby dle D1; v případě zavedení této varianty bude nezbytné vyjmout poplatníky s tržbami dle D1 z evidence tržeb prostřednictvím institutu tržeb vyloučených z evidence dle § 12 zákona o evidenci tržeb.

Výše uvedená nutnost vynětí se nevztahuje na poskytovatele zdravotních služeb. U těchto poplatníků neexistuje pro vynětí důvod (evidence tržeb běžným nebo zjednodušeným způsobem zásadně neztěžuje ani neznemožňuje výkon podnikatelské činnosti), smyslem umožnění zvláštního režimu je pouze zohlednění specifík výběru právní formy pro výkon podnikatelské činnosti u této skupiny poplatníků.

Poplatníci, kterým vznikla povinnost evidovat tržby v 1. a 2. vlně evidence tržeb budou také mít možnost požádat o zvláštní režim evidence tržeb, usoudí-li, že je pro ně evidence tržeb ve zvláštním režimu administrativně či nákladově výhodnější (při zohlednění praktických zkušeností a investic spojených s pořízením zařízení pro evidenci tržeb v běžném či zjednodušeném režimu, v kterém svou tržbu evidovali doposud).

2.4 Přizpůsobení variant regulaci a její vynucování

Nulová varianta nevede ke stanoveným cílům, tj. proto bude z této fáze hodnocení dopadů regulace vyřazena. Odůvodnění je uvedeno v části D, bodě 2.1.

3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Výše uvedené varianty byly vyhodnoceny podle kritérií, která pokrývají klady a zápory (resp. přínosy a náklady) jednotlivých navržených variant.

Jako hlavní hodnotící kritéria byly identifikovány:

- náklady implementace,
- inkaso veřejných rozpočtů,
- efektivita kontrol.

V návaznosti na hodnotící kritéria a z analýzy rizik vyplynulo kritérium v podobě:

- riziko narušení podnikatelského prostředí,
- riziko diskriminace některých skupin podnikatelů,
- riziko zneužití osobních údajů.

K rizikům podrobněji viz část 1.6.

3.2 Náklady

Náklady implementace

Kritérium zohledňuje náklady subjektů na implementaci dané varianty. Náklady implementace zahrnují zejména náklady na úpravu technického řešení (pokladních zařízení na straně poplatníků, informačního systému daňové správy na straně státu) i administrativní zátěž spojenou se zavedením nové právní úpravy.

3.3 Přínosy

Efektivita kontrol

Smyslem nové úpravy je nastavit platby podléhající evidenci tržeb, tak aby evidenci tržeb podléhaly všechny platby, které nejsou dohledatelné prostřednictvím stávajících kontrolních mechanismů správce daně (§ 57 daňového řádu).

Vliv na narovnání podnikatelského prostředí

Smyslem nové úpravy je zajistit rovné podmínky na trhu a předejít tomu, aby někteří podnikatelé z titulu krácení tržeb nedisponovali neoprávněnou konkurenční výhodou spočívající v možnosti účtovat nižší ceny za poskytované zboží nebo služby v důsledku zatajování reálné výše tržeb.

Inkaso veřejných rozpočtů

Důsledkem nové právní úpravy je zajištění takové výše inkasa veřejných prostředků, které bude odpovídat skutečným příjmům dotčených subjektů. Nebude-li nová právní úprava poskytovat prostor pro krácení tržeb, lze očekávat navýšení daňového inkasa.

3.4 Vyhodnocení variant

Varianta 1: Vynětí tržeb poplatníků daně s obratem/výší příjmů do určitého limitu

Povinné subjekty

V daném případě se jedná o obnovení stavu před Nálezem – podnikatelům z 3. a 4. vlny evidence tržeb, jejichž obrat/příjmy přesáhnou stanovený limit, může vzniknout náklad na pořízení pokladního zařízení, skutečnost, zda náklad vznikne a v jaké výši, se odvíjí od skutečnosti, zda před vznikem povinnosti evidovat tržby již nějaké zařízení využívali a v případě, že ano, zda je možné jej upravit pro účely evidence tržeb. S ohledem na to, že je vycházeno ze stejných premis, jsou podrobnosti k nákladům na pořízení pokladního zařízení k dispozici v Závěrečné zprávě hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015⁵.

Poplatníkům, u kterých dojde na základě předpokládané výjimky k vynětí z evidenční povinnosti, žádný náklad nevzniká.

Varianta 1 by byla přínosem pro poplatníky daně z příjmů s tržbami/obratem do 500 000 Kč, jelikož by jim nevznikly žádné náklady související s evidencí tržeb; zároveň by byli v této souvislosti zproštěni jakékoliv administrativní zátěže. Pro poplatníky s vyšším obratem nemá významnější přínosy.

Stát

V souvislosti se zavedením této varianty nevzniknou státu významnější náklady, vynětí z evidenční povinnosti bude realizováno ex offo, účinností zákona. S největší pravděpodobností nebude možné navýšit daňové inkaso v dimenzích předpokládaných při přípravě zákona o evidenci tržeb – výpadek v příjmech veřejných rozpočtů bude muset být kompenzován jiným způsobem.

Varianta 1 nemá pro stát přínosy.

Zákazníci

Potenciální přímé ani nepřímé náklady dalších dotčených subjektů, zejména potenciálních zákazníků (spotřebitelů), od kterých plynou poplatníkům tržby z dotčených oblastí, dále poplatníků v ostatních segmentech podnikání, nebyly identifikovány.

Varianta 1 nemá pro zákazníky přínos.

Dodavatelé pokladních zařízení

U dodavatelů pokladních zařízení se s ohledem na předpokládaný počet subjektů vyloučených z evidence tržeb významně sníží počet potenciálních zákazníků a mírně klesnou případné zisky z prodeje technických vybavení pro evidenci tržeb a souvisejících poskytovaných služeb.

Varianta 2: Vynětí tržeb poplatníků daně z příjmů fyzických osob s obratem/výší příjmů do určitého limitu a sjednanou paušální daní

Povinné subjekty

Poplatníkům daně z příjmů fyzických osob s tržbami/obratem do 500 000 Kč a sjednanou paušální daní nevzniknou náklady na pořízení vybavení pro evidenci tržeb a související provozní náklady. Budou-li o stanovení paušální daně uvažovat v souvislosti s možností

⁵ <http://www.etrzby.cz/assets/cs/prilohy/RIA.pdf>.

zprostit se tím evidenční povinnosti, pak lze odhadnout nevýznamné náklady na administraci žádosti o stanovení daně paušální částkou. Tato varianta by byla tedy přínosem pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob s tržbami/obratem do 500 000 Kč a sjednanou paušální daní. Poplatníci s vyšším obrátem/příjmy by za přínos mohli považovat skutečnost, že je případné zproštění evidenční povinnosti kompenzováno povinností sjednat daň paušální částkou.

Ostatním podnikatelům 3. a 4. vlny evidence tržeb vzniknou náklady na pořízení vybavení pro evidenci tržeb a související provozní náklady. V podrobnostech viz Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015⁶, která se problematikou výše nákladů podrobně zabývala, a která je na tuto variantu přímo aplikovatelná.

Stát

Lze očekávat náklady na straně státu, které budou důsledkem nezbytnosti projednat s dotčenými poplatníky jejich žádost o stanovení daně paušální částkou. S ohledem na předpokládanou časovou dotaci 1 člověkodne na jednoho poplatníka žádající o stanovení daně paušální částkou a s ohledem na počet povinných subjektů, které mohou o stanovení daně paušální částkou požádat, může vzniknout náklad ve výši až 4 664 000 hodin. Jedná se o natolik významný náklad, že jej nelze řešit realokací stávajících zdrojů. Zdroje v takovém rozsahu nemá Finanční správa k dispozici.

S ohledem na významný nárůst agendy budou nezbytné také úpravy vnitřních systémů správce daně, v něm budou žádosti i samotné stanovení daně paušální částkou spravovány.

Varianta 1 s sebou nese přínos v podobě zajištění minimální výše daňového inkasa i od poplatníků, kteří nebudou podléhat evidenci tržeb (prostřednictvím sjednané paušální daně). Případné vynětí vymezené skupiny podnikatelů z evidenční povinnosti by tak nemělo mít významnější vliv na očekávané inkaso.

Zákazníci

Potenciální přímé ani nepřímé náklady dalších dotčených subjektů, zejména potenciálních zákazníků (spotřebitelů), od kterých plynou poplatníkům tržby z dotčených oblastí, dále poplatníkům v ostatních segmentech podnikání, nebyly identifikovány. Tato varianta se nevyznačuje ani žádným přínosem pro zákazníky.

Dodavatelé pokladních zařízení

U dodavatelů pokladních zařízení se, s ohledem na předpokládaný počet subjektů, které požádají o stanovení daně paušální částkou a následně budou vyňaty z evidence tržeb, významně sníží počet potenciálních zákazníků a mírně klesnou případné zisky z prodeje technických vybavení pro evidenci tržeb a souvisejících poskytovaných služeb.

Varianta 3: Zvláštní režim – tzv. papírová evidence

Povinné subjekty

Zavedením zvláštního režimu evidence tržeb (tzv. papírové evidence) poplatníkům daně z příjmů právnických osob, které mají oprávnění k poskytování zdravotních služeb, a poplatníkům daně z příjmů fyzických osob, pokud jsou neplátcí DPH, s celkovými ročními hotovostními příjmy do 200 000 Kč nevzniknou náklady na pořízení vybavení pro evidenci tržeb a související provozní náklady, jelikož k evidenci tržeb nebudou potřebovat pokladní zařízení vhodné k evidenci ani internetové připojení. Přínos pro tuto skupinu podnikatelů tedy

⁶ <http://www.etrzby.cz/assets/cs/prilohy/RIA.pdf>.

spočívá v úspoře nákladů souvisejících s pořízením pokladního zařízení. Těmto dotčeným osobám nevzniknou ani další provozní náklady, jelikož bloky účtenek budou distribuovány Finanční správou zdarma. Jediným nákladem zde může být náklad na administraci žádosti o povolení evidování tržeb ve zvláštním režimu. Tento náklad bude vznikat pravidelně v jednoroční frekvenci. Přínos této varianty může být spatřován i v tom, že je založena na principu jednoduchosti - poplatníci se nemusí „učit nic nového“, jelikož by se při tomto režimu evidence postupovalo obdobně jako při vystavování dokladu dle zákona o ochraně spotřebitele.

Ostatním podnikatelům 3. a 4. vlny evidence tržeb vzniknou náklady na pořízení vybavení pro evidenci tržeb a související provozní náklady, které jsou podrobně zpracovány Závěrečná zpráva hodnocení dopadů regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb z roku 2015⁷. Poplatníci s vyššími hotovostními tržbami by mohli pozitivně hodnotit především skutečnosti, že je povinnost evidence tržeb zachována vůči všem subjektům a že je zproštění povinnosti pořídit si pokladní zařízení a internetové připojení kompenzováno povinností ukládat kopii účtenky a ve čtvrtletním intervalu podávat oznámení o tržbách.

Stát

Lze očekávat náklady na úpravu systému na straně správce daně tak, aby byl schopen spravovat žádosti o povolení evidence tržeb ve zvláštním režimu a čtvrtletní oznámení poplatníků o výši tržeb a dále náklady na bloky účtenek, které nebudou pro poplatníka nijak zpoplatněny. Počáteční náklady na úpravu systému lze odhadnout na cca 40 mil. Kč.

Reálná predikce nákladů vynaložených na pořízení a distribuci bloků účtenek je velmi obtížná a skutečné náklady budou odvislé od počtu poplatníků, kteří využijí možnost evidovat ve zvláštním režimu, počtu jimi využitých účtenek a v neposlední řadě i výsledné ceny jednoho bloku, kterou se podaří vysoutěžit. Existuje zde tedy velké množství neznámých proměnných. I jen odhad potenciálního počtu poplatníků, kteří by tuto možnost mohli využít, je velmi hrubý. Dle vlastních analýz Finanční správy a Ministerstva financí se to může dotknout cca 340 000 poplatníků napříč všemi fázemi, kteří mají celkové příjmy do 200 000 Kč/rok. Dále pak je zcela jistě poměrně významná skupina poplatníků, kteří mají celkové příjmy sice vyšší, ale naplňují podmínku evidovaných tržeb (zjednodušeně pouze těch hotovostních) do 200 000 Kč/rok (ostatní příjmy probíhají převodem na účet, platební kartou apod.). Jejich počet lze však velmi těžko stanovit, jelikož nejsou žádným způsobem shromažďována data o způsobu platby a objemu tržeb podle formy platby u jednotlivých poplatníků. Pro účely RIA byl zvolen spíše opatrnější přístup a budeme pro stanovení reálného počtu bloků účtenek vycházet z čísla 340 000 (ne všichni poplatníci s celkovými příjmy do 200 000 jej skutečně využijí, naopak jej využije část poplatníků, kteří mají celkové tržby vyšší než 200 000 Kč, avšak hotovostní tržby do 200 000 Kč). Vyjdeme z předpokladu, že průměrný poplatník evidující ve zvláštním režimu přijme cca 1000 účtenek za rok. Pak by mělo být počáteční dostatečné množství bloků účtenek pro distribuci poplatníkům evidujících ve zvláštním režimu cca 3 400 000 (340 000 potenciálních poplatníků x 1000 účtenek / 100 počet účtenek v jednom bloku) na jeden rok. Celkové počáteční náklady na bloky účtenek budou odvislé od výsledné ceny, za jakou se podaří 1 tento blok pořídit. Očekávaná odhadovaná cena jednoho bloku účtenek není záměrně uváděna, aby nebyl negativně ovlivněn průběh a výsledek veřejné zakázky, zejména pak výsledná cena. Pokud by se však pouze příkladmo podařilo pořídit 1 blok účtenek za 70 Kč, pak by výsledné počáteční náklady na bloky účtenek mohly dosáhnout cca 238 000 000 Kč.

⁷ <http://www.etrzby.cz/assets/cs/prilohy/RIA.pdf>.

Celkově se jedná o velmi konzervativní a opatrný odhad počítající spíše s „horší“ možnou variantou, tak aby nedošlo k situaci, kdy by nebylo k dispozici dostatečné množství bloků účtenek. V počátku nevyužité bloky účtenek budou samozřejmě dle potřeby použity v dalším období.

Dále vzniknou personální náklady spojené se zvýšenou administrativou správce daně v souvislosti s administrací papírového režimu - zjednodušeného modelu evidence tržeb, které však budou řešeny realokací stávajících personálních kapacit.

Zajišťuje narovnání podnikatelského prostředí, minimalizuje riziko krácení tržeb. Zajišťuje správci daně reálné informace o skutečné výši příjmů/tržeb poplatníků. Sekundárně vede v důsledku získaných informací též k navýšení daňového inkasa.

Zákazníci

Potenciální přímé ani nepřímé náklady dalších dotčených subjektů, zejména potenciálních zákazníků (spotřebitelů), od kterých plynou poplatníkům tržby z dotčených oblastí, dále poplatníkům v ostatních segmentech podnikání, nebyly identifikovány.

Přínosem vnímaným zákazníky může být zachování stávající cen služeb či výrobků (podnikateli nevzniknou náklady, které by do cen promítl).

Dodavatelé pokladních zařízení

U dodavatelů pokladních zařízení se může snížit počet potenciálních zákazníků a mohou klesnout případné zisky z prodeje technických vybavení pro evidenci tržeb a souvisejících poskytovaných služeb.

Uvažované náklady a přínosy jednotlivých variant jsou jen obtížně vyčíslitelné, proto jsme přistoupili k ohodnocení jejich úrovně v intervalu: **žádné 0, mírné +/-1, střední +/-2, významné +/-3**. Rozdílem (resp. součtem) takto oceněných přínosů a nákladů jednotlivých variant se dospěje ke zjištění, u které varianty převažují přínosy nad náklady a která varianta je relativně výhodnější.

Identifikace nákladů a přínosů varianty 1 – „vynětí tržeb poplatníků daně s obratem/výší příjmů do určitého limitu“

	Body	Náklady	Přínosy	Body
1	3	technické vybavení (popř. úprava softwaru) pro poplatníky		
2	1	provozní náklady poplatníků		
3	0	personální náklady správce daně		
4	0	náklady správce daně na úpravu ADIS		
5	-2	diskriminace ostatních poplatníků		
6	-2	snížení daňového inkasa (výpadek příjmů rozpočtu)		
7			nezatěžování dotčených poplatníků administrativou	3
8			zajištění minimální daňové povinnosti dotčených subjektů	0
9			podchycení všech skupin podnikatelů (plošnost opatření) - narovnání tržního prostředí	-2

	Body	Náklady	Přínosy	Body
Celkem: 0				Celkem: 1
VYHODNOCENÍ VARIANTY 1: 1				

Identifikace nákladů a přínosů varianty 2 – „vynětí tržeb poplatníků daně z příjmů fyzických osob s obratem/výší příjmů do určitého limitu a sjednanou paušální daní“

	Body	Náklady	Přínosy	Body
1	3	technické vybavení (popř. úprava softwaru) pro poplatníky		
2	1	provozní náklady poplatníků		
3	-1	personální náklady správce daně		
4	-1	náklady správce daně na úpravu ADIS		
5	-2	diskriminace ostatních poplatníků		
6	-2	snížení daňového inkasa (výpadek příjmů rozpočtu)		
7			nezatěžování dotčených poplatníků administrativou	3
8			zajištění minimální daňové povinnosti dotčených subjektů	3
9			podchycení všech skupin podnikatelů (plošnost opatření) - narovnání tržního prostředí	-2
Celkem: -2				Celkem: 4
VYHODNOCENÍ VARIANTY 2: 2				

Identifikace nákladů a přínosů varianty 3 – „zvláštní režim (tzv. papírová evidence)“

	Body	Náklady	Přínosy	Body
1	3	technické vybavení (popř. úprava softwaru) pro poplatníky		
2	1	provozní náklady poplatníků		
3	-1	personální náklady správce daně		
4	-1	náklady správce daně na úpravu ADIS		
5	0	diskriminace ostatních poplatníků		
6	0	snížení daňového inkasa (výpadek příjmů rozpočtu)		
7			nezatěžování dotčených poplatníků administrativou	1
8			zajištění minimální daňové povinnosti dotčených subjektů	0
9			podchycení všech skupin podnikatelů (plošnost opatření) - narovnání tržního prostředí	3
Celkem: 2				Celkem:4

	Body	Náklady	Přínosy	Body
VYHODNOCENÍ VARIANTY 3: 6				

4 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Následující tabulka je přehledem vyhodnocení jednotlivých variant. Nejde o snahu kvantifikovat kvalitativní hodnocení podle jednotlivých kritérií, ale zpřehlednit vyhodnocení variant.

Vychází z bodového ohodnocení variant dle tabulek identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant.

Varianta	Náklady	Přínosy	Celkem
1 (vynětí tržeb poplatníků daně s obratem/ výší příjmů do určitého limitu)	0	1	1
2 (vynětí tržeb poplatníků daně z příjmů fyzických osob s obratem/výší příjmů do určitého limitu a sjednanou paušální daní)	-2	4	2
3 (zvláštní režim – tzv. papírová evidence)	2	4	6
NEJVÝHODNĚJŠÍ VARIANTA: 3			

E Úprava daňového identifikačního čísla na účtence

2 Návrh variant řešení

V návaznosti na Nález je zvažována nezbytnost uvádění tohoto údaje na účtenkách vystavených podle zákona o evidenci tržeb. Dle Nálezu s účinností od 1.3.2018 není povinností poplatníka uvádět na účtenkách své daňové identifikační číslo. Dle Nálezu řešení obsahující povinnost uvádět na účtenkách daňové identifikační číslo poplatníka, které v případě, jde-li o fyzickou osobu, obsahuje rodné číslo, není dostatečně šetrné k právu na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním osobních údajů podle čl. 10 odst. 3 Listiny. Daňové identifikační číslo je dle § 130 odst. 2 daňového řádu tvořeno kódem „CZ“ a kmenovou částí tvořenou obecným identifikátorem nebo vlastním identifikátorem správce daně. Obecným identifikátorem je u fyzické osoby rodné číslo, popřípadě jiný obecný identifikátor, stanoví-li tak zákon, a u právnické osoby je to jen identifikační číslo. Jak konstatuje Nález, rodné číslo není citlivým údajem podle § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., je osobním údajem podle § 4 písm. a) téhož zákona. Rodné číslo je identifikátorem osoby požívajícím vyšší ochrany; podle § 13c tohoto zákona přitom lze rodná čísla využívat, jen vyplývá-li to z působnosti orgánů stanovené zákonem nebo stanoví-li tak zvláštní zákon nebo se souhlasem nositele rodného čísla. Nález upozorňuje na skutečnost, že zákon o evidenci tržeb sám (ani například důvodová zpráva k němu) nevysvětluje, proč je nutné, aby na každé účtence vydané poplatníkem – fyzickou osobou – bylo, až na výjimky, uvedeno její daňové identifikační číslo, tedy ve svém důsledku rodné číslo. Nález dále podrobuje uvádění daňového identifikačního čísla testu proporcionality, přičemž mj. činí závěr, že takto stanovená povinnost identifikace není při pluralitě možných (stejně efektivních) řešení nejšetrnější k dotčeným základním právům – tedy k právu na ochranu soukromí a právu na informační sebeurčení. Z napadené právní úpravy dle Nálezu nevyplývá, z jakého důvodu je s ohledem na využívání dalších bezvýznamových identifikátorů nezbytné, resp. proč by mělo být přiměřené vystavovat poplatníka jen těžko ohraničitelnému riziku, že je rodné číslo vytištěno na každé účtence a nebude zneužito. Eventuální možnost uložení pokuty za přestupek či správní delikt podle § 17d a §17e zákona č. 133/2000 Sb. přitom, už jen vzhledem k rozsahu povinnosti daňové identifikační číslo uvádět, nemůže dle závěrů Nálezu zmíněné riziko dostatečně zmírnit.

Zamýšleným a nezbytným budoucím cílem je identifikace poplatníka pomocí daňového identifikačního čísla, které nebude obsahovat rodné číslo, resp. osobní údaje.

2.1 Varianta 0: Zachování právního stavu založeného Nálezem

Nálezem bylo k 28. 2. 2018 zrušeno ustanovení § 20 odst. 1 písm. b) zákona o evidenci tržeb. Daňové identifikační číslo tedy k tomuto datu již nadále nebude údajem povinně uváděným na účtence, a to bez ohledu na to, zda jde o bezvýznamový identifikátor či zda je tvořen osobním údajem. Povinnost uvádět daňové identifikační údaje v datové zprávě zůstává zachována, neboť nejde o údaj, který by byl bez dalšího k dispozici neomezenému počtu subjektů – výhradním adresátem tohoto údaje je zde správce daně, který je mimo jiné vázán mlčenlivostí.

Varianta 0 respektuje Nález a maximalizuje ochranu osobních údajů v případě, že je daňové identifikační číslo tvořeno rodným číslem poplatníka, který uskutečňuje evidované tržby nebo poplatníka, který pověřuje jiného poplatníka, aby za něj dle § 9 zákona o evidenci tržeb evidoval jeho tržby.

Na druhé straně Varianta 0 významně ztěžuje kontrolní činnost správce daně při ztotožnění poplatníka, který uskutečnil tržbu s poplatníkem, který ji eviduje. DIČ na účtence slouží k co nejrychlejšímu a nejefektivnějšímu vyhledání nezbytných údajů. Plní také určitou kontrolní funkci (integritu a přiřaditelnost účtenky) ve vazbě na tvorbu např. BKP. Ačkoliv je tedy pro kontrolní činnost např. ztotožnění složitější a časově náročnější, není zcela nemožné. Naopak naprosté nemožnosti identifikovat obchodníka, který mu poskytl zboží nebo prodal službu, je vystaven zákazník, není-li mu současně s účtenkou podle zákona o evidenci tržeb vystaven i doklad podle zákona o ochraně spotřebitele. V konečném důsledku by tato skutečnost mohla vést k výraznému prodloužení administrativy spojené s evidencí tržeb, neboť jednak vyžaduje po zákazníkovi, aby výslovně vznesl požadavek na vystavení účtenky podle zákona o ochraně spotřebitele, jednak poplatníka evidujícího tržby zatěžuje povinností vystavit ještě další doklad (se všemi náležitostmi dle příslušného právního předpisu), popřípadě doplnit na účtenku vystavenou podle zákona o evidenci tržeb chybějící údaje relevantní podle dalšího právního předpisu.

Varianta 0 tedy minimalizuje riziko porušení ochrany osobních údajů na straně poplatníků u nichž je daňové identifikační číslo tvořeno rodným číslem. Negativním aspektem Varianty 0 je pak delší časová dotace provádění kontrol. To ve svém důsledku může sekundárně vést ke snížení efektivity, zvýšení výskytu incidence krácení tržeb a snížení daňového inkasa, neboť poplatníci budou při obcházení evidenční povinnosti spoléhat na to, že je správce daně natolik zaneprázdněn, že na provedení kontroly podnikatelské činnosti daného poplatníka nebude mít v dohledné době čas.

2.2 Varianta 1: Uvádění daňového identifikačního čísla, pokud není tvořeno rodným číslem

Nález argumentuje dohledatelností tržby a možností identifikovat tržbu poplatníka prostřednictvím jiných údajů uváděných na účtence a potažmo v datové zprávě s údaji o evidované tržbě, tj. bezpečnostního kódu poplatníka (BKP) a podpisového kódu poplatníka (PKP) a fiskálního identifikačního kódu (FIK - tento kód Nález nesprávně označuje jako fiskální identifikační kód poplatníka). Co do vymezení jejich účelu pak Nález vychází z textu důvodové zprávy, že tyto kódy jednoznačně identifikují poplatníka, provedenou tržbu i již vystavenou účtenku. Nález dále uvádí, že kromě těchto údajů se jako další nezaměnitelný znak poplatníka používá ještě přidělené daňové identifikační číslo, a to jak v situaci, kdy tržbu eviduje sám, tak kdy tím pověřil jiného poplatníka. Zde ovšem Ústavní soud musí konstatovat, že zákon o evidenci tržeb a jím vytvořený systém pracuje s několika identifikátory, jež jsou na rozdíl od daňového identifikačního čísla (respektive rodného čísla) vytvářeny bez přímé návaznosti na autonomní sféru poplatníka.

Respektujíc závěry Nálezu vycházející z textu zákona a důvodové zprávy se zákonodárce neztotožňuje s argumentací obsaženou v Nálezu; při respektování testu proporcionality je nezbytné, aby nadále, při zajištění ochrany osobních údajů dle příslušných norem vnitrostátního i komunitárního práva, tedy za předpokladu tvorby daňového identifikačního čísla bezvýznamovým identifikátorem, existovala povinnost uvádět daňové identifikační číslo na účtence, a to z následujících důvodů:

- bezpečnostní kód poplatníka a podpisový kód skutečně identifikují poplatníka a provedenou tržbu tak, jak se podává v Nálezu, bez dalšího však tyto kódy nejsou způsobilé ztotožnit danou tržbu s daným poplatníkem tak, aby neexistovaly důvodné pochybnosti o tom, že je poplatník skutečně původcem tržby. Zároveň v této souvislosti považuje zákonodárce v souvislosti s Nálezem za významné zdůraznit, že fiskální identifikační kód pouze stvrzuje přijetí datové zprávy s údaji o evidované tržbě do systému

- evidence tržeb; tento kód je tvořen systémem správce daně a sám osobě neslouží k prokázání vazby mezi poplatníkem a vystavenou účtenkou;
- DIČ je jedním ze základních údajů, ze kterých je pomocí šifrovacích algoritmů tvořeno PKP a následně BKP. V případě, že na účtence není uvedeno DIČ, jsou tím narušeny bezpečnostní mechanismy údajů uvedených na účtence a údajů o evidované tržbě zasílaných správci daně datovou zprávou. Ve svém důsledku pak taková absence vytváří prostor pro potenciální obcházení povinností ze strany poplatníků a ztěžuje schopnost správce daně takové jednání detekovat,
 - správce daně při výkonu kontrolní činnosti může vyjít z daňového identifikačního čísla, neboť je součástí datové zprávy s údaji o evidované tržbě, nicméně zákazník, jakožto osoba, od které plyne evidovaná tržba a osoba, která je adresátem vystavené účtenky takovou možnost nemá – má-li zájem ověřit, zda mu byla účtenka vystavena v souladu se zákonem o evidenci tržeb, není to z údajů na účtence ani při vyvinutí maximálního úsilí možné, ledaže by vedle účtenky podle zákona o evidenci tržeb vyžadoval též vystavení dokladu podle zákona o ochraně spotřebitele. V takovém případě však nejsou šetřena práva zákazníků, kteří, byť již účtenku podle zákona o evidenci tržeb obdrželi, musí učinit další úkon. Zároveň nelze postavit na jisto, že DIČ údaj uváděný na dokladu je totožný s DIČ odesílaným datovou zprávou s údaji o evidované tržbě, a to především s ohledem na možnost zastoupení nebo pověření, ať už dle obecných soukromoprávních norem nebo dle zákona o evidenci tržeb;
 - v případě, že bude daňové identifikační číslo tvořeno bezvýznamovým identifikátorem, není nezbytné podrobovat jeho využití testu proporcionality – v daném případě již nadále nebude docházet ke střetu záměru co nejrychleji a nejefektivněji zpracovat a vyhledat údaje s právem na ochranu osobních údajů;
 - bude-li povinnost uvádět daňové identifikační číslo posuzována v limitech testu rozumnosti, pak lze konstatovat, že povinnost uvádět daňové identifikační číslo (pro účely dalšího textu chápaného jakožto bezvýznamový identifikátor) na účtence neporušuje žádné ze subjektivních práv.

V kontextu časového období hodnocení dopadů regulace a předložení návrhu změnového zákona do legislativního procesu se jeví jako nereálné, aby byl do doby účinnosti předkládané právní novely vytvořen nový bezvýznamový identifikátor. Proto se do doby legislativního zakotvení nového bezvýznamového identifikátoru navrhuje, aby bylo DIČ na účtence uváděno tolik v případech, kdy je právě bezvýznamovým identifikátorem. Dojde-li v pozdějším okamžiku k nahrazení rodného čísla, bude tedy část daného ustanovení obsolentní, aniž by bylo rezignováno na možnost efektivního a hospodárného výkonu kontrolní činnosti orgány Finanční správy jakož i na nezbytnou ochranu osobních údajů.

2.3 Přizpůsobení variant regulaci a její vynucování

Vzhledem k tomu, že se žádná z navrhovaných variant nedá vyloučit pro její nerealizovatelnost, budou všechny navržené varianty dále analyzovány.

3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Výše uvedené varianty byly vyhodnoceny podle kritérií, která pokrývají klady a zápory (resp. přínosy a náklady) jednotlivých navržených variant.

Jako hlavní hodnotící kritéria byly identifikovány:

- náklady implementace,
- efektivita kontrol,
- ochrana osobních údajů.

V návaznosti na hodnotící kritéria a z analýzy rizik vyplynulo kritérium v podobě:

- riziko narušení podnikatelského prostředí,
- riziko zneužití osobních údajů.
- riziko nenaplnění principu proporcionality.

K rizikům podrobněji viz část 1.6.

3.2 Náklady

Náklady implementace

Kritérium zohledňuje náklady subjektů na implementaci dané varianty. Náklady implementace zahrnují zejména náklady na úpravu technického řešení (pokladních zařízení na straně poplatníků, informačního systému daňové správy na straně státu) i administrativní zátěž spojenou se zavedením nové právní úpravy. V této souvislosti se může jednat i o provozní náklady spojené s délkou kontrolní činnosti.

3.3 Přínosy

Ochrana osobních údajů

Uvedené kritérium zjišťuje soulad s právní úpravou v oblasti osobních údajů a míru, v níž jsou šetřena práva poplatníků.

Efektivita kontrol

Kritérium kvalifikuje vliv na kvalitu realizovaných kontrol a jejich efektivitu.

3.4 Vyhodnocení variant

Varianta 0: Zachování právního stavu založeného Nálezem

Povinné subjekty

Některým podnikatelům 1. a 2. vlny evidence tržeb by mohly vzniknout dodatečné náklady spojené s úpravou softwaru, jelikož by od 1. 3. 2018 neměli povinnost uvádět DIČ na vystavovaných účtenkách, ale pouze by po tomto datu zasílali DIČ datovou zprávou správci daně; úprava je však dobrovolná, DIČ mohou na účtence uvádět i nadále, nepovažují-li takový postup za významně rizikový. Podnikatelů 3. a 4. vlny evidence tržeb by se toto významněji nedotknulo, na pořizovací cenu zařízení tato Variant nemá vliv.

Přínosem Varianty 0 je maximální ochrana osobních údajů.

Stát

U varianty 0 byly identifikovány náklady správce daně a Ministerstva financí (jako provozovatele úctenkové loterie) na úpravu informačních systémů v souvislosti s DIČ jako jednoznačného identifikátoru a jeho provazbou na doplňková opatření (např. na fungování úctenkové loterie) nebo jiné služby (např. ověřování úctenky na daňovém portále). Dále by došlo ke ztížení kontrolní činnosti při prověřování dodržení povinností plynoucích ze zákona o evidenci tržeb, jelikož úctenka bez daňového identifikačního čísla neobsahuje povinně žádný identifikátor poplatníka. Správce daně může teoreticky v systému evidence tržeb

dohledat dle ostatních zasílaných údajů konkrétního poplatníka, který účtenku vystavil, takový postup je však pro správce daně významně náročnější.

Přínosem Varianty 0 pro stát je zajištění ochrany osobních údajů v souladu s dotčenými právními předpisy a šetření práv poplatníků.

Zákazník

V souvislosti s navrhovanou variantou nevznikají zákazníkovi žádné náklady, nemá pro něj ani žádný přínos.

Dodavatelé pokladních zařízení

Může vzniknout náklad související s požadavkem klientů upravit software pro evidenci tržeb tak, aby nebyl odesílán údaj o DIČ. Pro dodavatele varianta nepřináší žádný přínos.

Varianta 1: Uvádění daňového identifikačního čísla, pokud není tvořeno rodným číslem

Povinné subjekty

Podnikatelům 3. a 4. vlny evidence tržeb, by vznikly „klasické“ implementační náklady, tzn. pořízení vybavení pro evidenci tržeb. Podnikatelům 1. a 2. vlny evidence tržeb, jejichž daňové identifikační číslo není tvořeno rodným číslem, by nevznikly žádné náklady (s DIČ budou nakládat stejně jako při zavedení evidence tržeb) a některým podnikatelům 1. a 2. vlny evidence tržeb, jejichž DIČ je tvořeno rodným číslem, by mohly vzniknout dodatečné náklady spojené s úpravou softwaru, jelikož by od 1. 3. 2018 neměli povinnost uvádět DIČ na vystavovaných účtenkách, ale pouze by po tomto datu zasílali DIČ datovou zprávou správci daně; úprava je dobrovolná, DIČ mohou na účtence uvádět dále, nepovažují-li takový postup za významně rizikový. Přínosem je maximální ochrana osobních údajů.

Stát

U varianty 1 byly identifikovány náklady správce daně a Ministerstva financí (jako provozovatele účtenkové loterie) na úpravu informačních systémů v souvislosti s DIČ jako jednoznačného identifikátoru a jeho provazbou na doplňková opatření (např. na fungování účtenkové loterie) nebo jiné služby (např. ověřování účtenky na daňovém portále). Dále by mohlo dojít ke ztížení kontrolní činnosti při prověřování dodržení povinností plynoucích ze zákona o evidenci tržeb v případech, kdy DIČ na účtence s ohledem na využití rodného čísla uvedeno není.

Přínosem je maximální ochrana osobních údajů, při zachování maximální efektivity využití při kontrolách v případech, kdy je využití DIČ s ohledem na jeho tvorbu formou bezvýznamového identifikátoru možné.

Zákazník

V souvislosti s navrhovanou úpravou nevznikají zákazníkovi žádné náklady ani přínosy.

Dodavatelé pokladních zařízení

Může vzniknout náklad související s požadavkem klientů upravit software pro evidenci tržeb tak, aby nebyl odesílán údaj o DIČ, které je tvořeno rodným číslem. Pro dodavatele varianta nemá přínosy.

Povinné subjekty

Uvažované náklady a přínosy jsou jen obtížně vyčíslitelné, proto jsme přistoupili k ohodnocení jejich úrovně v intervalu: **žádné 0, mírné +/-1, střední +/-2, významné +/-3.** Rozdílem (resp. součtem) takto oceněných přínosů a nákladů jednotlivých variant se dospěje ke zjištění, u které varianty převažují přínosy nad náklady a která varianta je relativně výhodnější.

Identifikace nákladů a přínosů varianty 0 – „zachování současného stavu“

	Body	Náklady	Přínosy	Body
1	-1	technické vybavení (popř. úprava softwaru) pro poplatníky		
2	-2	náklady správce daně na úpravu ADIS		
3	-3	ztížení kontrolní činnosti správce daně		
4	-3	významně ztížena identifikace poplatníka zákazníkem		
5	-3	nežádoucí dopady na související služby a doplňkové nástroje evidence tržeb		
6			respektování Nálezu ÚS a maximalizace ochrany osobních údajů	3
Celkem: -12				Celkem: 3
VYHODNOCENÍ VARIANTY 0: -9				

Identifikace nákladů a přínosů varianty 1 – „Uvádění daňového identifikačního čísla, pokud není tvořeno rodným číslem“

	Body	Náklady	Přínosy	Body
1	-1	technické vybavení (popř. úprava softwaru) pro poplatníky		
2	-2	náklady správce daně na úpravu ADIS		
3	-2	ztížení kontrolní činnosti správce daně		
4	-2	významně ztížena identifikace poplatníka zákazníkem		
5	-1	nežádoucí dopady na související služby a doplňkové nástroje evidence tržeb		
6			respektování Nálezu ÚS a maximalizace ochrany osobních údajů	3
Celkem: -8				Celkem: 3
VYHODNOCENÍ VARIANTY 1: -5				

4 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Následující tabulka je přehledem vyhodnocení jednotlivých variant. Nejde o snahu kvantifikovat kvalitativní hodnocení podle jednotlivých kritérií, ale zpřehlednit vyhodnocení variant.

Vychází z bodového ohodnocení variant dle tabulek identifikace nákladů a přínosů jednotlivých variant.

Varianta	Náklady	Přínosy	Celkem
0 (zachování současného stavu)	-12	3	-9
1 (<u>uvádění DIČ pouze u poplatníků, u kterých není tvořeno rodným číslem poplatníka</u>)	-8	3	-5
NEJVÝHODNĚJŠÍ VARIANTA: 1			

F Závěrečná část

4 Závěrečné shrnutí hodnocení dopadů regulace

V návaznosti na provedené hodnocení dopadů regulace se jeví jako nejvhodnější, aby byla opětovně založena povinnost evidovat tržby i vůči tržbám z činností spadajících do 3. a 4. vlny evidence tržeb s tím, že při respektování závěrů Nálezu bude stanovených cílů nejlépe dosaženo v případě, že evidenci tržeb budou podléhat všechny povinné subjekty, které přijímají evidované platby.

Za účelem zmírnění negativních dopadů evidence tržeb na některé skupiny osob budou z evidence tržeb zcela vyňaty tržby, které poplatníkům plynou z poskytování předplacených telekomunikačních služeb, z hazardních her nebo z obchodní letecké přepravy a poskytování s tím souvisejících služeb. Ve vztahu k těmto tržbám nelze povinnost evidovat tržby vynucovat, neboť s ohledem na specifika výkonu by evidence tržeb fakticky vedla k znemožnění plynulého a hospodárného výkonu podnikatelské činnosti.

Z analýz provedených Ministerstvem financí v návaznosti na závěry Ústavního soudu se dále jeví jako nejvhodnější, aby byly povinnosti evidovat tržby podrobeny i nejmenší podnikatelské subjekty, neboť i u nich existuje riziko krácení tržeb a jejich případné vynětí by bylo způsobilé narušit podnikatelské prostředí; za účelem minimalizace negativních dopadů se pak jeví jako nejvhodnější zavést pro ně zvláštní režim evidence tržeb, se kterým nejsou spojeny náklady na pořízení pokladního zařízení a náklady na internetové připojení. Namísto toho bude povinnost elektronicky evidovat tržby nahrazena povinností vystavovat účtenky z bloku účtenek vydávaného poplatníkovi správcem daně v rámci řízení o povolení zvláštního režimu s tím, že povinnost evidovat tržby v reálném čase bude dále kompenzována povinností uschovat kopii účtenky a v pravidelných intervalech zasílat správci daně oznámení o uskutečněných evidovaných tržbách. Umožněním tohoto režimu i poskytovatelům zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění (při zachování podmínek stanovených pro poplatníky daně z příjmů fyzických osob) budou respektována také specifika výkonu tohoto svobodného povolání.

Co se týče dalších posuzovaných aspektů, bude v návaznosti na provedené hodnocení v legislativním textu postaveno najisto, že platba elektronickou peněženkou splňuje formální náležitosti evidované tržby. Dále bude opětovně zakotvena povinnost uvádět na účtence své daňové identifikační číslo, ledaže bude tvořeno rodným číslem.

5 Implementace a vynucování

Za účelem implementace bude přijat zákon, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů. Organem odpovědným za implementaci bude Ministerstvo financí a orgány Finanční správy České republiky.

Navrhuje se zavést povinnost evidovat tržby vůči tržbám z činností zařazených do 3. a 4. fáze evidence tržeb s tím, že pro nejmenší poplatníky bude zaveden zvláštní režim evidence tržeb, tzv. papírová evidence, která zprošťuje poplatníky povinnosti využívat pokladní zařízení k odeslání datové zprávy s údaji o evidované tržbě a vystavení účtenky. K vynucování plnění této povinnosti budou využity stávající mechanismy pro běžný a zjednodušený režim, s přihlédnutím ke specifickým zvláštního režimu.

Navrhuje se zavést povinnost evidovat tržby vůči platbám uskutečněným prostřednictvím elektronických peněženek a jí obdobných institutů. Za účelem vynucování budou využity stávající mechanismy.

Navrhuje se zavést povinnost uvádět na účtence daňové identifikační číslo, není-li tvořeno osobním údajem (rodným číslem). K vynucení této povinnosti budou využity stávající kontrolní mechanismy využívané ke kontrole řádného uvedení ostatních údajů, které tvoří povinnou náležitost účtenky.

Dozor nad aplikací novely zákona o evidenci tržeb povinnými subjekty bude vykonávat správce daně.

6 Přezkum účinnosti regulace

Účinnost regulace bude ověřována v souladu s § 22 kompetenčního zákona analyzováním dosahovaných výsledků naplňování cílů regulace, a to zejména pravidelnými zjišťováními Ministerstva financí, resp. Finanční správy, kdy některé informace o účinnosti regulace je rovněž možné zjistit z činnosti Českého statistického úřadu. Součástí přezkumu účinnosti regulace budou konzultace s odbornými a metodickými pracovníky a zúčastněnými profesními subjekty, i kontrolní činnosti příslušných kontrolních orgánů.

Hlavním kritériem přezkumu účinnosti regulace navrhované regulace bude vyhodnocení naplnění cílů, kdy měřítkem bude zvýšení inkasa daně z příjmů a DPH, tak aby byl maximálně zajištěn přezkum za účelem potvrzení, zda její principy jsou účinné, popř. zda mohou být nějak zlepšeny, přehodnoceny apod.

7 Konzultace a zdroje dat

Návrh řešení byl Ministerstvem financí konzultován s Generálním finančním ředitelstvím a se zástupci dotčených podnikatelů, především s:

- Asociací provozovatelů mobilních sítí a Českou asociací elektronických komunikací
- společností SAZKA a.s., Asociací provozovatelů kurzových sázek, Českou komorou loterního průmyslu, společností SYNOT TIP, a.s.
- společností České aerolinie a.s. a Český Aeroholding, a.s.
- Českou lékařskou komorou
- Asociací malých a středních podniků a živnostníků České republiky
- Asociací hotelů a restaurací ČR
- Svazem obchodu a cestovního ruchu ČR
- Hospodářskou komorou
- Komorou daňových poradců ČR
- Asociací českého tradičního obchodu
- Svazem průmyslu a dopravy ČR
- Sdružení podnikatelů a živnostníků ČR.

Zdroje dat:

- informace a analýzy jednotlivých asociací, komor či samotných společností,
- argumentace a stanoviska jednotlivých asociací, komor či samotných společností,
- vlastní průzkumy a analýzy Ministerstva financí a diskuze s dotčenými skupinami podnikatelů,
- zahraniční úpravy evidence tržeb, např. chorvatský model zvláštního režimu evidence pro „malé podnikatele“,
- veřejně dostupná data.

K části první návrhu zákona

Platné znění částí zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb,
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 3

Určení subjektu a předmětu evidence tržeb

(1) Subjektem evidence tržeb je poplatník

- a) daně z příjmů fyzických osob a
- b) daně z příjmů právnických osob.

(2) Předmětem evidence tržeb jsou evidované tržby poplatníka **uskutečněné na území České republiky.**

§ 5

Formální náležitosti pro evidovanou tržbu

Formální náležitosti pro evidovanou tržbu splňuje platba poplatníkovi, která je uskutečněna

- a) v hotovosti,
- b) prostřednictvím prostředků, které jsou určeny pouze k zaplacení zboží nebo služeb v prostorách využívaných vydavatelem prostředku nebo zboží nebo služeb úzce vymezenému okruhu dodavatelů anebo k zaplacení úzce vymezeného okruhu zboží nebo služeb,**
- c) šekem,
- d) směnkou,
- e) v jiných formách, které mají charakter obdobný formám podle písmen a) až d), nebo
- f) započtením kauce nebo obdobné jistoty složené některým ze způsobů platby podle písmen a) až e).

§ 8

Nepřímé zastoupení

(1) Jedná-li poplatník svým jménem na účet jiného poplatníka, je povinen evidovat tržbu ten, kdo jedná svým jménem na účet jiného.

(2) Tržbu, kterou přijme poplatník jednajícím svým jménem na účet jiného, nelze evidovat ve zvláštním režimu.

(3) Evidovanou tržbou poplatníka, na jehož účet bylo jednáno, je také platba plynoucí mu následně od poplatníka, který jednal svým jménem na jeho účet, pokud splňuje formální náležitosti pro evidovanou tržbu a v okamžiku přijetí poplatníkem, který jednal svým jménem na jeho účet, založila rozhodný příjem.

§ 9

Pověření k evidování tržeb

(1) Poplatník, kterému tržba plyne, může pověřit evidováním tržby jiného poplatníka, aby za něj tuto tržbu evidoval.

(2) Plyne-li jedna evidovaná tržba více poplatníkům, mohou tito poplatníci pověřit jednoho z nich, aby za ně tuto tržbu evidoval.

~~(3) Poplatník, který je k evidování tržby pověřen, má povinnost evidovat tržby poplatníka, který ho k evidování tržby pověřil.~~

~~———— (4) Poplatník, který k evidování tržeb pověřil jiného poplatníka, se pověřením nezbujuje odpovědnosti za důsledky spojené s porušením povinností podle tohoto zákona.~~

(3) Poplatník, který je k evidování tržby pověřen, má povinnost evidovat tržbu poplatníka, který ho evidováním tržby pověřil, a odpovídá za porušení této povinnosti. Poplatník, který je k evidování tržby pověřen, plní i ostatní povinnosti poplatníka, který ho evidováním tržby pověřil, podle tohoto zákona a odpovídá za jejich porušení; to neplatí v případě povinností, u které bylo mezi nimi ujednáno, že ji plní poplatník, který pověřil jiného poplatníka evidováním tržby.

(4) Poplatník, který pověřil evidováním tržby jiného poplatníka, neodpovídá za porušení povinnosti, kterou má plnit poplatník, který je k evidování tržby pověřen, s výjimkou povinnosti evidovat tržbu.

(5) Tržby, k jejichž evidování je poplatník pověřen, nelze evidovat ve zvláštním režimu.

Hlava III

~~Tržby evidované ve zjednodušeném režimu a tržby vyloučené z evidence tržeb~~

Tržby evidované ve zjednodušeném režimu, ve zvláštním režimu a tržby vyloučené z evidence tržeb

§ 11

Povolení pro evidování tržby ve zjednodušeném režimu

(1) Správce daně vydá na základě žádosti poplatníka povolení pro evidování tržby ve zjednodušeném režimu, pokud by evidování dané tržby běžným způsobem znemožnilo nebo zásadně ztížilo plynulý a hospodárný výkon činnosti tohoto poplatníka, ze které tato tržba plyne.

(2) V žádosti poplatník uvede důvody, které svědčí pro naplnění podmínek pro vydání povolení, a tržby, na které se má povolení vztahovat.

(3) Správce daně o žádosti rozhodne ve lhůtě 15 dnů ode dne jejího podání. V povolení správce daně uvede tržby, na které se povolení vztahuje.

(4) Byla-li žádost zamítnuta, lze novou žádost podat nejdříve po 60 dnech ode dne ~~oznámení o~~ nabytí právní moci zamítavého rozhodnutí. V této nové žádosti je poplatník povinen uvést jiné důvody než ty, které již obsahovala žádost původní, jinak bude nová žádost odložena. O odložení žádosti musí být žadatel vyrozuměn.

(5) Přestanou-li být splňovány podmínky pro vydání povolení, je držitel povolení povinen tuto skutečnost oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, ve kterém tato skutečnost nastala.

(6) Správce daně zruší povolení, zjistí-li, že pominuly podmínky pro jeho vydání.

§ 11a

Povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu

(1) Správce daně vydá na základě žádosti poplatníka daně z příjmů právnických osob, který je poskytovatelem zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění a přijímá za jejich poskytování úhrady od zdravotní pojišťovny, nebo na základě žádosti poplatníka daně z příjmů fyzických osob povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu, pokud

- a) poplatník není plátcem daně z přidané hodnoty podle zákona upravujícího daň z přidané hodnoty,
- b) poplatník neprovozuje podnikatelskou činnost s více než 2 zaměstnanci, ledaže je další zaměstnanec zaměstnán pouze z důvodu a po dobu trvání překážky v práci na straně zaměstnance nebo čerpání dovolené zaměstnancem, a
- c) výše příjmů poplatníka z evidovaných tržeb nepřesahuje za 12 bezprostředně předcházejících kalendářních měsíců 200 000 Kč a předpokládaná výše těchto příjmů ve 12 bezprostředně následujících kalendářních měsících nepřesahuje 200 000 Kč.

(2) V žádosti poplatník uvede

- a) skutečnosti prokazující naplnění podmínek podle odstavce 1 písm. b) a c) a
- b) údaje o provoznách, v nichž přijímá evidované tržby, které nebyly správci daně dosud v souvislosti s plněním povinností podle tohoto zákona oznámeny.

(3) Správce daně o žádosti rozhodne ve lhůtě 30 dnů ode dne jejího podání. Rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu je účinné ode dne následujícího po dni, ve kterém poplatník převezme blok účtenek, nejpozději však patnáctým dnem ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

(4) Přestanou-li být podmínky podle odstavce 1 písm. b) a c) splňovány, je poplatník povinen tuto skutečnost oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, ve kterém tato skutečnost nastala.

(5) Správce daně zruší povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu,

- a) požádá-li o to poplatník,
- b) zjistí-li, že pominuly podmínky pro jeho vydání, nebo
- c) porušuje-li poplatník závažným způsobem evidenční povinnost.

(6) Rozhodnutí o zrušení povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu je účinné třicátým dnem ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(7) Povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu zaniká okamžikem zaslání údajů o evidované tržbě správci daně datovou zprávou.

(8) Další žádost o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu lze podat nejdříve po

- a) 60 dnech ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí předchozí žádosti,
- b) 60 dnech ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení podle odstavce 5 písm. a) nebo b),

- c) 6 měsících ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení povolení podle odstavce 5 písm. c),
- d) 60 dnech ode dne zániku povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.

§ 12

Tržby vyloučené z evidence tržeb

(1) Evidovanou tržbou nejsou tržby

- a) státu,
- b) územního samosprávného celku,
- c) příspěvkové organizace,
- d) České národní banky,
- e) držitele poštovní licence.

(2) Evidovanou tržbou nejsou také tržby

- a) banky, včetně zahraniční banky,
- b) spořitelního a úvěrního družstva,
- c) pojišťovny a zajišťovny,
- d) investiční společnosti a investičního fondu,
- e) obchodníka s cennými papíry,
- f) centrálního depozitáře,
- g) penzijní společnosti,
- h) penzijního fondu,
- i) z podnikání v energetických odvětvích na základě licence udělené podle energetického zákona,
- j) z podnikání na základě povolení krajského úřadu podle zákona o vodovodech a kanalizacích.

(3) Evidovanou tržbou nejsou také tržby

- a) uskutečněné do přidělení daňového identifikačního čísla a během 10 dní následujících po jeho přidělení,
- b) z poštovních služeb a zboží a služeb poskytovaných v přímé souvislosti s nimi,
- c) ze vztahu souvisejícího s pracovní právním nebo obdobným vztahem,
- d) ze stravování a ubytování žákům a studentům poskytovaného školou, vysokou školou nebo školským zařízením,
- e) z jízdného nebo související platby hrazených v dopravních prostředcích při pravidelné hromadné přepravě osob,
- f) na palubě letadel,
- g) z osobní železniční přepravy,
- h) z drobné vedlejší podnikatelské činnosti veřejně prospěšných poplatníků,
- i) z prodeje zboží či služeb prostřednictvím prodejního automatu,
- j) z provozování veřejných toalet,
- k) ve formě platby za poskytování telekomunikačních služeb nebo jiných služeb uskutečněné prostřednictvím veřejné mobilní telefonní sítě, které jsou následným čerpáním nebo zúčtováním jiné platby,**
- l) z hazardní hry,
- m) z obchodní letecké dopravy a ze služeb poskytovaných v přímé souvislosti s ní,
- n) poplatníka daně z příjmů fyzických osob,
 1. kterému je přiznán nárok na průkaz ZTP/P z důvodu úplné nebo praktické nevidomosti nebo těžké hluchoslepoty,

2. který provozuje podnikatelskou činnost bez spolupracujících osob podle zákona upravujícího daně z příjmů a bez zaměstnanců, ledaže tyto osoby splňují podmínku uvedenou v bodě 1,
3. který není společníkem společnosti, z jejíž činnosti tržba plyne, ledaže všichni společníci společnosti splňují podmínku uvedenou v bodě 1, a
4. který tuto tržbu přijímá sám nebo prostřednictvím zaměstnance, spolupracující osoby nebo společníka společnosti, kteří splňují podmínku uvedenou v bodě 1.

(4) V případě občana jiného členského státu Evropské unie, který je hlášen k pobytu na území České republiky po dobu nejvýše 3 měsíců, se podmínka uvedená v odstavci 3 písm. n) bodě 1 považuje za splněnou, pokud tato osoba prokáže svou úplnou nebo praktickou nevidomost nebo těžkou hluchoslepotu.

HLAVA IV

Povinnosti poplatníka

Díl 1

~~Autentizační údaje a certifikát pro evidenci tržeb~~

Autentizační údaje, certifikát pro evidenci tržeb a blok účtenek

§ 13

Žádost o autentizační údaje

(1) Poplatník je povinen před přijetím první ~~evidované tržby~~ **tržby evidované v běžném nebo zjednodušeném režimu** podat žádost o autentizační údaje.

(2) Autentizační údaje slouží k přístupu na společné technické zařízení správce daně umožňující poplatníkovi správu certifikátu pro evidenci tržeb a údajů pro správu evidence tržeb.

(3) Žádost může podat poplatník nebo jeho zástupce oprávněný současně k převzetí autentizačních údajů pouze

- a) prostřednictvím společného technického zařízení správce daně datovou zprávou s ověřenou identitou této osoby způsobem, kterým se lze přihlásit do její datové schránky, a to ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně, nebo
- b) ústně do protokolu, a to u kteréhokoliv věcně příslušného správce daně.

§ 15a

Blok účtenek

(1) Správce daně předává poplatníkovi bloky účtenek jedenkrát ročně v počtu podle povahy a rozsahu jeho činnosti. V odůvodněných případech předá správce daně poplatníkovi další bloky účtenek i před uplynutím 1 roku.

(2) Poplatník může převzít blok účtenek od správce daně nejdříve po oznámení rozhodnutí o povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.

(3) Poplatník vrátí správci daně blok účtenek do 15 dnů od zrušení nebo zániku povolení pro evidování tržeb ve zvláštním režimu.

(4) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup podmínky a postup pro převzetí bloku účtenek, nakládání s ním a jeho vrácení.

(5) Ministerstvo financí vydává bloky účtenek a zabezpečuje jejich distribuci jednotlivým správcům daně.

§ 16

~~Ochrana autentizačních údajů a certifikátu pro evidenci tržeb~~

~~Poplatník je povinen zacházet s autentizačními údaji a certifikátem pro evidenci tržeb tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití.~~

§ 16

Ochrana autentizačních údajů, certifikátu pro evidenci tržeb a bloku účtenek

Poplatník je povinen zacházet s autentizačními údaji, certifikátem pro evidenci tržeb a blokem účtenek tak, aby předešel jejich zneužití. Součástí poplatníkovy povinnosti zacházet s blokem účtenek tak, aby předešel jeho zneužití, je povinnost vrátit blok účtenek za podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 17

Údaje o provozovnách

(1) Poplatník je povinen prostřednictvím společného technického zařízení správce daně před získáním certifikátu pro evidenci tržeb oznámit údaje o provozovnách, ~~prostřednictvím kterých provádí činnosti, z nichž plynou evidované tržby, nebo v nichž přijímá evidované tržby.~~ Údaji o provozovnách se rozumí také údaje o internetových stránkách, na kterých jsou nabízeny zboží nebo služby.

(2) Dojde-li ke změně údajů o provozovnách, je poplatník povinen tuto změnu oznámit správci daně do 15 dnů ode dne, kdy změna nastala, nejpozději však před uskutečněním první evidované tržby v provozovně, které se změna týká. ~~Toto oznámení lze~~ **Poplatník, který neeviduje tržby ve zvláštním režimu, může toto oznámení podat** pouze prostřednictvím společného technického zařízení správce daně.

§ 18

Obsah evidenční povinnosti

- (1) Poplatník je povinen nejpozději při uskutečnění evidované tržby
- zaslat datovou zprávou údaje o této evidované tržbě správci daně a
 - vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne.

~~(2) Uskutečněním evidované tržby je přijetí evidované tržby.~~

(2) Uskutečněním evidované tržby je

- přijetí evidované tržby, nebo**
- vydání pokynu k jejímu provedení, pokud byl tento pokyn vydán dříve.**

(3) Zaslání údajů o evidované tržbě není podáním.

(4) Údaje o evidované tržbě lze zaslat pouze na společné technické zařízení určené správcem daně ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 19

Rozsah zasílaných údajů

(1) Údajem o evidované tržbě zasílaným datovou zprávou je

- a) daňové identifikační číslo poplatníka,
- b) označení provozovny, ve které je tržba uskutečněna,
- c) označení pokladního zařízení, na kterém je tržba evidována,
- d) pořadové číslo účtenky,
- e) datum a čas přijetí tržby nebo vystavení účtenky, pokud je vystavena dříve,
- f) celková částka tržby **uvedená v české měně**,
- g) bezpečnostní kód poplatníka,
- h) podpisový kód poplatníka,
- i) údaj, zda je tržba evidována v běžném nebo zjednodušeném režimu.

(2) Údajem o evidované tržbě zasílaným datovou zprávou je také

- a) celková částka plateb určených k následnému čerpání nebo zúčtování **uvedená v české měně**,
- b) celková částka plateb, které jsou následným čerpáním nebo zúčtováním platby, **uvedená v české měně**,
- c) daňové identifikační číslo poplatníka, který pověřil evidováním této tržby poplatníka, který tržbu eviduje,
- d) základ daně z přidané hodnoty a daň podle sazeb daně z přidané hodnoty **uvedené v české měně**,
- e) celková částka v režimu daně z přidané hodnoty pro cestovní službu **uvedená v české měně**,
- f) celková částka v režimu daně z přidané hodnoty pro prodej použitého zboží **uvedená v české měně**.

(3) Způsob tvorby podpisového kódu poplatníka a bezpečnostního kódu poplatníka stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

§ 20

Údaje na účtence

(1) Poplatník je na účtence povinen uvádět

- a) fiskální identifikační kód,
- b) **své daňové identifikační číslo, pokud není jeho kmenová část tvořena obecným identifikátorem, kterým je rodné číslo**,
- c) označení provozovny, ve které je tržba uskutečněna,
- d) označení pokladního zařízení, na kterém je tržba evidována,
- e) pořadové číslo účtenky,
- f) datum a čas přijetí tržby nebo vystavení účtenky, pokud je vystavena dříve,
- g) celkovou částku tržby **v české měně**,
- h) bezpečnostní kód poplatníka,
- i) údaj, zda je tržba evidována v běžném nebo zjednodušeném režimu.

(2) Údajem o evidované tržbě uváděným na účtence je také daňové identifikační číslo poplatníka, který pověřil evidováním této tržby poplatníka, který tržbu eviduje, pokud není kmenová část tohoto daňového identifikačního čísla tvořena obecným identifikátorem, kterým je rodné číslo.

(3) Nemá-li poplatník povinnost uvádět na účtence fiskální identifikační kód, je povinen na účtence uvádět svůj podpisový kód.

Oddíl 3

Evidence tržeb ve zvláštním režimu

§ 23a

Obsah evidenční povinnosti

(1) Poplatník je povinen

- a) nejpozději při uskutečnění evidované tržby vystavit účtenku s nejnižším pořadovým číslem z bloku účtenek tomu, od koho evidovaná tržba plyne,
- b) evidovat stejnopis vystavené účtenky s tím, že tato povinnost je splněna jeho uchováváním až do uplynutí lhůty pro stanovení daně z příjmů, ke které se vztahuje, a,
- c) podat správci daně za každé kalendářní čtvrtletí, ve kterém uskutečnil nebo vrátil evidovanou tržbu nebo provedl její opravu, oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu, a to do 20 dnů od konce tohoto kalendářního čtvrtletí.

(2) Oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu lze podat jen

- a) na tiskopisu vydaném Ministerstvem financí,
- b) na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, který má údaje, obsah a uspořádání údajů shodné s tiskopisem vydaným Ministerstvem financí, nebo
- c) datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně
 1. podepsanou způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu,
 2. s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo
 3. dodatečně potvrzenou za podmínek uvedených v daňovém řádu.

§ 23b

Údaje na účtence vystavené ve zvláštním režimu

Poplatník je na účtence povinen uvádět

- a) své daňové identifikační číslo, pokud není jeho kmenová část tvořena obecným identifikátorem, kterým je rodné číslo,
- b) označení provozovny, ve které je tržba uskutečněna, pokud má více než 1 provozovnu,
- c) datum a čas přijetí tržby nebo vystavení účtenky, pokud je vystavena dříve, a
- d) celkovou částku tržby v české měně.

§ 23c

Údaje v oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu

(1) V oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu je poplatník povinen kromě obecných náležitostí podání uvést

- a) své identifikační a kontaktní údaje,
- b) označení provozovny, ve které jsou tržby uskutečněny, pokud má více než 1 provozovnu,
- c) údaje týkající se účtenek a bloku účtenek a

d) údaje týkající se evidovaných tržeb.

(2) Údaje podle odstavce 1 písm. c) a d) uvádí poplatník zvlášť za každou provozovnu, ve které jsou uskutečňovány evidované tržby.

§ 25

Informační povinnost poplatníka

(1) Poplatník je povinen mít na místě, kde se běžně uskutečňují evidované tržby, umístěno informační oznámení, které je dostatečně viditelné a čitelné, pokud to nevyklučuje povaha věci. Informační oznámení je poplatník povinen umístit na internetové stránky, na kterých jsou nabízeny zboží nebo služby.

(2) Obsahem informačního oznámení je

- a) text ve znění "Podle zákona o evidenci tržeb je prodávající povinen vystavit kupujícímu účtenku. Zároveň je povinen zaevidovat přijatou tržbu u správce daně online; v případě technického výpadku pak nejpozději do 48 hodin.", eviduje-li poplatník v daném pokladním místě tržby v běžném režimu, ~~nebo~~
- b) text ve znění "Podle zákona o evidenci tržeb je prodávající povinen vystavit kupujícímu účtenku. Příjemce tržby eviduje tržby ve zjednodušeném režimu, tzn. je povinen zaevidovat přijatou tržbu u správce daně nejpozději do 5 dnů.", eviduje-li poplatník v daném pokladním místě tržby ve zjednodušeném režimu-, **nebo**
- c) **text ve znění „Podle zákona o evidenci tržeb prodávající eviduje tržby ve zvláštním režimu a je povinen vystavit kupujícímu účtenku z bloku účtenek.“, eviduje-li poplatník v daném pokladním místě tržby ve zvláštním režimu.**

§ 26

Informační povinnost správce daně

(1) Správce daně poskytuje poplatníkovi, **který eviduje tržby v běžném nebo zjednodušeném režimu**, informace shromažďované na společném technickém zařízení správce daně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

- a) rozsah a členění informací poskytovaných podle odstavce 1 a
- b) podmínky a postup pro poskytnutí informací podle odstavce 1.

§ 27

Ověření účtenky u správce daně

(1) Správce daně umožní způsobem umožňujícím dálkový přístup každému ověřit, zda byly údaje o ~~dané tržbě~~ **tržbě evidované v běžném nebo zjednodušeném režimu** zaslány správci daně.

(2) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup podmínky a postup pro poskytnutí informací podle odstavce 1.

§ 29

Přestupky na úseku evidence tržeb

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako osoba, která eviduje tržby, poruší povinnost

- a) zaslat datovou zprávou údaje o evidované tržbě správci daně,
- b) vystavit účtenku tomu, od koho evidovaná tržba plyne,
- c) umístit informační oznámení, nebo
- d) zacházet s autentizačními údaji ~~nebo certifikátem pro evidenci tržeb~~, **certifikátem pro evidenci tržeb nebo blokem účtenek** tak, aby ~~nemohlo dojít k předešlá~~ jejich zneužití.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) nebo d),
- b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo b).

§ 31

Uzavření provozovny a pozastavení výkonu činnosti

(1) Zjistí-li orgán příslušný k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb zvlášť závažné porušení povinnosti zasílat údaje o evidované tržbě, **podat oznámení o tržbách evidovaných ve zvláštním režimu** nebo vydávat účtenky, nařídí okamžité

- a) uzavření provozovny nebo
- b) pozastavení výkonu činnosti, při které dochází k evidenci tržeb.

(2) Orgán příslušný k prověřování plnění povinností při evidenci tržeb zruší rozhodnutím opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu poté, co poplatník prokáže, že pominul důvod, pro který bylo toto opatření nařízeno. Proti rozhodnutí o zrušení opatření podle odstavce 1 se nelze odvolat.

(3) Výkon uzavření provozovny nebo pozastavení výkonu činnosti provede orgán, který opatření uložil, vyvěšením rozhodnutí o tomto opatření na vhodném a zvenčí viditelném místě u přístupového místa do provozovny. Je-li více přístupových míst do provozovny, vyvěsí se rozhodnutí u všech těchto přístupových míst.

(4) Opatřením podle odstavce 1 nesmí být znemožněn výkon veřejné moci.

§ 37

Dočasně vyloučené tržby

~~(1) Evidovanými tržbami dočasně nejsou~~

- ~~a) ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do konce třetího kalendářního měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona všechny tržby, s výjimkou ubytovacích a stravovacích služeb uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 55 a 56,~~
- ~~b) od prvního dne čtvrtého kalendářního měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona všechny tržby, s výjimkou~~
 - ~~1. ubytovacích a stravovacích služeb uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 55 a 56~~

a

~~2. velkoobchodu a maloobchodu uvedených v klasifikaci NACE pod kódy 45.1, 45.3, 45.4, pokud jde o obchod, 46 a 47,~~

~~(2) Klasifikací NACE se pro účely tohoto zákona rozumí klasifikace ekonomických činností uvedená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, v platném znění.~~

K části druhé návrhu zákona

**Platné znění zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**

s vyznačením navrhovaných změn a doplnění k účinnosti tzv. daňového balíčku 2019

Díl 7 Sazby daně

§ 47

Sazby daně u zdanitelného plnění

(1) U zdanitelného plnění nebo přijaté úplaty se uplatňuje

- a) základní sazba daně ve výši 21 %,
- b) první snížená sazba daně ve výši 15 %, nebo
- c) druhá snížená sazba daně ve výši 10 %.

(2) U zdanitelného plnění se uplatní sazba daně platná ke dni vzniku povinnosti přiznat daň. U přijaté úplaty za zdanitelné plnění se uplatní sazba daně platná pro toto zdanitelné plnění ke dni vzniku povinnosti přiznat daň z přijaté úplaty.

(3) U zboží se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U zboží uvedeného v příloze č. 3, tepla a chladu se uplatňuje první snížená sazba daně. U zboží uvedeného v příloze č. 3a se uplatňuje druhá snížená sazba daně.

(4) U služeb se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U služeb uvedených v příloze č. 2 se uplatňuje první snížená sazba daně. **U služeb uvedených v příloze č. 2a se uplatňuje druhá snížená sazba daně.**

(5) Při dodání zboží nebo pořízení zboží z jiného členského státu, která obsahují druhy zboží podléhající různým sazbám daně, se uplatní nejvyšší z těchto sazeb, čímž není dotčena možnost uplatnit u každého druhu zboží příslušnou sazbu daně samostatně.

(6) U dovozu uměleckých děl, sběratelských předmětů a starožitností uvedených v příloze č. 4 se uplatňuje první snížená sazba daně.

(7) U dovozu zboží, u kterého se uplatňuje paušální celní sazba a který obsahuje druhy zboží, jež podléhají různým sazbám daně, zařazené do různých podpoložek celního sazebníku, se uplatní nejvyšší z těchto sazeb.

(8) U základu daně podle § 36 odst. ~~10~~ **12** vztahujícímu se k vratným obalům se použije sazba daně platná pro tento zálohovaný obal.

Příloha č. 2 k zákonu č. 235/2004 Sb.

Seznam služeb podléhajících první snížené sazbě daně

CZ-CPA	Popis služby
	Opravy zdravotnických prostředků uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu.
33.17.19	Opravy invalidních vozíků.
36.00.2	Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.
37	Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.
38.1	Sběr a přeprava komunálního odpadu.
38.2	Příprava k likvidaci a likvidace komunálního odpadu.
49	Pozemní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.
49.39.2	Osobní doprava lanovými a visutými drahami a lyžařskými vleky.
50	Vodní hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.
51	Letecká hromadná pravidelná doprava cestujících a jejich zavazadel.
55	Ubytovací služby.
56	Stravovací služby, podávání nápojů, pokud nejsou jako stravovací služby osvobozeny od daně podle § 57 až 59 nebo pokud se nejedná o podání alkoholických nápojů uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku 2203 až 2208 nebo tabákových výrobků uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku kapitoly 24.
59.14	Poskytnutí oprávnění vstupu na filmová představení.
81.21.10	Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.
81.22.11	Služby mytí oken prováděné v domácnostech.
86	Zdravotní péče vymezená číselným kódem klasifikace produkce CZ-CPA 86, pokud není jako zdravotní služba osvobozena od daně podle § 58.
87	Sociální péče, pokud není osvobozena od daně podle § 59.
88.10,88.91	Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.
90	Služby spisovatelů, skladatelů, sochařů a jiných výkonných umělců autorů a výkonných umělců, pokud se nejedná o poskytnutí oprávnění k výkonu práva dílo nebo umělecký výkon užít a mimo služby nezávislých novinářů, nezávislých modelů a modelek.
90, 91, 93	Poskytnutí oprávnění ke vstupu do muzeí a jiných kulturních zařízení (na kulturní akce a památky, výstavy, do zoologických a botanických zahrad, přírodních rezervací, národních parků, lunaparků a zábavních parků, cirkusů, historických staveb a obdobných turistických zajímavostí).
93.11, 93.12	Poskytnutí oprávnění vstupu na sportovní události; použití krytých i nekrytých sportovních zařízení ke sportovním činnostem.
93.13	Služby posiloven a fitcenter.
93.29.11	Služby související s provozem rekreačních parků a pláží.
93.29.21	Poskytnutí oprávnění vstupu na ohňostroje, světelná a zvuková představení.
96.03	Pohřební a související služby mimo pohřebních služeb pro zvířata.
96.04	Služby tureckých lázní, saun, parních lázní a solných jeskyní.

První snížené sazby daně podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA platné ~~od 1. ledna k 1. lednu~~ 2008 a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ~~v platném znění ve znění~~ **platném k 1. lednu 2018**⁷²⁾.

Pravidelnou hromadnou přepravou osob se rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních řádů, schválených podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů; ~~vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 388/2000 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové osobní dopravy~~ **nebo vyhlášky č. 122/2014 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové dopravy**, jde-li o linkovou osobní dopravu veřejnou.

~~Za služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a za služby mytí oken prováděné v domácnostech se pro účely tohoto zákona považuje úklid v bytě nebo rodinném domě mimo prostor, které nejsou určeny k bydlení. Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.~~

~~Oprávněním k výkonu práva dílo užít se rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů v platném znění.~~

Oprávněním k výkonu práva dílo nebo umělecký výkon užít se rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha č. 2a k zákonu č. 235/2004 Sb.

Seznam služeb podléhajících druhé snížené sazby daně

CZ-CPA	Popis služby
36.00.2	Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.
37	Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.
56	Stravovací služby, podávání nápojů, pokud - nejsou jako stravovací služby osvobozeny od daně podle § 57 až 59, - se nejedná o podání alkoholických nápojů; to neplatí pro podávání nápojů uvedených pod kódem nomenklatury celního sazebníku 2203 00 10, nebo - se v rámci stravovací služby nebo podávání nápojů

	nejedná o podání tabákových výrobků uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku kapitoly 24.
81.21.10	Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.
81.22.11	Služby mytí oken prováděné v domácnostech.
88.10, 88.91	Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.
95.23	Opravy obuvi a kožených výrobků.
95.29.11	Opravy a úpravy oděvů a textilních výrobků.
95.29.12	Opravy jízdních kol.
96.02	Kadeřnické a holičské služby.

Druhé snížené sazby daně podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA platné k 1. lednu 2008 a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018⁷²⁾.

Alkoholickými nápoji se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí alkoholické nápoje podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.

Za služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a služby mytí oken prováděné v domácnostech se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně považuje úklid v obytném prostoru nebo rodinném domě. Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.

Seznam zboží podléhajícího první snížené sazbě daně

Kód nomenklatury celního sazebníku	Název zboží
01-05, 07-23, 25	<p>- Potraviny včetně nápojů (vyjma alkoholických, vymezených zvláštním předpisem⁷⁰⁾ s výjimkou alkoholických nápojů a krmiva pro zvířata; živá zvířata, semena, rostliny a přísady, obvykle určené k přípravě potravin; výrobky obvykle používané jako doplněk nebo náhražka potravin; voda.</p> <p>Mimo zboží zařazeného do číselných kódů 2203-2208 a zboží číselných kódů 0402, 0404, 1901, 2106 a 2201, které je zahrnuto v příloze č. 3a.</p>
06	- Živé dřeviny a jiné rostliny; cibule, kořeny a podobné; řezané květiny a dekorativní listoví.
07-12	- Rostliny a semena.
28-30, 40, 48, 56, 61, 62	<p>- Radiofarmaka, sorbit pro diabetiky, aspartam, sacharin a jeho soli, antibiotika, farmaceutické výrobky - jen určené pro zdravotní péči farmaceutické výrobky - jen používané určené pro zdravotní služby, prevenci nemocí a léčbu pro humánní lékařské účely.</p> <p>Mimo zboží zařazeného do číselných kódů 2843-2846, 2852, 3002, 3003, 3004, 3006, které je zahrnuto v příloze č. 3a.</p>
49	<p>- Knihy, brožury, letáky, prospekty, obrázková alba, obrázkové knihy, předlohy ke kreslení všech druhů a omalovánky pro děti, hudebniny tištěné či rukopisné, kartografické výrobky všech druhů včetně atlasů, nástěnných map, topografických plánů a globusů; kde reklama nepřesahuje 50 % plochy.</p> <p>Mimo tiskovin plně nebo podstatně určených k reklamě a mimo zboží zařazeného do číselných kódů 4901, 4903, 4904, které je zahrnuto v příloze č. 3a.</p>
01 - 96	<p>- Zdravotnické prostředky podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, které jsou obvykle určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků, pokud se jedná o zdravotnické prostředky, které lze zařadit do skupin uvedených v oddíle A přílohy č. 3 zákona o veřejném zdravotním pojištění nebo které jsou uvedeny v příloze č. 4 zákona o veřejném zdravotním pojištění, s výjimkou zdravotnických prostředků, které jsou zahrnuty v těchto druzích (typech) zdravotnických prostředků oddílů B a C přílohy č. 3:</p> <ul style="list-style-type: none"> - všechny druhy (typy) zdravotnických prostředků uvedené v oddílu B - tampóny vinuté - vata buničitá

- prostředky stomické – deodorační
- paruka.

01 - 96

- Zdravotnické prostředky podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, které jsou obvykle určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených k léčbě zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků, pokud se jedná o zdravotnické prostředky zhotovené podle předpisu kvalifikovaného zdravotnického pracovníka, kterým tento pracovník vydává individuální návrh charakteristik zdravotnického prostředku určeného k použití pouze pro jednoho konkrétního pacienta.

90

- Ortopedické pomůcky a přístroje, včetně berlí, chirurgických pásů a kýlních pásů; dlahy a jiné prostředky k léčbě zlomenin; umělé části těla; pomůcky pro nedoslýchavé a jiné prostředky nošené v ruce nebo na těle anebo implantované v organismu ke kompenzování následků nějaké vady nebo neschopnosti, a to pouze zdravotnické prostředky podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, pokud jsou obvykle určeny pro výlučnou osobní potřebu zdravotně postižených k léčení zdravotního postižení nebo ke zmírnění jeho důsledků.

48, 64, 66, 84,
85, 87, 90, 91

- Zboží pro osobní používání nemocnými ke zmírnění následků nemoci, jež není zdravotnickým prostředkem podle zvláštních právních předpisů, a to:
 - Braille papír
 - Osobní a kuchyňské váhy s hlasovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
 - Psací stroje a stroje na zpracování textu (slovní procesory) upravené k používání nevidomými a částečně vidícími osobami nebo osobami s amputovanou nebo ochrnutou horní končetinou
 - Elektronické kalkulačky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby a elektronické počítačové stroje s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
 - Počítače speciálně upravené pro nevidomé a částečně vidící osoby s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu, a jejich jednotky a přídatná zařízení s hlasovým nebo hmatovým výstupem nebo hardwarovým adaptérem pro zvětšování písma a obrazu
 - Braillovská počítačová tiskárna pro nevidomé a částečně vidící osoby, klávesnice pro nevidomé a částečně vidící osoby a jiné výstupní a vstupní jednotky počítače pro zpracování hmatového písma
 - Jednotky počítačů a přídatná zařízení k počítačům umožňující jejich ovládání osobami se sníženou jemnou motorikou nebo amputovanými končetinami
- Telefony a videotelefony konstruované pro použití neslyšícími osobami

- Zvětšovače televizního obrazu pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Speciální akustické nebo vizuální přístroje pro neslyšící, nevidomé a částečně vidící osoby
- Ruční ovládání nožních pedálů, ruční páky, včetně řadicí páky, pro tělesně postižené osoby
- Hodinky pro nevidomé a částečně vidící osoby s hmatovým nebo hlasovým výstupem s pouzdem jiným než z drahých kovů a vibrační a světelné hodinky pro neslyšící osoby
- Vibrační a světelné budíky pro neslyšící osoby a budíky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby
- Části a součásti těchto výrobků, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému výše uvedenému druhu zboží.

94 - Dětské sedačky do automobilů.

4401 - Palivové dřevo v polenech, špalcích, větvích, otepích nebo podobných tvarech; dřevěné štěpky nebo třísky, piliny a dřevěný odpad a zbytky, též aglomerované do polen, briket, pelet nebo podobných tvarů, určené jako palivo.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ~~v platném znění~~ **ve znění platném k 1. lednu 2018⁷²⁾**.

První snížené sazbě daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Alkoholickými nápoji se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí alkoholické nápoje podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.

Novinami se pro účely tohoto zákona rozumí deníky a zpravodajské periodické tiskoviny, vydávané nejméně dvakrát ročně pod stejným názvem a v úpravě pro ně typické bez pevného spojení jednotlivých listů.

Reklamou se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí reklama podle zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.

Seznam zboží podléhajícího druhé snížené sazbě daně

Kód nomenklatury celního sazebníku	Název zboží
0402, 0404, 1901, 2106	- Počáteční a pokračovací kojenecká výživa a potraviny pro malé děti.
0801, 1101 až 1106, 1201, 1204, 1206 až 1208, 1212, 1214, 2004, 2005	- Mlýnské výrobky, a to: - z obilovin, které jsou uvedeny pod kódy nomenklatury celního sazebníku v kapitole 10 - z výrobků, které jsou uvedeny pod kódy nomenklatury celního sazebníku v kapitolách 8 a 12 - z brambor - ze sušených luštěnin čísla 0713, ze sága nebo z kořenů nebo hlíz čísla 0714 nebo z výrobků kapitoly 8. - Směsi těchto mlýnských výrobků.
1107 až 1109, 1903, 3505	- Slad, škroby, pšeničný lepek a směsi těchto výrobků.
1806, 1901, 2004, 2005, 2103, 2106	- Upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k přípravě potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku.
2201	- Pitná voda.
2843-2846, 2852, 3002, 3003, 3004, 3006	- Radiofarmaka, očkovací látky, léky, kontrastní prostředky pro rentgenová vyšetření, diagnostické reagenty určené k podávání pacientům, chemické antikoncepční přípravky na hormonálním základě - určené pro zdravotní a veterinární služby, prevenci nemocí a léčbu pro humánní a veterinární lékařské účely.
4901, 4902, 4903, 4904	- Tištěné knihy, obrázkové knihy pro děti; noviny a časopisy, hudebniny, tištěné nebo ručně psané, též vázané nebo ilustrované. Mimo zboží, kde reklama přesahuje 50% plochy.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ~~v platném znění~~ **ve znění platném k 1. lednu 2018⁷²⁾**.

Druhé snížené sazbě daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Novinami se pro účely tohoto zákona rozumí deníky a zpravodajské periodické tiskoviny, vydávané nejméně dvakrát ročně pod stejným názvem a v úpravě pro ně typické bez pevného spojení jednotlivých listů.

Počáteční a pokračovací kojeneckou výživou se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí potraviny definované v článku 2 odst. 2 písm. c) a d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013, o potravinách určených

pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnice Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009. Potravinami pro malé děti se rozumí potraviny definované v článku 2 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) č. 609/2013. Mlýnské výrobky a směsi těchto mlýnských výrobků, slad, škroby, pšeničný lepek a směsi těchto výrobků, upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k přípravě potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku musí splňovat požadavky na složení potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku definované v nařízení Komise (ES) č. 41/2009 ze dne 20. ledna 2009 o složení a označování potravin vhodných pro osoby s nesnášenlivostí lepku.

Pitnou vodou se pro účely tohoto zákona rozumí pitná voda dodávaná odběratelům vodovodem podle zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.

Tištěnou knihou se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí též knihy reprodukováné kopírovacím strojem, pod kontrolou zařízení pro automatizované zpracování dat, ražením, fotografováním, fotokopírováním, termokopírováním nebo psaním na psacím stroji.

Obrázkovou knihou pro děti se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí kniha pro děti, ve které je hlavní náplní ilustrace a text má podružný význam.

Reklamou se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí reklama podle zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.
Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní.
Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.
Třináctá směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství.
Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice Rady 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby.
Směrnice Rady 2008/117/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty za účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněním uvnitř Společenství.
Směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty.
Směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o daňové úniky spojené s dovozem.
Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu.
Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.
Směrnice Rady 2010/23/EU ze dne 16. března 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.

Směrnice Rady 2010/66/EU ze dne 14. října 2010, kterou se mění směrnice 2008/9/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.

Směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace.

Směrnice Rady 2013/61/EU ze dne 17. prosince 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a zejména Mayotte.

Směrnice Rady 2013/42/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o mechanismus rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH.

Směrnice Rady 2013/43/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.

²⁾ § 25 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 304/2008 Sb. a zákona č. 239/2012

³⁾ § 26 a 29 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.

^{4a)} Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 476 obchodního zákoníku.

⁶⁾ § 6 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{7a)} Například zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů.

^{7b)} Například zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

^{7c)} § 26 až 32a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

^{7d)} Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

^{7e)} Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, v platném znění.

^{10a)} Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákona č. 120/2001 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb.

²¹⁾ Čl. 2 Doporučení Komise 1994/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny informací.

^{24a)} Čl. 170 bod 2 písmeno c) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

²⁷⁾ Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.

²⁹⁾ Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

³⁰⁾ § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb.

³¹⁾ § 2 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb.

³²⁾ § 2 odst. 1 písm. o) zákona č. 231/2001 Sb.

³⁹⁾ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 68/2007 Sb.

⁴²⁾ § 7 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

⁴³⁾ § 65 odst. 2 a § 96 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb.

⁴⁴⁾ Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivní výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{44a)} Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

^{44b)} Například zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů.

^{44d)} § 38 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb.

^{44f)} Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se stanoví Seznam standardizovaných jazykových zkoušek, či další jiný podobný seznam.

^{44g)} Například vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁶⁾ Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁷⁾ Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

^{47a)} § 78 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

^{48a)} § 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla.

^{49c)} § 77 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁵³⁾ § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁵⁾ Například vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška č. 21/1968 Sb., o Úmluvě o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, vyhláška č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, vyhláška č. 40/1987 Sb., o Úmluvě o zvláštních misích, vyhláška č. 52/1956 Sb., o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů, schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946, zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 36/2001 Sb. m. s., o přijetí Dohody o právním postavení Organizace Severoatlantické smlouvy, zástupců států a mezinárodního personálu.

⁵⁶⁾ Čl. 1 vyhlášky č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

⁵⁷⁾ Čl. 1 vyhlášky č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích.

^{59a)} Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁰⁾ Zákon č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky.

⁶¹⁾ Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁶⁾ § 2 odst. 2 písm. c) a d) obchodního zákoníku.

^{66a)} Například čl. 222 bod 1 písmeno a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

~~⁷⁰⁾ § 2 písm. g) zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů.~~

⁷¹⁾ Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a změně některých dalších zákonů.

Nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

⁷²⁾ Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, v platném znění.

⁷³⁾ § 32a odst. 6 a § 33 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁴⁾ § 6 odst. 8 a § 7 odst. 11 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

⁷⁵⁾ Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty čl. 151 odst. 1 písm. aa) a protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PŘEDPISU ČR S LEGISLATIVOU EU

2) Změna zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů:

Změna zákona o dani z přidané hodnoty		Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty		
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
ČÁST DRUHÁ Čl. III bod 1	1. V § 47 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „U služeb uvedených v příloze č. 2a se uplatňuje druhá snížená sazba daně.“.	32006L0112	čl. 98 odst. 2	2. Snížené sazby se uplatňují pouze u dodání zboží a poskytnutí služeb těch kategorií, které jsou uvedeny v příloze III.
ČÁST DRUHÁ Čl. III bod 2	2. . V příloze č. 2 se položky „36.00.2 Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.“, „37 Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.“, „56 Stravovací služby, podávání nápojů, pokud nejsou jako stravovací služby osvobozeny od daně podle § 57 až 59 nebo pokud se nejedná o podání alkoholických nápojů uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku 2203 až 2208 nebo tabákových výrobků uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku kapitoly 24.“, „81.21.10 Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.“, „81.22.11 Služby mytí oken prováděné v domácnostech.“ a „88.10,88.91 Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.“ zrušují a v položce „90 Služby spisovatelů, skladatelů, sochařů a jiných výkonných umělců, pokud se nejedná o poskytnutí oprávnění k výkonu práva díla užít a mimo služby nezávislých novinářů, nezávislých modelů a modelek.“ se slova „spisovatelů, skladatelů, sochařů a jiných výkonných umělců“ nahrazují slovy „autorů a výkonných umělců“ a za slovo „dílo“ se vkládají slova „nebo umělecký výkon“.	32006L0112 32009L0047 32009L0047 32009L0047 32006L0112	příloha III bod 2. čl. 1 bod 13 (Příloha bod 3.) čl. 1 bod 13 (Příloha bod 2, bod 10b.) čl. 1 bod 13 (Příloha bod 4., bod 20)) příloha III bod 9.	2) rozvod vody 12a) restaurační a cateringové služby, přičemž je možné vyloučit dodání (alkoholických nebo nealkoholických) nápojů 10b) čištění oken a úklid v domácnostech; 20) domácí pečovatelské služby (např. pomoc v domácnosti a péče o děti, staré, nemocné nebo postižené osoby); 9) poskytnutí služeb spisovateli, skladateli a výkonnými umělci a jejich autorské odměny

Změna zákona o dani z přidané hodnoty		Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty								
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah						
ČÁST DRUHÁ Čl. III bod 3	3. V příloze č. 2 se věta „Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 201872).“ a věty „Za služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a služby mytí oken prováděné v domácnostech se pro účely tohoto zákona považuje úklid v bytě nebo rodinném domě mimo prostor, které nejsou určeny k bydlení. Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.“ zrušují, za slova „podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě“ se vkládá čárka, text „, vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 388/2000 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové osobní dopravy“ se nahrazuje textem „, nebo vyhlášky č. 122/2014 Sb., o jízdních řádech veřejné linkové dopravy“ a věta „Oprávněním k výkonu práva dílo užít se rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů v platném znění.“ se nahrazuje větou „Oprávněním k výkonu práva dílo nebo umělecký výkon užít se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí oprávnění podle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů“.	32009L0047 32006L0112	čl. 1 bod 13 (Příloha bod 2, bod 10b). příloha III bod 9.	10b) čištění oken a úklid v domácnostech; 9) poskytnutí služeb spisovateli, skladateli a výkonnými umělci a jejich autorské odměny;						
ČÁST DRUHÁ Čl. III bod 4	4. Za přílohu č. 2 se vkládá nová příloha č. 2a, která zní: „Příloha č. 2a k zákonu č. 235/2004 Sb. Seznam služeb podléhajících druhé snížené sazbě daně	32006L0112 32009L0047	příloha III bod 2. čl. 1 odst. 13 (Příloha bod 3.)	2) rozvod vody 12a) restaurační a cateringové služby, přičemž je možné vyloučit dodání (alkoholických nebo nealkoholických) nápojů						
	<table border="1"> <thead> <tr> <th>CZ-CPA</th> <th>Popis služby</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>36.00.2</td> <td>Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.</td> </tr> <tr> <td>37</td> <td>Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních</td> </tr> </tbody> </table>	CZ-CPA	Popis služby	36.00.2	Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.	37	Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních			
CZ-CPA	Popis služby									
36.00.2	Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.									
37	Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních									

Změna zákona o dani z přidané hodnoty		Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty		
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
	služeb souvisejících s těmito činnostmi.			
56	Stravovací služby, podávání nápojů, pokud - nejsou jako stravovací služby osvobozeny od daně podle § 57 až 59, - se nejedná o podání alkoholických nápojů; to neplatí pro podávání nápojů uvedených pod kódem nomenklatury celního sazebníku 2203 00 10, nebo - se v rámci stravovací služby nebo podávání nápojů nejedná o podání tabákových výrobků uvedených pod kódy nomenklatury celního sazebníku kapitoly 24.	32009L0047	čl. 1 odst. 13 (Příloha bod 2, bod 10b).)	10b) čištění oken a úklid v domácnostech;
81.21.10	Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech.	32009L0047	čl. 1 odst. 13 (Příloha bod 4, bod 20))	20. domácí pečovatelské služby (např. pomoc v domácnosti a péče o děti, staré, nemocné nebo postižené osoby);
81.22.11	Služby mytí oken prováděné v domácnostech.			
88.10, 88.91	Domácí péče o děti, staré, nemocné a zdravotně postižené občany.			
95.23	Opravy obuvi a kožených výrobků.	32009L0047	čl. 1 odst. 13 (Příloha bod 4, bod 19))	19. drobné opravy jízdních kol, obuvi a koženého zboží, oděvů a bytového textilu (včetně spravování a přešívání);
95.29.11	Opravy a úpravy oděvů a textilních výrobků.			
95.29.12	Opravy jízdních kol.			
96.02	Kadeřnické a holičské služby.			

Změna zákona o dani z přidané hodnoty		Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty		
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
	<p>Druhé snížené sazby daně podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA platné k 1. lednu 2008 a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.</p> <p>Kódem nomenklatury celního sazebníku se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí číselný kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018⁷²⁾.</p> <p>Alkoholickými nápoji se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně rozumí alkoholické nápoje podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>Za služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech a služby mytí oken prováděné v domácnostech se pro účely zařazení služby do příslušné sazby daně považuje úklid v obytném prostoru nebo rodinném domě. Za úklidové práce v domácnosti se považuje také úklid společných prostor bytového domu.“.</p>	32009L0047 32006L0112	<p>čl. 1 odst. 13 (Příloha bod 4, bod 21))</p> <p>čl. 98 odst. 3</p>	<p>21. holičství a kadeřnictví</p> <p>3. Členské státy mohou při uplatňování snížených sazeb podle odstavce 1 na kategorie týkající se zboží použít k přesnému vymezení rozsahu dané kategorie kombinovanou nomenklaturu.</p>
ČÁST DRUHÁ Čl. III bod 5	<p>5. V příloze č. 3 položce 01-05, 07-23, 25 se slova „(vyjma alkoholických, vymezených zvláštním předpisem⁷⁰⁾“ nahrazují slovy „s výjimkou alkoholických nápojů“, slova „číselných kódů 2203-2208 a zboží“ se zrušují a za číslo „2106“ se vkládá text „a 2201“.</p>	32006L0112	příloha III bod 1.	<p>1) Potraviny (včetně nápojů, avšak s výjimkou alkoholických nápojů) pro lidskou a zvířecí spotřebu; živá zvířata, semena, rostliny a přísady obvykle určené k použití při přípravě potravin; výrobky obvykle určené k použití jako doplněk nebo náhražka potravin</p>

Změna zákona o dani z přidané hodnoty		Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty		
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
ČÁST DRUHÁ Čl. III bod 6	V příloze č. 3 se za větu „První snížené sazbě daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.“ na samostatný řádek vkládá věta „Alkoholickými nápoji se pro účely zařazení zboží do příslušné sazby daně rozumí alkoholické nápoje podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.“.	32006L0112	příloha III bod 1.	1) Potraviny (včetně nápojů, avšak s výjimkou alkoholických nápojů) pro lidskou a zvířecí spotřebu; živá zvířata, semena, rostliny a přísady obvykle určené k použití při přípravě potravin; výrobky obvykle určené k použití jako doplněk nebo náhražka potravin
ČÁST DRUHÁ Čl. III bod 7	7. V příloze č. 3a se za položku „1806, 1901, 2004, 2005, 2103, 2106 – Upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k přípravě potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku.“ se na samostatný řádek vkládá položka 2201, která zní: „2201 - Pitná voda.“.	32006L0112	příloha III bod 1.	1) Potraviny (včetně nápojů, avšak s výjimkou alkoholických nápojů) pro lidskou a zvířecí spotřebu; živá zvířata, semena, rostliny a přísady obvykle určené k použití při přípravě potravin; výrobky obvykle určené k použití jako doplněk nebo náhražka potravin

Změna zákona o dani z přidané hodnoty		Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty		
Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
ČÁST DRUHÁ Čl. III bod 8	V příloze č. 3a se za větu „Mlýnské výrobky a směsi těchto mlýnských výrobků, slad, škroby, pšeničný lepek a směsi těchto výrobků, upravené mlýnské výrobky a připravené směsi k přípravě potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku musí splňovat požadavky na složení potravin pro osoby s nesnášenlivostí lepku definované v nařízení Komise (ES) č. 41/2009 ze dne 20. ledna 2009 o složení a označování potravin vhodných pro osoby s nesnášenlivostí lepku.“ na samostatný řádek vkládá věta „Pitnou vodou se pro účely tohoto zákona rozumí pitná voda dodávaná odběratelům vodovodem podle zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.“.	32006L0112	příloha III bod 2.	2) rozvod vody

Celex	Název předpisu
32006L0112	Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty
32009L0047	Směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty